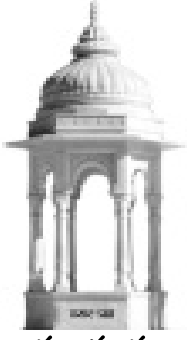

ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

ప్రఖర ప్రజ్ఞ

యుగేశక్తి గాయత్రి

సజల శ్రద్ధ

ఓం వందే భగవతీం దేవీం శ్రీరామంచ జగద్గురుం
పాదపద్మే తయోః శ్రీత్యా ప్రణమామి ముహూర్ముహూః

మాతృ దేవోభవ ! పితృ దేవోభవ ! ఆచార్య దేవోభవ ! అతిథి దేవోభవ !

<p>సంకల్పం - సంరక్షణ వేదమూర్తి, తపోనిష్ఠ, పండిత శ్రీరామ శర్మ ఆచార్య శక్తి స్వరూపిణి మాతా భగవతీ దేవి శర్మ</p>	<div data-bbox="778 678 1117 757" data-label="Section-Header"> <h2>జీవన దర్శనం</h2> </div> <p>కళ్ళు మూసుకుంటే దారి తప్పడం సహజం. కళ్ళు మూసుకుని నడిచే వ్యక్తి ఏ గోతిలో అయినా పడితే, అందులో ఆశ్చర్యం లేదు. దారి తప్పడం, తప్పిపోవడం, అడుగుడుగునా దెబ్బలు తగిలి గాయపడడం-ఇవే ఇలాంటి వాళ్ళకు ఎదురయ్యే సంఘటనలు. కళ్ళు మూసుకోవడాన్ని మించిన పాపం, నేరం లేదని వీరికి చెప్పాలి. కళ్ళు తెరచిన వ్యక్తి జీవితంలో చీకటికి తావు ఉండదు.</p> <p>భిక్షువు ఆనందభద్రుని జీవితంలో జరిగిన ఒక సంఘటన. గుండెలోతులను తాకే సంఘటన. అతడు ధర్మ ప్రచారం కోసం తూర్పు దేశాలకు వెళ్ళాడు. కొందరు అజ్ఞానులు అతడిని పట్టుకున్నారు. నానాహింసలు పెట్టారు. అయితే ఇన్ని యాతనల మధ్య అతడు ప్రశాంతంగా ఉన్నాడు. తిట్లకు ఓర్పుతో శాంతంగా జవాబులు ఇచ్చేవాడు. మీలో ఇంతటి అలౌకికమైన శక్తి ఎలా వచ్చింది - అని ఒక వ్యక్తి అతడిని అడిగాడు. “నేను కళ్ళను ఉపయోగించడం నేర్చుకున్నాను.” అని అతడు చిరునవ్వుతో అన్నాడు.</p> <p>కళ్ళకు, శాంతి సాధుత్వాలకు సంబంధం ఏముంది? అని ఆ వ్యక్తి ఆశ్చర్యంగా మరో ప్రశ్న వేశాడు. భిక్షువు ఆనందభద్రుని సహనశీలతలోని రహస్యం అతడికి తెలియదేమో, అతడికి ఆ మహాభిక్షువు ఇలా వివరించాడు. “నేను పైకి ఆకాశంవైపు చూసినప్పుడు ఈ ప్రాపంచిక జీవితం క్షణభంగురమని, కలవంటిదని నాకు గోచరిస్తుంది. కలలో ఎవరో చేసిన పని నన్ను ఎలా తాకుతుంది? నేను దృష్టిని నా లోపలికి సారించినప్పుడు - నాశనరహితమైన దానిని ఎవరూ ఏ మాత్రం చెడగొట్టలేరని నాకు గోచరిస్తుంది.”</p> <p>నేను నా చుట్టుప్రక్కల చూసినప్పుడు - తమ హృదయాలలో నా పట్ల అపరమితమైన కరుణ నింపుకున్న భావనాశీలురు నాకు గోచరిస్తారు. ఈ అనుభూతి నన్ను కృతజ్ఞతా భావంతో నింపివేస్తుంది. నా వెనుకకు చూసినప్పుడు - నాకన్నా ఎక్కువ బాధ అనుభవిస్తున్న ప్రాణులు అనేకం నాకు గోచరిస్తాయి. వారిని చూసినప్పుడు నా హృదయం కరుణతో, ప్రేమతో నిండిపోతుంది.</p> <p>కనుకనే నేను ప్రశాంతంగా ఉన్నాను. ఆనందంగా ఉన్నాను. ప్రేమతో నిండి ఉన్నాను. ఎందుకంటే - నేను నా కళ్ళను ఉపయోగించడం నేర్చుకున్నాను.</p> <p>వాస్తవానికి దృష్టికోణం మారితే జీవన దర్శనం లభిస్తుంది.</p>
<p>ఓం సహాయము డా॥ ప్రణవ్ పండ్యా సహాయము బి.సి హెచ్.వి. సుబ్బారావు (అశ్వినీ) ఓం సహాయము ముక్కామల రత్నాకర్ సహాయక యంఘరి సాధన సరసింహాచార్య శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాల్ డి.వి.ఆర్. మూర్తి</p>	
<p>సంపుటి 20 - సంచిక 05 అక్టోబర్ 2015</p>	
<p>పత్రిక అందనివారు మరియు పత్రికకు సూచనలు, సలహాలు ఇవ్వదలచినవారు ఈ క్రింది ఫోన్ నంబర్లలో సంప్రదించగలరు 040-23700722 99491 11175 94407 69798</p>	

చంచలమైన మనస్సు ఇతర భోగాల వైపు పరుగులు తీస్తుంది

విషయసూచిక

1. సంపాదకీయం : జీవన దర్శనం	3
2. విషయసూచిక-సద్గురువాణి : బుద్ధి వికాసం	4
3. వేదమంత్రం: దారితప్పిన దేవత	5
4. యుగనిర్మాణ చిత్రావళి-7 :	
భక్త శబరి జీవితం సార్థకము	6
5. గాయత్రీ విద్య-54 :	
గాయత్రీ మహాశక్తి యొక్క స్వరూపము, రహస్యము	7
6. అశ్వమేధం-8 :	
“మేధ” సంబంధమైన కొన్ని భ్రాంతుల నివారణ	10
7. పరమపూజ్య గురుదేవుల సుదీర్ఘయాత్ర - 40 :	
స్వాతంత్ర్య ఉద్యమ పోరాట సంఘటనలు-2	12
8. భగవంతునికి ఆర్థితో చేసే ప్రార్థన	
ఫలించి తీరుతుంది	14
9. జీవనసాధనకు బంగారు సూత్రములు-6 :	
అనుపయోగ లాభములను పొందండి	15
10. దేవి నవరాత్రుల ప్రత్యేకం:	
ఇవి చిత్తశుద్ధికి సాధన చేసే నవరాత్రులు	16
11. వ్యక్తి నిర్మాణం: క్రమశిక్షణ అనే కఠోర తపస్సుకు	
కొండలైన కరిగిపోవలసిందే	19
12. పరమపూజ్య గురుదేవుల అమృత వచనాలు-2:	
ఆదర్శ జీవితానికి సిద్ధ సూత్రాలు	23
13. కుటుంబ నిర్మాణం: కుటుంబాలే విశ్వానికి వెలుగు	25
14. మనం - మన ఆరోగ్యం:	
రోగములకు కారణము - వాటి నివారణ	27
15. సమాజ ఋణాన్ని తీర్చడంలోనే	
నిజమైన సుఖం ఉన్నది	31
16. గాంధీ జయంతి ప్రత్యేకం: బాపూ వ్యక్తిత్వ రహస్యం	32
17. బోధకథ: మత్తు వదలి మేలుకో	33
18. పూజ్య గురుదేవుల అమృతవాణి:	
ఆధ్యాత్మిక ఔన్నత్యమునకు సోపానాలు యోగము	
మరియు తపస్సు - 2	35
19. నా వారితో నా మాట: రైతుల ఆర్థికాభివృద్ధియే	
(సంక్షేమమే) నిజమైన అభివృద్ధికి గుర్తు	38
20. ఆయుర్వేదవైద్యం-6 :	
యాలకులు - రోగ నివారణ గుణాలు	43
21. స్ఫూర్తిదాయక గాయత్రీపరివార్ సభ్యులు-17	45
22. కన్యాకుమారిలో అశ్వమేధ గాయత్రీ మహాయజ్ఞము	47
23. వార్తలు : రాష్ట్రంలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు	49

సద్గురు వాణి

బుద్ధి వికాసం

‘బుద్ధి వికాసము’ ద్వారా ఏది సత్కర్మ, ఏది దుష్కర్మ అన్న జ్ఞానము జాగ్రతమవుతుంది. మనిషిలో బుద్ధి వికసించినప్పుడు మాత్రమే ‘ఏది శుభము? ఏది అశుభము?’ అన్న విషయములకు చెందిన జ్ఞానము బోధపడుతుంది.

బుద్ధి వికాసమునకు నాలుగు ప్రముఖ సాధనలు -

1. సత్సంగము
2. స్వాధ్యాయము
3. చింతన
4. తప్పుల నుండి గుణపాఠము నేర్చుకొనుట

- అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

యుగేశక్తి గాయత్రి

విడి ప్రతి రూ॥ 15/- సం॥ చందా రూ॥ 150/-
3 సం॥ చందా రూ॥ 420/- 10 సం॥ చందా రూ॥ 1300/-

చందా రుసుమును ఎల్ పార్ చెక్ ద్వారా (at par cheque) లేక డి.డి.ద్వారా కాని పంపగలరు. యం.బి. ద్వారా కూడా పైకం పంపించవచ్చు. కానీ యం.బి. ద్వారా వచ్చినప్పుడు పూర్తి అడ్రస్సు ఉండుట లేదు. అందువలన యం.బి. ద్వారా పైకం పంపినప్పుడు క్రింద ఇచ్చిన ఫోన్ నంబర్లను సంప్రదించి మీ వివరాలు అన్నీ ఇవ్వ ప్రార్థన. రూ. 5,000 లేక అంతకన్నా ఎక్కువ పంపదలచుకున్నప్పుడు ఆన్లైన్ ద్వారా పంపవచ్చును. దీనికన్నా తక్కువ పంపే వారు, రూ. 50/- అదనంగా చేర్చి పంపాలి.

ఖాతాపేరు: శ్రీ వేదమాత గాయత్రీ ట్రస్టు
బ్యాంకు పేరు: స్టేట్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా
ఎర్రగడ్డ శాఖ, హైదరాబాద్

ఖాతా నెం.: 32506416087

IFSC Code: SBIN-0013272

ఆన్లైన్లో పంపినప్పుడు బ్యాంక్ చలానా జిరాక్కు కాపీని మీ చిరునామా తెలుపుతూ తప్పక మాకు పంపించాలి.

“శ్రీ వేదమాత గాయత్రీ ట్రస్టు”

గాయత్రీ చేతనా కేంద్రము, హెచ్.పి. రోడ్, మూసాపేట

అశ్విని హౌస్ దగ్గర, హైదరాబాదు - 500 018.

ఫోన్: 040-23700722, సెల్: 9949111175

మీరాబాయి తన భావనా బలముతోనే శిలామూర్తిలో కృష్ణ భగవానుని ప్రత్యక్షంగా దర్శించేది

దారితప్పిన దేవత

కో దదర్శ ప్రథమం జాయమాన

మస్థన్వస్తం యదనస్థా విభర్తి ।

భూమ్యా అసుర సృగాత్మా క్వ స్వితోక్

విద్వాంసముప గాత్రప్రథమే తత్ ॥ (ఋగ్వేదం 1/164/4)

భావార్థం : ఆత్మజ్ఞానం ప్రాప్తించుకొనుట మానవ జీవితం యొక్క ప్రథమ లక్ష్యం. ఈ ప్రపంచం ఎలా ఏర్పడింది? పదార్థముల మూల కారణం ఏది? శరీరం, దానిలో శోణితం, మాంసం, అస్థి మొదలైన వాటి విచిత్రత, ఆత్మకంటే వాటి విభిన్నత మొదలైన జ్ఞానాన్ని మనుష్యుడు తప్పక ప్రాప్తించుకోవాలి.

సందేశం : మానవ శరీరం పరమాత్మ యొక్క సర్వశేష్టమైన కానుక. పూర్వజన్మల, పుణ్యకర్మల ఫలస్వరూపంగా ఎన్ని యోనులలోనో తిరిగి వచ్చిన తర్వాత ఈ శరీరం లభించింది. ప్రపంచంలో ఏ ప్రాణి శరీరరచన ఇంత గొప్పగా లేదు. మనుష్యునికి మాత్రమే పరమేశ్వరుడు సర్వగుణ సంపన్నమైన శరీరం ఇచ్చాడు. దీనిలోని ఒక్కొక్క అంగం, ఒక్కొక్క ఇంద్రియం, సామర్థ్యంలో మరేవీ వీటికి సాటిరావు.

సామాన్యంగా మనుష్యులు ఈ శరీరాన్నే సర్వస్వంగా భావిస్తారు. అంతకు మించి ఆలోచించవలసిన అవసరమే లేదని అనుకుంటారు. సమయమంతా ఈ శరీరాన్ని సరిచేస్తూ, అలంకరిస్తూ ఉంటారు. ఇంద్రియాలను తృప్తిపరచుటలో నిమగ్నమవుతారు. కానీ దానిలో విరాజిల్లుతున్న ఆత్మను పూర్తిగా మరచిపోతారు.

శరీరం నశిస్తుంది, ఆత్మ అమరము అనేది వారు మరచి పోతారు. శరీరం నశించేదే, కేవలం కొంతకాలం కొరకు పరమేశ్వరుడు దయతో శరీరాన్ని ఇచ్చాడు. ఇది ఒక పనిముట్టు, ఆత్మకు నివాసస్థానము. దీని ద్వారా మోక్ష మార్గంలో ముందుకు వెళ్ళి ముక్తిని ప్రాప్తించుకోవచ్చు.

మానవ జీవిత లక్ష్యం ఏమిటి? అనేక మంది స్వర్గప్రాప్తిని ఏకైక లక్ష్యంగా భావిస్తారు. అసలు ఈ స్వర్గం ఎక్కడ ఉంది? ఇది కేవలం మన మానసికస్థితి చేత నిర్మించబడింది. మనము స్వయంగా మన ఆచరణ, పరిస్థితుల ఆధారంగా స్వర్గం లేదా నరకాన్ని తయారు చేసుకుంటాము.

జీవితం యొక్క ఏకైక లక్ష్యం మన లోపలి అవ్యక్తంగా ఉన్న దేవత్వాన్ని వ్యక్తం చేయుట, దాని వాస్తవిక శక్తిని సాక్షాత్కరింప

చేసుకొనుట. ఒకే పరమాత్మ అందరిలోపల దాగి ఉన్నాడు, అందరిలో కలసిపోయాడు. అతడే అందరికి అంతరాత్మ, అతడే కర్మఫలప్రదాత, అందరిలోపల నివసిస్తున్నాడు. ప్రతి మనిషి దేవతా స్వరూపమే, కేవలం అతడు దారితప్పాడు. ప్రతి మనిషి దారితప్పిన దేవతయే. ఈ అద్భుత సత్యాన్ని తెలుసుకొని, ఈ దేవత్వాన్ని తన ఆచరణలోకి స్వీకరించుటయే అతని పరమ కర్తవ్యం.

మనస్సును, వాణిని, కర్మను పవిత్రం చేసుకోకుండా ఆత్మ జ్ఞానం పొందడం సాధ్యం కాదు. మనస్సు ఎప్పుడూ ఖాళీగా ఉండదు. దానిలో పాపకర్మల రసాస్వాదన చేసే కోరిక లేదా సత్కర్మల సుగంధాన్ని వ్యాపింపజేసే ఉత్సాహం ఉంటుంది. మనస్సు యొక్క ఈ ఆలోచనలు అతని వాణిని ప్రభావితం చేస్తాయి, తదనుసారము అతని కర్మలు జరుగుతాయి. ఆత్మజ్ఞానం వలన అతనిలో పవిత్రమైన ఆలోచనలే జాగృతమవుతాయి. అహంకారాన్ని త్యజించి 'ఆత్మవత్ సర్వభూతేషు' భావనతో ప్రపంచంలోని సమస్త ప్రాణులలో ఈశ్వరుని అస్తిత్వాన్ని అంగీకరించుట ద్వారానే మనుష్యుడు పాపకర్మల నుండి కాపాడబడతాడు. తనలో దైవీ గుణాలను అభివృద్ధి చేసుకోగలుగుతాడు.

మనుష్య జీవనం యొక్క సార్థకత దీనిలోనే ఉన్నది.

★★★

పండుగలు

అక్టోబర్ 2015

01-10-2015 మాతా భగవతీదేవిశర్మ జయంతి

02-10-2015 మహాత్మాగాంధీ జయంతి

లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి జయంతి

10-10-2015 పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య జయంతి

21-10-2015 దుర్గాష్టమి

22-10-2015 విజయదశమి

నవంబర్ 2015

11-11-2015 దీపావళి

14-11-2015 బాలల దినోత్సవము

25-11-2015 కార్తీక పౌర్ణమి

సమయమును వృథా చేసుకునేవాడు ఆత్మఘాతి అని పిలువబడతాడు

భక్త శబరి జీవితం సార్థకము

మాతంగ మహర్షి నివాసం ఉండే ఆశ్రమానికి ఆయన స్నానం ఆచరించే సరోవరము దూరంగా ఉంటుంది. ఆయన వేకువ రూమునే చీకటి ఉండగానే సరోవర స్నానానికి వెళ్ళేవాడు. ఆ మార్గాన్ని వెలుగుతో నింపుటకు మరే ఇతర ఏర్పాట్ల అందుబాటులో లేవు! ఆ మార్గానికి రెండు వైపుల ముళ్ళ చెట్లు, పొదలతో నిండి ఉంది. దారి వెంట పగలు-రాత్రి ముళ్ళు చెల్లా చెదురుగా పడి ఉంటాయి. పాదరక్షలులేని మాతంగుడు, ఆయన శిష్యులు ఆ దారి వెంట నడుస్తూ ఉంటే అనేక ముళ్ళు వారి పాదాలలో గ్రుచ్చుకొనుటతో, వారి ప్రయాణం మిగుల కష్టదాయకం అవుతున్నది.

ఆశ్రమ సమీపంలోనే శబరి నివాసం ఉంటున్నది. పై విషయాల చూసిన శబరి మిగుల దుఃఖితురాలైంది. లోక కళ్యాణానికై, తన మొత్తం జీవన సుఖసంతోషాలను, సౌకర్యాలను విడచి, శ్రమించే ఋషి పుంగవులకు, నేను ఏ మాత్రం సహాయపడజాలనా? అనే ప్రశ్న శబరిలో ఉదయించింది. ఆమె ఆలోచించి ఒక నిర్ణయానికి వచ్చింది. ప్రతిరోజు రెండువేళలా ఋషి పుంగవులు మరియు ఆయన శిష్యబృందం ఆ మార్గం వెంట వెళ్ళే ముందుగానే ఆ మార్గానంతా శుభ్రం చేయసాగింది!

మాతంగ మహర్షి, శబరి చేసే సేవల పట్ల మిగుల ప్రసన్నుడైనాడు. ఒకరోజు శబరిని తనవద్దకు పిలిపించుకొని “శబరి! నీవు మా అందరికీ సేవ చేస్తున్నావు! దీనికి ప్రతిగా ఈరోజు నుండి నీ పాలన పోషణ వ్యవస్థ మాతోనే ఉంటుంది” అన్నారు.

“ధన్యవాదాలు! స్వామీ!” అంటూ మహర్షికి జవాబిస్తూ శబరి, “భగవంతుడు వ్రాణులు తమ తమ జీవితాలను లోకకళ్యాణార్థం వినియోగించాలని ఉత్సాహంతో నింపాడు. సర్వులకు సహాయమందించుట ప్రతి ఒక్కరి కర్తవ్యము. దీనిననుసరించి నేను నా కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తిస్తున్నాను. దీనికై ప్రతిఫలాన్ని ఆశించుటలో అవసరమేమున్నది? నేను ఆరోగ్యంగా ఉన్నాను! నన్ను నేను పోషించుకొనగలను. నాకు ఆహారము కొద్దిగా చాలు! దీనిని నేను అడవిలోని కంద

మూలాలు తెచ్చుకొని పూరించు కొనగలను. దీనికై మీ వద్ద ఆశ్రయాన్ని పొందుట ఉచితము కాదు” అని సున్నితంగా మహర్షి ఆహ్వానాన్ని తిరస్కరించింది.

శబరి మాటలలో ఆమె స్వావలంబన మరియు స్వాభిమానము తేటతెల్లమగు తున్నది! శబరి మాటలను విన్న మహర్షి, దీనిని ఆమెకుగల అహంకారమని తమకు అవమానమని తలంచి కోపగ్రస్తుడై, తన ఆశ్రమంలో, ఆమె తిరిగి ఎన్నడూ ప్రవేశించ రాదని ఆజ్ఞాపించాడు.

అయినప్పటికీ శబరి భయపడక తన కర్తవ్యాన్ని విడనాడలేదు. పూర్వమువలనే శబరి ఆ మార్గాన్ని శుభ్రపరుస్తూ, ముళ్ళు తొలగిస్తూ అదే పవిత్ర భావంతో తన సేవలను కొనసాగించింది. దీనిని

గమనించిన ప్రజలు “మహర్షి నీపై కోపగించినప్పటికీ నీవు ఆయనకు సేవలనందించుచున్నావేమని” ప్రశ్నించసాగారు.

భావ సంవేదనలో మునిగిపోయిన శబరి “మహర్షి కోపగించుకొన్నంత మాత్రాన నేను కూడా ఆయనపై కోపగించుకోవాలా? ఆయన తన సర్వస్వాన్ని వీడి లోకానికి సేవలందించుచున్నాడు! కావున నా కర్తవ్యము కూడా అదే! నేను ఆయన కోపాన్ని పట్టించుకోను! నా కర్తవ్యాన్ని నేను పాలించి తీరుతాను” అని ధృఢంగా జవాబిచ్చింది.

ఒకరోజు భగవంతుడైన శ్రీరాముడు ఆమె నివాసానికి ఏతెంచాడు. శబరి రాముని అడిగింది. “భగవాన్! మీరు ఋషుల ఆశ్రమానికి లేక రాజమహాలులోనికి వెళ్ళవలసి ఉంది. అచ్చటి వారంతా ఎల్లవేళలా మీ గుణగణాలను, నామాన్ని గానం చేస్తూ ఉంటారు! అట్టి మీరు నా వంటి దీనురాలి గృహంలోనికి ప్రవేశించుటకు గల కారణమేమి?”

కనుకొలకల్లో నీళ్ళు నిలవగా రాముడు ఇలా అన్నాడు - “శబరి! నీకు తెలియదు. నా నామాన్ని జపించే వారి కన్నా నా పనులను చేసే వారిని దర్శించుటకై నేనే స్వయంగా వస్తాను”

- హిందీమూలం: యుగనిర్మాణ చిత్రావళి

- అనువాదం: పార్థసారథి

శిఖ, జ్ఞాన గంగకు ప్రతీక

గాయత్రీ మహాశక్తి యొక్క స్వరూపము, రహస్యము

ఏ వస్తువు గురించి అయినా ఆలోచించాలంటే దాని స్వరూపం మనస్సులో ఉండాలి. అటువంటి స్వరూపం లేకుండా మనస్సు ఆలోచించలేదు. మనస్సులో ముందుగా వస్తువు యొక్క ఆకారం నిర్ధారించుకున్న తరువాత దానిని గురించిన కల్పనాశక్తి పనిచేస్తుంది. సముద్రాన్ని ఎప్పుడు చూసి ఉండకపోవచ్చు కానీ సముద్రాన్ని గురించి ఆలోచిస్తున్నప్పుడు పెద్ద జలాశయం మనస్సులో తప్పనిసరిగా వస్తుంది. భాషా విజ్ఞానానికి ఇదే ఆధారము. ప్రతి శబ్దం వెనుక ఒక ఆకృతి ఉంటుంది. “ఆవు” అనే శబ్దం ఉచ్చరించినప్పుడు ఆవు యొక్క ఆకృతి మనస్సుకు తట్టినప్పుడు ఆ శబ్దానికి ప్రయోజనం ఉంటుంది. మనకు తెలియని భాష ఎవరైనా మన ముందు మాట్లాడుతున్నప్పుడు ఆ శబ్దములు మన చెవులలో పడుతుంటాయి. పక్షుల కిచకిచల వలె అవి మనకు అర్థం కావు. ఎటువంటి భావం మనస్సులో ఉదయించదు. కారణం ఏమిటంటే శబ్దం వెనుక ఉన్న ఆకృతి మనకు తెలియదు, మనస్సులో దానిని గురించి ఆలోచించడం అసంభవం.

ఈశ్వరుని యొక్క ఈశ్వరుని శక్తుల గురించి కూడా ఇలాగే జరుగుతుంది. అవి స్థూలమైనవి అయినా సూక్ష్మమైనవి అయినా, సాకారమైనవి అయినా నిరాకారమైనవి అయినా ఆకృతి రానంతవరకు ఎటువంటి ప్రయోజనం కలుగదు. ఆ దిశలో ఆలోచిస్తున్నప్పుడు అది ఏదో ఆకృతి సంతరించుకుని ముందుకు వస్తుంది. లేకపోతే ఈశ్వరుని శక్తి గురించి కానీ ఇతర శక్తుల గురించి కానీ ఆలోచించలేదు. ఈశ్వరుని నిరాకారంగా భావించేవారు కూడా దానికి ఏదో ఆకారం తెస్తుంటారు. ఆకాశంవలె నిరాకారమైనదని, ప్రకాశం వంటి తేజోమయమైనదని, అగ్నివంటి వ్యాపకమైనదని, పరమాణు వలె అదృశ్యమైనదని చెప్తుంటారు. చివరికి ఏదో ఒక ఆకారం, ఆ నిరాకారాన్ని కూడా స్థాపించడానికి అవసరం అవుతుంది. ఆకారం యొక్క స్థాపన జరగనంతవరకు, మనస్సు, బుద్ధి చిత్తం దానికి ఎటువంటి సంబంధం స్థాపించుకోలేవు.

ఈ మహాసత్యాన్ని ధ్యానంలో ఉంచుకుని నిరాకార పరమాత్మను మనస్సులో స్థాపించడానికే భారతీయ ఆచార్యులు ఈశ్వరుని ఆకృతులను అందించారు. ఇష్టదైవం యొక్క ధ్యానం కొరకు సుందరమైన, దివ్యమైన ప్రతిమలను రూపొందించారు. వాటితోపాటు దివ్యమైన ఆయుధములు, దివ్యమైన వాహనములు, గుణములు, దివ్యమైన స్వభావములను, శక్తులను రూపొందించారు. అటువంటి ఆకృతులతో భక్తి పూర్వకంగా ధ్యానం చేయడం వలన సాధకునికి ఆయనతో ఏకీకృతం అవుతాడు; పాలు నీరు కలసినట్లే సాధకుడు సాధ్యంతో (లక్ష్యం) కలయిక జరుగుతుంది. భృంగి కీచురాయిని పట్టుకుని దాని ఎదుట ఝంకారం చేస్తుంది. కీచురాయి ఆ ఝంకారాన్ని వింటూ దానిలో ఎంత తన్మయత్వం అవుతుందంటే దాని ఆకృతి మారిపోయి ఆ కీచురాయి భృంగిగా తయారవుతుంది. దివ్యకర్మల స్వభావం కలిగిన దేవ ఆకృతుల ధ్యానం వలన సాధకునిలో ఆ దివ్యశక్తుల ఆవిర్భావం జరుగుతుంది. రేడియో ద్వారా సూక్ష్మ ఆకాశంలో తిరుగుతూ ఉండే వివిధ ధ్వనులను వినవచ్చు. అదేవిధముగా దేవమూర్తుల కల్పన చేయడం అనే ప్రక్రియ ఒక ఆధ్యాత్మిక రేడియో వంటిది, దీని ద్వారా సూక్ష్మ జగత్తులో ఉండే వివిధ ఈశ్వరీయ శక్తులను సాధకుడు పట్టుకో గలుగుతాడు. ఇది దేవ ఆకృతుల యొక్క స్వతంత్ర విజ్ఞానము. వివిధ దేవతలకు వివిధ రకముల ఆకృతులు ఎందుకు ఇచ్చారు? దీనిలో ఒక క్రమబద్ధ రహస్యం ఉన్నది. దీనిని గురించిన వివరణ వేరుగా ఇస్తాము. కాని ఇప్పుడు వేరు వేరు ప్రయోజనముల కొరకు వేరువేరు ఈశ్వరీయ శక్తులను తమ వైపు ఆకర్షించుకోవడానికి మన యోగం సిద్ధింపజేసుకున్న వివిధ ఆకృతులు వివిధ దేవతల యొక్క ఆకృతిగా నిర్ధారించారు.

వివిధ ప్రయోజనముల కొరకు వివిధ దేవకృతులు ఇచ్చారు. అలాగే విశ్వబ్రహ్మాండమును ఈశ్వరమయంగా దర్శించడానికి విరాట్ రూపమైన పరమేశ్వరమూర్తిని నిర్మించారు. మనిషి యొక్క ఆత్మోన్నతి, సుఖశాంతులు అతని ఆంతరిక, బాహ్యజీవనం పవిత్రంగా, పాపరహితంగా ఉండటంపై

ప్రాణాయామము కర్మకాండకు ఊపిరిలాదుతుంది - సాహసమును ఉత్పన్నం చేస్తుంది

ఆధారపడి ఉంటాయి. అన్ని రకముల క్షేత్రములు, దుఃఖములు, లేమి, వ్యాకులతలకి కారణం మనిషి యొక్క శారీరికమైన, మానసికమైన పాపములే. అతను ఆ పాపముల నుండి రక్షించు కోగలిగితే అతనికి సుఖశాంతులు తిరిగి లభిస్తాయి. పాపముల నుండి రక్షింపబడాలంటే ఈశ్వరుడు అంటే భయం ఉండాలి. ఈశ్వరుడు సర్వవ్యాపకుడు అని అందరికీ తెలుసు కానీ అనుభవం చాలా తక్కువ మందికే ఉన్నది. ఈశ్వరుడు తన నలుప్రక్కల ఉన్నాడని, అతను తాను చేసిన పాపాలకు దండన ఇస్తాడని గుర్తుంచుకుంటే అతను పాపం చేయలేడు. దొంగ నలుప్రక్కల వందలాది పోలీసులు ఉన్నట్లయితే, వారి దృష్టి అతని కొరకే వెదుకుతుంటే వాడు దొంగతనం చేయడానికి ఎలా సాహసిస్తాడు?

పరమాత్మ యొక్క ఆకృతి చరాచరమయ బ్రహ్మాండంలో చూడడం ఎటువంటి సాధన అంటే దీని ద్వారా పరమాత్మను దర్శించడానికి చేతనత్వం జాగ్రతమవుతుంది. విశ్వమానవుని పూజ అంటే ఇదే. దీనినే విరాట్ దర్శనమని అంటారు. రామాయణంలో శ్రీరాముడు కౌసల్యకి విరాట్ రూపం చూపించాడు. ఒకసారి తన తల్లి తనకు నోటిలో అన్నం పెడుతున్న సమయంలో శ్రీరాముడు తన తల్లికి విరాట్ స్వరూపాన్ని చూపించాడు. ఉత్తరాకాండంలో కాకభుశుండి శ్రీరాముని నోటిలోకి వెళ్ళి మొత్తం బ్రహ్మాండాన్ని చూశాడు. శ్రీకృష్ణుడు కూడా అనేకసార్లు విరాట్ స్వరూపాన్ని చూపించాడు. మట్టి తింటున్నావా? నోరు చూపించు అని యశోద అన్నప్పుడు విరాట్ రూపాన్ని చూపించాడు. మహాభారతంలోని ఉద్యోగ పర్వంలో దుర్యోధనుడు కూడా అలాంటి రూపాన్ని చూశాడు. యుద్ధ సమయంలో భగవంతుడు విరాట్ స్వరూపాన్ని చూపించాడు, దాని విస్తార పూర్వక వర్ణన భగవద్గీత 11వ అధ్యాయంలో ఉన్నది.

ఈ విరాట్ రూపాన్ని దర్శించడం ఎవరికైనా సంభవమే. నిఖిల విశ్వబ్రహ్మాండములో పరమాత్మ యొక్క విశాల కాయం యొక్క మూర్తిని చూడడం, ఆయన అంగ ప్రత్యంగముల రూపంలో సమస్త పదార్థములను చూడడం, ప్రతిచోట ఈశ్వరునిలో కలగలసిపోయినట్లుగా భావన చేయడం వలన భగవంతుని మీద బుద్ధి జాగ్రతమవుతుంది. సర్వత్రా అన్నిచోట్ల ఉన్నాడని సుదృఢమైన విశ్వాసంతో మనిషి యొక్క పాపం

నుండి విముక్తుడువుతాడు, అతని ఎటువంటి పాపకర్మలు చేయలేడు. నిష్పాపుడవటం వలన ఫలస్వరూపంగా అన్ని రకాల దుఃఖాల నుండి విముక్తి చెందుతాడు. అంధకారం అంటే లేమి. ప్రకాశము ఉండి, దుఃఖములు లేకపోవటమే ఆనందం. విరాట్ దర్శనం వలన వ్యక్తి ఎల్లప్పుడు అక్షయమైన ఆనందాన్ని పొందుతాడు.

గాయత్రీ మహాశక్తి సంబంధంలో కూడా ఇలాగే చెప్పుకోవచ్చు. వస్తుతః గాయత్రీ స్త్రీ కాదు, పురుషుడు కాదు. అది విశుద్ధమైన దివ్యచేతనత్వము, భగవంతుని యొక్క ఋతుంభరా ప్రాణశక్తి. దాని సాక్షాత్కారము దివ్య విభూతుల దివ్య సఫలతల రూపంలో జరుగుతుంది. దివ్యమైన ప్రకాశం యొక్క సంజ్ఞగా భౌతిక స్వరూపం ఇవ్వవచ్చు. ప్రాణములను తేజపుంజముగా చెప్పవచ్చు. కానీ శాస్త్రకారులు స్థూల మాధ్యమం యొక్క శ్రద్ధ, ప్రేమ లేకుండా అటువంటి తథ్యములను వికసింపచేయడం, అంతఃకరణకు అభీష్ట లాభములను ప్రదానం చేయడం సంభవం కాదనే కారణం వలన భగవతీ గాయత్రీ, ఏకముఖి హంసారూఢ ప్రతిమను అందించారు. ఇది ఆదిశంకరాచార్యుల ద్వారా ప్రతిపాదించ బడిన మూడు ప్రతిమలలో మొట్టమొదటిది, ముఖ్యమైనది. త్రికాల సంధ్యలో మూడు ఆకృతులు గాయత్రీ ధ్యానంలో ఇవ్వబడ్డాయి. ప్రాతఃకాలమున బ్రాహ్మి, మధ్యాహ్నం వైష్ణవి, సాయంకాలం శాంభవి. వీని సంబంధం బ్రహ్మ, విష్ణు, రుద్రునితో ఉన్నది వాటితో కలసి ఉన్న నారీ ఆకృతులలో గాయత్రిని చిత్రీకరించారు. ప్రాతఃకాలములో హంసారూఢి, మధ్యాహ్నం గరుడారూఢి, సాయంత్రం వృషభారూఢి. బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులకు ఇవే వాహనములు. ఈ ప్రతిమల ద్వారా జనుల శ్రద్ధను వికసింపచేయాలనే ఉద్దేశ్యంతోనే ఆకృతి, ఆయుధములు, వాహనములు మాధ్యమంలో అనేక రహస్యములు పొందుపరచారు. వీటి ఆధారంలో సాధకుడు మహా మహిమామయి శక్తి సాక్షాత్కారం సరళతాపూర్వకంగా సాధించవచ్చు. అక్కడక్కడ గాయత్రీ పంచముఖిగా చిత్రించారు. ఇది బ్రాహ్మీశక్తి దర్శనం సులభతరం చేయడానికి ఒక పొడుపు కథ వంటిది. ఈ పొడుపు కథను విప్పగలిగిన సాధకుడు అమ్మ యొక్క దర్శనం చేయగలుగుతాడు. పంచముఖి గాయత్రీలో జీవాత్మ యొక్క ఐదు శక్తుల స్రోత్రముల పంచ ముఖములలో పొందుపరచారు. అన్నమయ, ప్రాణమయ,

వాక్కు సదుపయోగమైనచో నీవు మహామనీషిగా ఎదిగెదవు

మనోమయ, విజ్ఞానమయాలనే పంచకోశములలో ఉన్నటువంటి దివ్యశక్తులే గాయత్రీ యొక్క పంచముఖములు, పంచతత్వములు, పంచ ప్రాణములు, పంచ తన్మాత్రలతో, మన ప్రాణమయకోశం తయారయింది. ఇదే పంచముఖ గాయత్రీ యొక్క సంకేతపూర్వకమైన ఆలంకారిక తత్వదర్శనం. పంచముఖ గాయత్రీ ధ్యానం చేయాలంటే ప్రాణశరీరంలో ఉన్న సత్తాను విరాట్ రూపం యొక్క దర్శనం పంచ ప్రజ్ఞాచక్రపుల ద్వారా చేయవలసి ఉంటుంది, ఆ పరాశక్తి ప్రకటికరణ కొరకు తగిన తపశ్చర్య చేయవలసి వస్తుంది.

భారతీయ తత్వదర్శనము. ఆధ్యాత్మిక విద్యకు మూలాధారము గాయత్రీ మహామంత్రం. నాలుగు వేదములు గాయత్రీలోని 24 అక్షరములకు వ్యాఖ్యయే. మర్రిచెట్టు విత్తనంలో ఆ మహావృక్షం ఎలా ఉన్నదో అదేవిధంగా వేదములలో వర్ణించబడిన జ్ఞానవిజ్ఞానములన్నీ గాయత్రీ మంత్రములో బీజరూపంలో చూడవచ్చు.

భారతీయ ధర్మములో ఇవ్వబడిన ఉపాసన పద్ధతులలో గాయత్రీ సర్వోత్తమము. దేవత, ఋషి, మనీషి దానిని ఆలంబనం చేసుకొని ఆత్మికప్రగతి సాధింపచ్చు. దానివలన వారు సమృద్ధి, సిద్ధులు, విభూతులు ప్రాప్తించుకున్నారు.

స్థూల ప్రకృతి యొక్క శక్తులను గురించి వైజ్ఞానికులు చాలా తెలుసుకున్నారు. ఇంకా ఎంతో తెలుసుకోవలసి ఉన్నది. ఈ దిశలో ఎంతో ప్రయత్నం జరిగింది. పొందినటువంటి ఫలితాలు మెచ్చుకోదగినవే. ప్రాచీనకాలములోని తత్వదర్శులకు భౌతిక విజ్ఞానము గురించి, దాని శక్తి సామర్థ్యముల గురించి, దానిని సాధించుకోవటానికి కావలసిన కష్ట, సాధ్యముల గురించి పరిచితులే. కానీ దానిని ఒక బాలక్రీడగా భావించారు. దానిని గురించి పెద్దగా పట్టించుకోలేదు. వారి ధృష్టిలో సూక్ష్మ జగత్తు. దానిలో ఉన్న అద్భుతమైన అనుపమ, దివ్యశక్తుల మహత్తుగలవి. అందువలన వారి ధ్యానం వాటిపైనే ఉండేది. శ్రమ కూడా ఆ దిశలోనే ఉండేది. ఫలస్వరూపంగా పొందినది కూడా పృథ్విపై స్వర్గం అవతరింపచేయడం, మనుష్యులలో దేవత్వ దర్శనం సంభవమయ్యేది. ఈనాటి వైజ్ఞానికులు ఏవిధంగా భౌతిక శక్తులను గురించి తెలుసుకుని తగిన యంత్రముల ద్వారా మానవజాతిని లాభాన్వితులు చేసినట్లుగానే, ప్రాచీనకాలంలో తత్వదర్శులైన వైజ్ఞానికులు, ఋషులు చేతనత్వ జగత్తులో ఉన్న ఒక దానిని మించిన ఒక మహత్తర

శక్తులను గురించి తెలుసుకుని వాటిని ఉపయోగించి, ఆ లాభాలను మానవజాతికి అందజేశారు. ఈ రకమైన అనేక అగణిత లాభాలలో గాయత్రీ శక్తి మానవుని ఉపయోగం కొరకు అవతరింపచేయడం చాలా పెద్ద వరదానము.

జడ జగత్తులో పనిచేసే విద్యుత్తు, గురుత్వాకర్షణ, అణు వికిరణములు, సర్వత్రా వ్యాపించి ఉన్న ఈ ధర్మ మొదలైన అగణిత శక్తులను గురించి తెలుసుకున్నారు. ఇదే విధముగా చేతనత్వ జగత్తులో శక్తి పుంజములలో ఎంతోకొంత వెతికి తీయగలిగితే దాని మహత్వము, ఉపయోగం, పరిణామంలో కొంచమైన ఉపయోగించుకోగలిగితే వ్యక్తిత్వాన్ని మహా మానవుడు, అతి మానవుడు, దేవమానవునిగా తీర్చిదిద్దుకోవచ్చు. నరుడు నారాయణుడు అవుతాడు.

- పూజ్యగురుదేవుల వాఙ్మయం 9 (8.5) నుండి
అనువాదం: ముక్కామల రత్నాకర్

పాప-పుణ్యాల భేదము

మనుష్యులందరి స్వభావం ధర్మాన్ని పాలించుట అయినచో, పాపం-పుణ్యం, ఉచిత అనుచితం, మంచి-చెడుల భేదాలు ఎలా ఉత్పన్నమయ్యాయి? కొందరి పనులు ధర్మమైనవి మరికొందరివి అధర్మమని ఎందుకు చెప్తున్నారు. పాపి అని పుణ్యాత్ముడని భేదాన్ని ఎలా చూపిస్తాం?

వాస్తవంగా ఏ పని చెడ్డది కాదు. కానీ ఆ పనిని నిర్వహించే వ్యవస్థలో తేడాతో రూపం మారిపోతుంది. ఒకే పని వ్యవస్థలోని తేడాతో పాపంగా మారిపోతుంది. లేక పుణ్యంగాను ఫలించవచ్చు. దానం చేయుట ఒక పని. దానాన్ని సత్ప్రాతనికీచ్చినచో అది పుణ్యఫలాన్ని ఇస్తుంది. మద్యపానం ఒక పని. ఔషధ రూపంలో అది లాభకారి. అదే నిషా కొరకై ఉన్మాదంగా సేవించిన అది పాపఫలాన్నిస్తుంది. హింస ఒక కర్మ. ఈ హింసను అత్యాచారి పట్ల, దుష్టుని పట్ల చేసిన పాపం కానేరదు. పై వెచ్చు ఇది ఉచితము కూడా. అట్లే నిర్దోషిని హింసించుట అనుచితం మరియు నేరం.

- అనువాదం: ఎ. శారద

దృఢంగా శ్రద్ధ వహించి ఉత్తమమార్గంలో ప్రయత్నించినవారికి ఆత్మదర్శనం లభిస్తుంది

“మేధ” సంబంధమైన కొన్ని భ్రాంతుల నివారణ

యజ్ఞ ప్రకరణంలో మేధ-యజ్ఞాల స్థానము చాలా మహత్వ పూర్ణమైనది. వేరు వేరు కాలాలలో “మేధ” శబ్దానికి భిన్న భిన్న అర్థాలు ఇవ్వబడ్డాయి. మధ్యకాలంలో తమ స్వార్థాన్ని సిద్ధింపచేసుకొనడానికి ధర్మమనగా ఏమిటో తెలియని కొందరు, “మేధ” శబ్దానికి బలి అని అర్థం చెప్పి యజ్ఞాల మీద తమ కలుషితమైన ముద్రవేశారు. ఈనాటి వివేక ప్రధాన యుగములో ఋషులు యజ్ఞాలను ఎలా దర్శించారో తెలుసుకోవటం చాలా అవసరం.

వేదవాఙ్మయములో 4 రకాల మేధ యజ్ఞాలు బహుళ ప్రచారంలో ఉండేవి. 1) సర్వమేధము 2) నరమేధము 3) గోమేధము 4) అశ్వమేధము.

1. సర్వమేధము: స్వయముగా సంపాదించిన సంపద, ప్రతిభ, ఆయువు సమిష్టి సత్ప్రయోజనాల కొరకు పూర్తిగా సమర్పణ చేయుట. తమ కొరకు ఏమి ఉంచుకొనకుండా ఉండుట. హరిశ్చంద్రుడు, వాజశ్రవలాంటివారు ఆ కాలములో సమయానుకూలముగా సర్వమేధ యజ్ఞాలు చేశారు.

2. నరమేధము: నరమేధం అనగా తపస్సంపన్నమైన జీవన విధానము. అలవాటుపడిన లోభ, మోహ, అహంకారము లాంటి కుసంస్కారాల పరిత్యాగము. పుత్రేషణ, విత్తేషణ, లోకేషణ లాంటి కోరికల నుండి విముఖులగుట, జీవన విధానాన్ని తపోమయం చేసుకొనుట, ఆలోచనలలో ఉదారత్వము పెంచి సత్యజీవన వ్యవహారాలలో ఆత్మీయతను నింపుకొనుట, అంతఃకరణములో సదాశయాల ఎడల ప్రగాఢ శ్రద్ధను పరిపక్వము చేసుకొనుట.

3. గోమేధము: నిద్రాణమై ఉన్న సత్ప్రవృత్తుల జాగరణ కొరకు స్వాధ్యాయం, శిక్షణ, కౌశల్యము పెంచుకొనుట, వ్యక్తి సమాజములో దైవీగుణములు పెంచుట.

4. అశ్వమేధము: వ్యక్తిగత, సమిష్టిగత సామర్థ్యాలను బలవంతంగా దేశనిర్మాణము కొరకు ఉపయోగించుకొనే ప్రక్రియ. సంచిత కుసంస్కారాలు, క్షుద్రప్రయోజనాల కొరకు జీవించమని చెప్తుంది. కుత్సితమైన లోక ప్రవాహం స్వజనుల కోరిక కూడా ఈ దిశ వైపే తోస్తుంది. సమస్త అవరోధాలను

అధిగమిస్తూ లభించిన వనరులను అతి తక్కువగా తన కుటుంబ నిర్వహణ కొరకు ఉంచుకొని విగిలినదంతా సమాజ శ్రేయస్సు దేశ శ్రేయస్సు కొరకు ఉపయోగిస్తాము” అనే ప్రతము తీసుకొనుట అశ్వమేధము.

యజ్ఞ ప్రక్రియలన్నీ ఈ సిద్ధాంతాల మీద ఆధారమై ఉండేవి. కర్మకాండలు వీటి స్థూల కంటికి కనిపించే ప్రక్రియలు మాత్రమే. పై ప్రయోజనముల కొరకు అనేకసార్లు ఏ విధానాన్ని యాజకుడు - తీసుకొనబోతున్నాడో దాని యొక్క సార్వజనిక ఘోషణగా ఈ యజ్ఞ ఆయోజనాలు చేయబడేవి. అనేకసార్లు మూర్ఖన్య పురోహితుల ద్వారా వ్యాపకమైన విశాల జన సమూహానికి మహత్వపూర్ణ ప్రయోజనానికి సామూహిక దీక్షగా ఈ యజ్ఞ ప్రక్రియలను ఉపయోగించేవారు.

చార్లె డెక్ మేయర్, “శ్రీ బుద్ధిష్ట ఇండియా” అనే గ్రంథంలో సామంతవాది అనాచారాలను నియంత్రణ చేయటానికి ఒక కేంద్రసత్తా ఏర్పరచటానికి, రాజసూయ యజ్ఞాలు చేయబడేవి అని తెలిపారు. స్వార్థపూరిత, స్వేచ్ఛా విహారాన్ని బలపూర్వకముగా ఆపేవారు. వాజపేయ యజ్ఞాలలో కుత్సితమైన, స్వార్థపరమైన ఆలోచనలను ఉచ్చ ఆదర్శాల వైపు మళ్ళించటము జరిగేది. సమర్థవంతమైన ఆత్మజనులు దిగ్విజయము పేరుతో ఆలోచనల స్థాయిలో యుద్ధము (శాస్త్రార్థము) చేసేవారు. ఓడిపోయిన వాళ్ళను వేర్పాటు ఆలోచనా విధానాన్ని వదలి అప్పటి కాలానికి అనుగుణ్యమైన రీతిలో ఆలోచనలను, జీవిత విధానాన్ని మార్చుకొనుటకు వివశుల్ని చేసేవారు.

ఈ విధమైన సరళ సౌమ్య ప్రక్రియల నుంచి అవాంఛ నీయమైన కర్మకాండలు మేధా యజ్ఞ ప్రక్రియలలో చోటు చేసుకున్నాయి. యజన కర్మకాండలో హవిష్య నిర్ధారణ చేసే కొన్ని ప్రసంగాలలో ఉపయోగించబడిన శబ్దాలను సాహిత్య దృష్టిలోగాని ప్రమాదవశాత్తుగాని రెండు అర్థాలు రావడం దీనికి కారణంగావచ్చు. సందర్భాన్ని బట్టి అర్థము చేసుకున్నప్పుడు. తప్పు అర్థాలు స్వీకరించుట జరుగదు. మూలభూత సిద్ధాంతాలను స్పష్టముగా అర్థము చేసుకొనగలిగితే ఈ అనర్థము జరిగి ఉండేది కాదు.

ఎవరి భవితకు వారే కర్తలు

యజ్ఞ వివేచనలో ఉపయోగించబడిన శబ్దముల రెండు అర్థాలు అనర్థము చేసి పెట్టారు. “మేధ” అనే పదానికి అర్థము సమర్పణ కానీ వధించుట అనే అర్థము కూడా ఉన్నది. యజ్ఞాల దర్శనము తెలుసుకొనిన వారు సమర్పణ అనే భావము తీసుకుంటారు తప్ప, హత్యాకాండకు అనుమతిగా తీసుకోరు. ఈ పదాల ప్రయోగములో అశ్వము, గోవు, నరుడు అనే పేరుగల ప్రాణులను వధించి హోమము చేయాలి అనే అర్థము వచ్చినప్పటికి యజ్ఞ పుస్తకామిలో అశ్వము శక్తిని, వైభవాన్ని, గో-ఇంద్రియాలను, నరుడు-వ్యక్తిత్వాన్ని పవిత్రము చేసుకొని ఈశ్వరార్పణ చేయుటే ఇక్కడ వాస్తవిక తాత్పర్యము.

ఈ ప్రసంగంలోనే “అలభన” అనే పదము వచ్చి పడింది. దీని అర్థము వధించుట లేక స్పర్శ అని అర్థము. యజ్ఞమునకు ఇంకొకపేరు “అధ్వరము” అంటే హింస లేని కర్మ అని అర్థము. అటువంటప్పుడు రక్తపాతము జరిగే అవకాశము ఎక్కడ ఉన్నది? అటువంటి పరిస్థితులలో పశువులను లేక మనుష్యులను చంపి అగ్నిలో హోమము చేయుట అనేది ఎంత బుద్ధిలేని విషయమో ఆలోచించండి. ఇటువంటి కూడని పరిస్థితులను చూసే బుద్ధుడు, మహావీరుడు లాంటి ఆత్మలు వచ్చి ఈ వికృతి అంకురిస్తున్నప్పుడే పీకిపారవేశారు.

యజ్ఞములో ప్రాణహింసకు శాస్త్రామోదన లేదు. నిరుక్తము 2/7లో “అధ్వర ఇతి యజ్ఞనామ” - ధ్వరతిర్ హింసా కర్యాః తత్ ప్రతిషేధః” అనగా అధ్వరమనే యజ్ఞము పేరు హింసా రహితమైన కర్మను చెయ్యాలని ఘోషిస్తుంది. ఇటువంటి అర్థము గల అనేక ఋక్కులు వేద వాఙ్మయములో లభిస్తాయి.

**అగ్నేయే యజ్ఞమధ్వరం విశ్వతః పరి భూరసి ।
స ఇద్ దేవేషు గచ్ఛతి ॥ (ఋక్ 1/1/4)**

అనగా - హే జ్ఞానస్వరూప పరమేశ్వరా! నీవు హింసరహిత యజ్ఞములలోనే వ్యాప్తిచెంది ఉన్నావు. ఇటువంటి యజ్ఞములనే సత్యనిష్ఠ విద్వాంసులు స్వీకరిస్తారు.

వేదాంతుడు పండిత్ దామోదర్ సాత్యలేకర్ యజుర్వేద భాష్యము, 35వ అధ్యాయములో మేధ శబ్దానికి క్రింది అర్థములు ఇచ్చాడు. 1) కలుసుకొనుట 2) పరస్పరము మిత్రులుగా ఉండుట 3) ఐక్యత 4) పరస్పరము తెలుసుకొనుట 5) అతికించుట 6) ప్రేమించుట 7) ధారణచేయు బుద్ధి (ధీ) బలము తేజస్సు పెంచుకొనుట 8) పవిత్రము చేయుట 9) సత్యబలము, ఉత్సాహము పెంచుట.

పురుమేధము, పురుష యజ్ఞము, సృయజ్ఞము ఈ మూడు ఒకే అర్థములో ఉపయోగించబడతాయి.

మనుస్మృతిలో “సృయజ్ఞోఽ తథి పూజనమ్” అనగా అతిథుల స్వాగత సత్కారమే సృయజ్ఞము.

మహాభారతంలో “అజమేధ”మంటే మేకను బలి ఇవ్వటం అనే పొరపాటు చేయవచ్చునేమో అని తీవ్రమైన హెచ్చరిక చేశారు.

**అజైర్ యజ్ఞేషు యష్టయ్యమ్ ఇతివై వైదకీ శృతిః ।
అజ సంజ్ఞాని బీజాని ఛాగాన్న్ హంతు మర్హద ।
నై షా ధర్మసతాం దేవాః యత్ర పథ్యతే పశు ॥**

- మ.భా. శాం. ప. 3/37

అనగా వేదాలలో మేక (అజ) తో యజ్ఞము చేయాలి అని చెప్పబడి ఉన్నది. అజ శబ్దము యొక్క తాత్పర్యము ఒక విశేషమైన విత్తనము. దాని అర్థము అజవధ అని అనుకోకూడదు. పశువులను వధించటం మంచి వ్యక్తుల ధర్మము కాదు.

పంచ తంత్రములో ఈ విధముగా చెప్పబడినది.

**“వృక్షాన్భిత్వా పశూన్ హత్వా కృత్వా రుధిర కర్మమమ్
యద్వేపం గమ్యతే స్వర్గం నరకం కేన గమ్యతే”**

అనగా పశువులను వృక్షాలను హింసించి రుధిరధారని ప్రవహింపజేసి స్వర్గానికి వెళ్తాము అంటే మరి నరకానికి వెళ్ళేదారేమిటి?

అదేవిధముగా అశ్వమేధము అంటే గుట్టాన్ని బలి ఇవ్వటం అని అర్థము చేసుకొనకూడదు. యజ్ఞముల యొక్క అతి ఉచ్చ అదర్శాలను మనసులో ఉంచుకొని అర్థాలను అన్వయం చేసుకోవాలి. శతపథ బ్రాహ్మణము (13), తైత్తిరీయ బ్రాహ్మణము (3,8,9), కాత్యాయనీ యశ్రేత సూత్రములు (20), ఆపస్తంభ సూత్రములు (20), అశ్వలాయన సూత్రములు (10,6), శాకఖాయన శ్రేత సూత్రములు (16) లాంటి గ్రంథములలో అశ్వమేధాన్ని మహాక్రతువుగా వర్ణిస్తూ దీనివల్ల దేశాన్ని సంఘటితము చేసి సామర్థ్యాన్ని పెంచి, వ్యక్తిలో మేధస్సును పెంచి దేవశక్తుల అనుగ్రహ అవతరణ కొరకు చేసే విరాట్ ప్రయత్నము అన్నారు ఈ యుగంలో జరిగే ఈ అశ్వమేధాలు దైవీచేతనత్వ ప్రవాహం యొక్క అభిన్న అంగంగా గుర్తించాలి.

- సశేషం

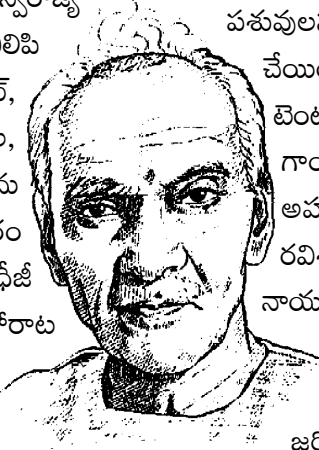
జనన మరణాల నుంచి విముక్తి జీవి ప్రధాన లక్ష్యం

స్వాతంత్ర్య ఉద్యమ పోరాట సంఘటనలు-2

(గతసంచిక తరువాయి...)

కలకత్తా సమావేశాలు

బ్రిటిషు ప్రభుత్వము, కలకత్తాలో కాంగ్రెసు పార్టీ సమావేశాలు జరుగకుండా చూచుటకై గట్టిగా నిర్ణయించుకొని దేశమంతటా కాంగ్రెసు కార్యకర్తలను నిర్బంధించుట ప్రారంభించింది. కలకత్తాకు వెళ్ళే వాహనాలన్నింటిపై ఆయా రహదారి కూడళ్ళ వద్ద పోలీసు నిఘాను ఏర్పాటు చేసింది. కలకత్తాను చుట్టుకొని 200 కిలోమీటర్ల పరిధిలో పయనిస్తున్న వాహనాలన్నింటిపై నిఘాను తీవ్రతరం చేసింది. బాగా దూరముగా ఉన్న ప్రదేశాలలో కాంగ్రెసు పార్టీ స్వరాజ్య బ్యానర్లను ప్రదర్శించే వాహనాలను మాత్రమే నిలిపి వేయుట జరుగుతోంది. నైహరి, రాణాఘాట్, దుర్గాఘాట్, అసన్సోల్, ఆరా, ఘట్శిల, హల్దియా, ఖరగ్పూర్ మున్నగు ప్రాంతాలను చేరుకొనుట కాంగ్రెసు కార్యకర్తలకు కష్టతరం గావించింది. మార్చి నెలాఖరు నాటికే గాంధీజీ పేరును ఉచ్చరించే వారిని, స్వాతంత్ర్య పోరాట కార్యకర్తలను ఎవ్వరిని కదలకుండా నిరోధించింది. పోలీసుల కన్నా ఎక్కువ ప్రభుత్వ వారాహులు కాంగ్రెసు పార్టీ కార్యకర్తల ఆచూకీని పోలీసులకు ఎప్పటికప్పుడు తెలుపుతూ అనేక ఆటంకాలను కలిగించసాగారు.

మహామానవ మాలవ్యాజీ కలకత్తా సమావేశాలకు అధ్యక్షత వహించవలసి ఉన్నందున ఆయనను నిర్బంధించుట అనివార్యంగా మారింది. ఆయన అనుకున్న ప్రకారం బనారస్లో బయలుదేరగా, కలకత్తా మార్గమధ్యంలో అసన్సోల్ వద్ద నిర్బంధించారు. రానున్న దినాలలో గొప్ప నాయకులైన స్వరూప్రాణి నెహ్రూ (జవహర్లాల్ తల్లి), డాక్టర్ సయ్యద్ మెహమూద్ రఫీ, అహమ్మద్ కిద్వాయి మరియు అన్నా సాహెబ్ మున్నగు వారందరిని అదే స్టేషన్లో నిర్బంధించుట జరిగింది.

ఏప్రిల్ 2వతేది నాటికి శ్రీరామ్ మరియు ఆయన అనుచరులు అసన్సోల్ చేరుకున్నారు. ఆగ్రా నుండి అనంత రామ్ అనే పోలీసు ఇన్స్పెక్టర్ అసన్సోల్కు పంపబడ్డాడు. జగత్ప్రసాద్ రావత్, ఇన్స్పెక్టర్ను గుర్తించి తన స్నేహితులను హెచ్చరిస్తూ అక్కడ నుండి వెళ్ళిపోమన్నాడు. దీనిని గమనించిన అనంతరామ్ ఇన్స్పెక్టర్ వీరిని అరెస్ట్ చేయుటకై తన సహచర పోలీసులకు పెద్దగా ఈల వేసి వారిని హెచ్చరించాడు. దీనితో శ్రీరామ్కు తదితరులకు పారిపోవుటకు అవకాశము లేక పోలీసులకు దొరికిపోయారు. కాంగ్రెసు కార్యకర్తలనందరిని ఒకచోట అరెస్ట్ చేశారు. ఆ స్థలం ఒక భూస్వామిది. అది పశువులను ఉంచే స్థలం. ప్రభుత్వం ఆ స్థలాన్ని ఖాళీ చేయించి దానిని తాత్కాలిక కారాగారంగా మార్చింది. టెంట్లు ఏర్పాటుచేసి తాత్కాలిక గదులను నిర్మించింది. గాంధీగారి కుమారుడైన దేవదాస్ గాంధీ, రఫీ అహమ్మద్ కిద్వాయి, కన్నాహైలాల్ ఖాదివాలా, రవిశంకర్శుక్లా, శ్రీమన్నారాయణ మరియు తదితర నాయకులను కూడా అక్కడ అరెస్ట్ చేశారు. మాలవ్యా, స్వరూప్రాణి, డా॥ అహమ్మద్ మున్నగు వారిని కూడా నిర్బంధించి వారికి సమీపంలో ఉంచుట జరిగింది. ఈ నిర్బంధాల లక్ష్యం, కాంగ్రెసు పార్టీ సమావేశాలు జరుగకుండా చూచుట. ప్రభుత్వ లక్ష్యం నెరవేరలేదు కానీ కార్యకర్తలు తక్కువ సంఖ్యలో హాజరగుట జరిగింది.

మాలవ్యాగారిని అరెస్ట్ చేసినందున శ్రీమతి నెలిసేన్ గుప్తా సమావేశాలకు అధ్యక్షత వహించారు. దీనితో ఆమె మాలవ్యా గారి సందేశవ్రాతపతిని అందించుట జరిగింది. లాహోర్ సభ తీర్మానాలకనుగుణ్యంగా సంపూర్ణ స్వరాజ్య లక్ష్యాన్ని తిరిగి పునరుద్ఘాటించుట జరిగింది. విదేశీ వస్త్రాలను, వస్తువుల బహిష్కరించుట ప్రభుత్వంతో ప్రజల సహాయ నిరాకరణ తీర్మానాలను తిరిగి పునరుద్ఘాటించుట జరిగింది. దీనికితోడు మరో తీర్మానం “ముక్తిఫండ్” (చేతినిండా ధనం) చేయుట

అసమానతలు లేని సమాజమే అభ్యుదయ కారకం

జరిగింది. దీని ప్రకారం కార్యకర్తలంతా ప్రతిరోజు ఒక పిడికెడు ధాన్యమును తీసి ఉద్యమానికి చందా రూపంలో సమీపంలోని కాంగ్రెసు పార్టీ కార్యాలయంలో ఇవ్వాలి. శ్రీమతి నెలిసేన్ గుప్తా సభనుద్దేశించి ప్రసంగిస్తూ గత 15 మాసాలలో లక్షా యాభైవేల మందిని ప్రభుత్వం ప్రజలను అరెస్ట్ చేశారు అని చెప్పింది. ఈ సమావేశం జరుగుట చూచి, ప్రజలను అణచిపెట్టజాలమని వారి భావప్రకటనను నియంత్రించజాలమనే సత్యాన్ని ప్రభుత్వం గుర్తించింది.

సమావేశాలు ముగిసినంతనే నిర్బంధించిన వారినందరిని విడుదల చేసింది ప్రభుత్వం, కాని నెలిసేన్ గుప్తాను నిర్బంధించి ఆరునెలల కారాగార శిక్ష విధించింది. దీనిని వ్యతిరేకిస్తూ పేరు, పలుకుబడి ఉన్న వారి జోక్యంతో ప్రభుత్వం ఆమెను విడుదల చేసింది, సమావేశంలో పాల్గొన్న ఇతర కార్యకర్తలను, నిర్బంధంలోనున్న శ్రీ మాలవ్యాగారు పరామర్శిస్తుండగా శ్రీరామ్ తటస్థపడ్డాడు. శ్రీరామ్ కు పరిచయం చేస్తూ “శ్రీరామ్ కు ఉపనయనం చేసినది మీరే. ఇతని తండ్రిపేరు పండిత రూపకిశోర్” అని చెప్పగనే మాలవ్యాజీ ఇలా అన్నారు. “రూప కిశోర్ నాకు చాలా దగ్గర న్నేహితుడు. ఇద్దరం కలసి భాగవతకథ పూర్తి చేశాం. హిందూ విశ్వవిద్యాలయ నిర్మాణానికి ఆయన తన ప్రాంతం నుండి ఎంతో ధనాన్ని అందించారు”.

తదుపరి శ్రీరామ్ ను పరామర్శిస్తూ “చదువు ఎలా సాగుచున్నది?” అని ప్రశ్నించగా, “గ్రామంలో విద్యను పూర్తి చేసికొన్న పిదప, క్రాంతికారి పాఠశాలలో విద్యను కొనసాగిస్తున్నాను” అని శ్రీరామ్ జవాబిచ్చాడు.

మాలవ్యాగారి సూచన

శ్రీరామ్ జవాబును విన్న మాలవ్యాజీ చిరునవ్వు నవ్వుతూ, శ్రీరామ్ భుజాన్ని తట్టి మరునాడు మరలవస్తా అని చెప్తూ, శ్రీరామ్ తో చాలా విషయాలు మాట్లాడవలసి ఉందని చెప్పారు. పని ఒత్తిడివలన మాలవ్యాగారు శ్రీరామ్ చెప్పిన ప్రకారం తిరిగి కలవలేకపోయారు. కాని కొన్నిరోజుల తర్వాత శ్రీరామ్ ను, రవీంద్రనాథ్ గార్ గారి శాంతినికేతన్ లో కలుసు కొనవలసిందిగా కోరారు. శాంతినికేతన్ లో గడుపనున్న సమయంలో శ్రీరామ్ కు మార్గదర్శనం లభిస్తుందని చెప్పారు. భారతదేశ సంస్కృతిని తెలిసికొనదలచిన వారంతా తప్పక శాంతినికేతన్ ను దర్శించాలి.

నిర్బంధించిన ఏడువేల మందిలో నాలుగు వందల మందిని మినహా తక్కినవారిని విడుదల చేయుట జరిగింది. వీరందరిని రాజ్య తిరుగుబాటుదారులనే అభియోగంపై నేరారోపణ చేయతలపెట్టింది ప్రభుత్వం. వీరిలో శ్రీరామ్ కూడా ఉన్నారు. అసన్ సోల్ లోని ప్రధాన జైలులో నిర్బంధించారు. అన్నింటికన్నా ఆశ్చర్యకరంగా శ్రీరామ్ సహచరులైన జగన్ ప్రసాద్ రావత్ మున్నగువారిని విడిచిపెట్టారు. శ్రీరాం అరెస్టు అయిన వార్తను జగన్ ప్రసాద్ పాలీవాల్వీకి చేర్చాడు. అక్కడి నుండి మిగిలిన వారికి ఆ వార్త చేరింది. కానీ శ్రీరాం ఇంకా రెండు వారాలు జైలులో గడపవలసి వచ్చింది.

జైలు నుంచి విడుదల కాగానే శ్రీరామ్ శాంతినికేతన్ ను దర్శించవలయునని ఆత్మతగా ఉన్నాడు. అసన్ సోల్ నుండి 200 కిలోమీటర్ల దూరంలో శాంతినికేతన్ కు ఉంది. జైలు అధికారి నుండి శాంతినికేతన్ ను చేరుకొనే మార్గాన్ని, ఎక్కవలసిన రైలు వివరాలను అడిగారు శ్రీరామ్. కలకత్తాలో అంతా అయిపోయిందని హేళనగా చెప్తూ జైలులో తనకు లభించే భృతిని తీసికొని ఇంటికి వెళ్ళమని జైలురు శ్రీరామ్ చేతిలో ఎనిమిది రూపాయలు పెట్టి వెకిలిగా నవ్వాడు.

(సశేషం)

- అనువాదం: ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డి

అశ్వమేధం

యా దేవీ సర్వ భూతేషు విష్ణుమాయేతిశబ్ధితా ।
నమస్తస్యై నమస్తస్యై నమస్తస్యై నమోనమః ॥

విష్ణుమాయ అని అన్ని ప్రాణులలో తెలుపబడే ఆ దేవికి తిరిగి తిరిగి నమస్కారము.

యా దేవీ సర్వ భూతేషు చేతనే త్యభి ధీయతే ।
నమస్తస్యై నమస్తస్యై నమస్తస్యై నమోనమః ॥

ఏ దేవి అన్ని ప్రాణులలో చేతనత్వముగా ఉంటుందో ఆమెకు అనేకసార్లు నమస్కారము.

యా దేవీ సర్వ భూతేషు బుద్ధిరూపేణ సంస్థితా ।
నమస్తస్యై నమస్తస్యై నమస్తస్యై నమోనమః ॥

అన్ని ప్రాణులలో బుద్ధిరూపముగా నివసిస్తున్న ఆ పరమేశ్వరికి అనేక నమస్కారములు.

ఆహారం వడ్డించకు - ఆహారమును ఎలా సంపాదించుకోవాలో నేర్పు

భగవంతునికి ఆర్తితో చేసే ప్రార్థన ఫలించి తీరుతుంది

డాక్టర్ మార్క్ ప్రఖ్యాత క్యాన్సర్ చికిత్సా నిపుణుడు. ఒక పర్యాయం మరో నగరంలో జరుగుతున్న సమావేశానికి హాజరగుటకై విమానంలో బయలుదేరాడు. దీనితోపాటు అదే సమావేశంలో పరిశోధనకు తాను చేసిన ప్రయోగాలకు డాక్టర్ మార్క్ గారికి సన్మానము చేయనున్నారు.

మార్క్ సన్మానాన్ని పొందుటకై ఎంతో ఆనందంతో ఉన్నారు, చాలా త్వరగా అచ్చటికి చేరాలని ఉవ్విళ్ళూరుతున్నాడు. తన పరిశోధన పనిలో చాలా కష్టించి, శ్రమించి పనిచేశాడు. కనుక జరుగబోయే సన్మానానికి తాను పూర్తిగా అర్హుడననే భావనలో ఉన్నాడు. తన మేధాసంపత్తిపై అపార నమ్మకం కలిగింది.

విమానం బయలుదేరిన రెండు గంటలకు, కొన్ని యాంత్రిక లోపాల వల్ల అత్యవసరంగా భూమి మీదకి దిగవలసి వచ్చింది. దీనితో మార్క్ ఆ సమావేశంలో పాల్గొనజాలననే భయానికి లోనవ్వసాగాడు.

తరువాత విమానం ఎప్పుడని విచారించగా 10 గంటల తరువాత అని తెలిసింది. కారును అద్దెకు తీసికొని వెళ్ళుట మంచిదని సలహా ఇచ్చారు. కారు అద్దెకు తీసికొని మార్క్ బయలుదేరాడు. వాతావరణం కొద్దిసేపట్లో మారిపోయి జోరున కుండపోతగా వర్షం పడసాగింది. కనుచూపుమేరలో మానవ సంచారం లేదు. ఆకలి వేస్తున్నది దారితప్పాడు. కారు నడుపుటతో అలసిపోయాడు. కొంతదూరం పోయేరికి ఒక పాడుబడిన ఇల్లు కనిపించింది. కారు నిలిపి ఆ ఇంటి తలుపుతట్టాడు. ఒక అందమైన స్త్రీ తలుపు తెరిచి లోనికి ఆహ్వానించింది. తన పనిని గురించి చెప్పి, మార్క్ ఆమె ఛోసును ఉపయోగించుకొంటానికి ఆమె అనుమతిని కోరాడు. తన ఇంటిలో అటువంటివి ఏమీ లేవని ఆమె చెప్పగా మార్క్ హతాశుడైనాడు. మార్క్ స్థితిని గమనించి ఆమె అతనికి వేడి వేడి టీ మరియు తినుటకు ఆహారాన్ని అందించింది. తదుపరి భగవంతుని ప్రార్థనకై తనతో చేరమని కోరింది. “నేను కష్టపడి పని చేయుటను నమ్ముతాను, మరియుని నమ్మును అన్నాడు. ఆమెను తన ప్రార్థనను కొనసాగించుకొమ్మని చెప్పాడు” డాక్టరు మార్క్ టీ త్రాగుతూ, కొవ్వొత్తుల వెలుగులో ప్రార్థనలు చేస్తున్న ఆమెను వీక్షించసాగాడు.

ఆమె ప్రార్థనను కొనసాగిస్తూ ఉంది. బహుశ ఆమెకు సహాయం కావలసి ఉన్నట్లున్నదని మార్క్ భావించి, ఆమె ప్రార్థనలు పూర్తికాగానే ఆమెను పలుకరించాడు. “దేవుని ఏమి కోరి ప్రార్థిస్తున్నారు? మీ ప్రార్థనను ఆ దేవుడు ఆలకించి మీకు సహాయం చేస్తాడా?” అని మార్క్ ఆమెను అవిశ్వాసంగా ప్రశ్నించాడు. ఆమె ప్రక్కనే ఉన్న ఊయలలోని బిడ్డను చూసి, ఆ బిడ్డ కొరకై ప్రార్థన చేస్తున్నదని మార్క్ గ్రహించాడు. ఆమె బాధతో నవ్వి, తన విచారవదనంతో, ఊయలలోనున్న తన కుమారుని చూపుతూ బిడ్డకు క్యాన్సరు వ్యాధి సోకింది. దీనికి ఒక్క మార్క్ అనే డాక్టరు మాత్రమే చికిత్స చేయగలడు. తన వద్ద తగినంత డబ్బు లేదు. డాక్టరు మార్క్ చాలా దూరంగా ఉన్న పట్టణంలో నివసిస్తున్నాడు” అన్నది. ఇప్పటివరకు భగవంతుడు నా ప్రార్థనలను మన్నించలేదు, భగవంతుడు ఏదో ఒక రోజున తనకు ఒక మార్గాన్ని చూపుతాడు అన్న విశ్వాసం నాకున్నది. భగవంతునిపై ఉన్న నా నమ్మకం తొలగి పోలేదు అని దృఢంగా పలికింది. ఆమె మాటలను ఆమె విశ్వాసాన్ని గమనించిన మార్క్, ఆమె ఇంట్లోనే ఆశ్రయాన్ని పొందుట, ఒక్కసారి నిరుత్తరుడైన ఆయన నోట మాట రాక, కళ్ళనీళ్ళ పర్యంతమైనాడు. కన్నుల వెంట అశ్రుధారలు ప్రవహిస్తూ ఉన్నాయి. “భగవంతుడు గొప్పవాడు” అన్న పదాలు మార్క్ నోటివెంట అప్రయత్నంగా వెలువడ్డాయి. జరిగిన సంఘటనలు ఆయన స్మృతిపథంలో మెదిలాయి. “విమానంలో సాంకేతిక లోపం, కుండపోత వర్షం, దారి తప్పుట” తన ఆవశ్యకత ఎక్కడ ఉన్నదో అప్రయత్నంగా తన ప్రమేయం లేకుండా ఆ ప్రదేశానికి చేరుకొనుట. తాను అప్పటివరకు నమ్మినదంతా నిజం కాదు. తాను నమ్మని భగవంతుని ప్రార్థన శక్తివంతమైనదని తెలియజెప్పుట, అదే యదార్థమని రుజువగుట మున్నగు సంఘటనలు జరిగాయి. ఎలా జరిగాయి ఇవన్నీ భగవంతుడు ఆమె ప్రార్థనలకు ప్రత్యక్షంగా సమాధానమివ్వలేదు అంతే! కానీ భగవంతుడు, మార్క్ నకు ఒక అవకాశం కల్పించాడు. దారి తప్పిన డాక్టర్ మార్క్ ను సరియైన మార్గంలోనికి ప్రవేశించుటకు అవకాశమిచ్చాడు. ఆయన దృష్టికోణాన్ని మార్చి, ఆయనలో మానవతా విలువలను పురికొల్పుట జరిగింది. భగవంతునికి ఆర్తితో చేసే ప్రార్థన, తప్పక ఫలించి తీరుతుంది.

నేకరణ: ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డి

ఆలోచనల శక్తి కాలాతీతము మరియు కాంతి కన్నా వేగమువంతమైనవి

అనుపమయోగ లాభములను పొందండి

యోగలాభముల కొరకు వ్యక్తి ఏ మానసికస్థితిలో, ఎలాంటి ప్రయత్నం చెయ్యాలి? దీనికి వ్యావహారిక మార్గదర్శనము పొందటానికి శాంతికుంజ్లో నిరంతరము నడిచే 9 రోజుల సాధనా శిబిరాలలో సంవత్సరమునకు ఒకసారిగాని లేకపోతే కనీసము 2 సంవత్సరములకొకసారి గాని హరిద్వార్ వెళ్ళే ప్రణాళిక వేసుకోవాలి. ఈ పనికి బ్యాటరీ ఛార్జ్ చేసుకోవడం లేదా మారుతున్న పరిస్థితులకు అనుగుణంగా క్రొత్త వెలుగు, క్రొత్త మార్గదర్శనము లభించడము వంటి సుయోగము పొందవచ్చు. ఆత్మ పరిష్కారానికి ఈ విద్య ఉపయోగ పడుతుందని నిర్ధారించబడినది.

ఎవరికి దేవాలయాలు, ధర్మశాలలు, అన్నదానసత్రాలు, చలివేంద్రాలు లాంటి పరమార్థ ప్రయోజనములను నడపాలనే కోరిక ఉంటుందో వారికొరకు అత్యంత దూరదృష్టితో నిండిన వెనువెంటనే సత్పరిణామములు ఉత్పన్నము చేయగలిగే, ఏవిధంగా చూసినా ఉపయోగం అనిపించే ఒకే ఒక పరమార్థము చరణ్ణాన మందిరములు. వీటిని ప్రారంభించే ప్రయత్నాలు చేయాలి. 'జ్ఞానరథము' రూపములో దీని చర్చ సాధారణముగా జరుగుతూనే ఉంటుంది.

సైకిల్మీద గాని, నాలుగు చక్రముల బండిమీదగాని, మందిరాకృతిలో తోపుడుబండిగా కనిపించే దీనిలో టేప్ రికార్డర్లు, లౌడ్స్పీకర్లు ఏర్పాటు చేసుకోవాలి. దానిని ఎక్కడికంటే అక్కడకు తీసుకెళ్ళవచ్చు. అక్కడే సంగీత సమ్మేళనము దానితో పాటు ప్రాణవంతమైన ధర్మప్రవచనముల శృంఖల నడవాలి. అప్పుడు రహదారి చివరలో సభ వంటి ఉత్సవములు, ప్రభాత భేరి వంటి ఉత్సాహపూరితమైన వాతావరణము ఏర్పడు తుంది. ఇందులోనే 21వ శతాబ్దికి సంబంధించిన ప్రేరణతో నిండిన యుగ సాహిత్యాన్ని చౌకగా లభించేవాటిని ఇందులో ఉంచాలి. వీటిలో కొన్ని పుస్తకాలను ఉచితంగా చదువుకొని మరల తిరిగిచ్చే ప్రక్రియను అమలు చెయ్యాలి. కొనుక్కోదలచు కున్నవారికి అమ్మే ఏర్పాటు కూడా చేయబడుతుంది.

సహాయనిరాకరణోద్యమం రోజులలో కాంగ్రెసులోని గొప్ప గొప్ప నాయకులు ఖాదీ ప్రచారానికి ఈ తోపుడుబండ్లతోనే వెళ్ళేవారు మరియు వారి దగ్గరకు వచ్చిన వారందరికీ ఎంతో

ఉత్సాహంతో ఈ ఉద్దేశ్యాన్ని అర్థమయ్యేటట్లు వివరిస్తూ పూర్తి ఉత్సాహంతో ఈ ఖాదీ ఉద్యమాన్ని ప్రచారం చేసేవారు. నేటి పరిస్థితులకు అనుగుణంగా 'చరణ్ణానమందిరం' స్వయముగా నడపడం వలన విశేష పర్వదినాలలో భగవానుని రథములాగే భక్తులకు ఏ పుణ్యఫలము లభిస్తుందో అదే ఇక్కడా లభిస్తుంది. ఈ మిషను ఇదివరకే 2400ల కంటే ఎక్కువగానే ప్రజ్ఞా పీఠాలను నిర్మించి ఉన్నది. ఇప్పుడు దానికంటే ఎన్నో రెట్లు అధికంగా సంచార ప్రజ్ఞామందిరాలను తయారుచేసే ప్రణాళిక ఉన్నది. దీనిని గ్రామాలలో, వీధులలో నవజాగరణ కలిగించే యుగపరివర్తన శంఖనాద స్థాయిలో అర్థము చేసుకోవాలి.

భగవానునికి అనునయముతో విన్నవించుకునే కోరికలతో నిండిన పూజార్చనలు చిరకాలం నుండే జరుగుతూనే ఉన్నాయి. ఇప్పుడు ఈ రోజులలో విశేషమైన ఆవశ్యతకత ఏమిటంటే ఆపదతో కూడిన పరిస్థితులలో భగవానుని పిలుపుమీద ధ్యానముంచి మన కోరికలు వదలి మహాకాలుని ఆహ్వానం మీద వారు సూచించిన మార్గములో నడువవలసి వస్తుంది. హనుమంతుడు, అర్జునుడు, వివేకానందుడు, వినోభా, ప్రతాప్, చంద్రగుప్తుడు వంటివారు ఏ పూజలు, అర్చనలు చేశారు? వారు ఆ దివ్యచేతన ఆహ్వానాన్ని విని తదనురూపముగా కార్యక్రమాలలో లీనమైనారు. ఈ విషయములో ఇంతకంటే ఏమీ చెప్పలేము. బహుశా వారి పూజలు, ఉపాసనల ఆవశ్యకతను వారి ఇష్టదేవత స్వయంగా పూర్తిచేసి ఉండవచ్చు. మరియు అభీష్ట వరదానాలతో ఈ నిజమైన సాధకుడిని సంతృప్తిపరచి ఉండవచ్చు. మనము వారిని అనుసరిద్దాము. దీనివలన కొంచెం కూడా హాని జరుగనే జరుగదు.

ఈ రోజులలో దివ్యచేతన - సేవాభావము గల సజ్జన సముదాయాన్ని అధికంగా విస్తృతం చేసే పనులలో నిమగ్నమై ఉన్నది. ఈ యుగపు మత్స్యావతారము తన శరీరాన్ని విశ్వవ్యాప్తం చేయాలని వ్యాకులపాటుతో ఉన్నది. మనము ఆ మహత్తర ప్రణాళికలో భాగస్వాములమవుదాము మరియు మన కోరికలు, ఉపాసనలు, పూజలు, వరదనాల మీద అంకుశాన్ని ఉంచుదాము.

- అనువాదం: ఊటుకూరి సత్యనారాయణ గుప్త

తమ జీవితాన్ని నిరర్థకమని భావించెడి వారి శరీరం మనస్సు అనారోగ్యంగా ఉంటాయి

ఇవి చిత్తశుద్ధికి సాధన చేసే నవరాత్రులు

ఈ సంవత్సరం 13 అక్టోబరు నుండి ఆశ్వయుజ నవరాత్రులు మొదలవుతున్నాయి. 22వ తారీఖున విజయ దశమి మహోత్సవం. సాధన దృష్ట్యా చాలా ముఖ్యమైన తొమ్మిది రాత్రులు ఈ నవరాత్రులు. గురువుగారి ప్రకారం గ్రీష్మ మరియు శరత్ ఋతువుల కలయికనే ఆశ్వయుజ మరియు చైత్ర నవరాత్రులని కాలచక్రాన్ని బట్టి అంచనా వేయబడింది. ప్రాణాయామంలో పూరకం, రేచకం గురించి చెప్తారు, కానీ చమత్కారాలన్నీ కుంభకంలోనే కనిపిస్తాయి. ఏ క్షేత్రంలోనైనా కలయిక ఉల్లాసంతో నిండి ఉంటుంది. మిత్రులు కలవటం, ఆశయాలు వాటి సాఫల్యాన్ని కలవడం ఎంతో సంతోషాన్ని ఇస్తుంది. వీటిని బట్టి ఆత్మ, పరమాత్మల కలయిక ఎంతటి తృప్తికరమైనదో ఊహించవచ్చు. పాత సంవత్సరం అయిపోయి, కొత్త సంవత్సరం రాకను ఉత్సవంగా జరుపుకుంటాం. శుక్ల పక్షం, కృష్ణ పక్షాల కలయికను అమావాస్య, పౌర్ణమిలుగా పేర్కొంటారు. ఆయా రోజుల్లో ప్రత్యేకమైన ధర్మోత్సవాలు ఏర్పాటు చేస్తారు. దీపావళి, హోళి, గురుపౌర్ణిమ, ఉగాది, శ్రావణ పౌర్ణమి, శరత్పౌర్ణమి, మహాలయ అమావాస్య వంటి ముఖ్య పర్వదినాలన్నీ ఈ సంధి రోజుల్లోనే జరుపబడతాయి. ఋతు సంధ్యల్లో జరుపుకునే నవరాత్రులు కూడా ఇటువంటి ముఖ్యమైనవే.

ఋతువులు మారే ఈ సమయంలో ఎన్నో రకాల సూక్ష్మ విధివిధానాలు కొనసాగుతాయి. ఆశ్వయుజం, చైత్ర మాసాలలో మలేరియా, రొంప, విరేచనాలు, మసూచి వంటి రోగాలు వ్యాపిస్తాయి. ఈ సమయంలో శరీరంలో అనాయాసంగా ఎన్నో అలజడులు చెలరేగుతాయి. దేహంలో కూడగట్టుకున్న వికారాలను తొలగించడానికి జీవనీశక్తి ప్రత్యేకమైన వ్యవస్థను ఏర్పరుస్తుంది. వైద్యులు ఈ కాలాన్ని ఉపశమన కాలం అంటుంటారు. కడుపు, శరీరం శుభ్రపరచడానికి విరేచనాలు, వాంతులు మొదలైన పంచకర్మలతో వైద్యం చేసేవారు ఒకప్పుడు. రకరకాల ప్రయోగాలతో కాయకల్పం చేసుకోవడానికి రోగులు ఈ సమయం కోసం వేచి ఉండవలసి వచ్చేది.

ప్రకృతిలో ముఖ్యమైన రెండు గుణాలు తమస్సు, సాత్వికం. తమోగుణం అంటే జడం. సత్త్వగుణం అంటే చేతనత్వం. రెండూ వాటి వాటి స్థానాల్లో పరిపూర్ణమైనవే. కానీ ఈ రెండూ కలిసినప్పుడు ఒక కొత్త అలజడి రేకెత్తుతుంది. దానిని రజస్సు అంటారు. కోరికలు, భోగం, తృప్తి, అహంకారం, సంతోషం, పోటీ మొదలైనవి చిత్తాన్ని ఉద్విగ్నపరచడం, వివిధ కార్యకలాపాలలో ప్రవహించడం, ఇవి రజస్సు యొక్క ప్రతిక్రియలు. ఈ రజస్సు యొక్క బంధాల నుండి విముక్తి పొందడానికే సాధన అవసరం. తమస్సుతో తయారైన జడ శరీరం సమయం వచ్చినప్పుడు చనిపోతుంది. దానిని కాలోచ్చి, పూడ్చి వదిలించు కుంటారు. చైతన్యం, ఆత్మ ఈశ్వరీయ అంశ కావడం వల్ల నిర్మలమైనది. మనసు, బుద్ధి, చిత్తం, అహంకారాలతో తయారైన జడ చైతన్య మిశ్రమం ఎప్పుడూ అశాంతితో ఏవో కార్యకలాపాలలో లీనమై ఉంటుంది. దీనికి ప్రక్షాళన అవసరం. యోగసాధన, తపశ్శర్వల ఉద్దేశం కూడా ఇదే తప్ప మరేదీ కాదు.

నిజానికి అన్ని రోజులు శుభప్రదమైనవే, అన్ని కాలాలు భగవంతుడివే. శుభకార్యానికి అన్ని వేళలు శ్రేయస్కరమైనవే. అశుభకార్యాలకు రాహుకాలం, ప్రేతపీడ, దోష తిథులు అన్నీ ప్రతిరోధాలే. కానీ ప్రత్యేక ఉపాసన చేయడానికి ఎలాంటి ప్రతిబంధకాలు లేవు. శుభకార్యానికి ముహూర్తం చూడవలసిన అవసరం లేదు. కానీ కాలచక్రం అందివ్వగల ప్రతిక్రియల లాభాలను అందిపుచ్చుకోవడం తెలివైన పని. అలాంటి అవకాశం నవరాత్రులలో కలుగుతుంది.

నవరాత్రులలో రకరకాల ఉపాసనలు చేస్తారు. రామ భక్తులు రామాయణ పారాయణం, కృష్ణభక్తులు, గీతా పారాయణం, దుర్గ ఉపాసకులు దుర్గ స్తోత్రాలు పఠిస్తుంటారు. తపస్సులు వ్రతాలు, ఉపవాసాలు చేస్తుంటారు. తంత్ర విధానంలో శవసాధన, కన్యపూజలు, కుండలినీ జాగరణ, చక్రభేదన మొదలైనవి ప్రత్యేక సాధనలు ఈ నవ రాత్రులలో చేస్తుంటారు. మధ్యకాలంలో తంత్ర ప్రయోజనాలపై ఆసక్తి ఎక్కువగా ఉండేది. కాబట్టి అనేక రకాల దేవీ ఆరాధనలు వ్యక్తిగతంగా,

తొలుత తమను తాము గెలిచిన పాండవులు తదుపరి మహాభారత యుద్ధాన్ని గెలిచారు

సామూహికంగా ఈ నవరాత్రుల్లోనే చేసేవారు. ఇప్పటికీ అమ్మవార్ల గుళ్ళల్లో ఏవో కొన్ని తాంత్రిక ఏర్పాట్లు చేస్తూనే ఉంటారు. సత్యగుణ సాధనలకు కూడా ఇది ఎంతో అనుకూల సమయం.

సత్యగుణ సాధనలలో గాయత్రీ సాధన అతి ప్రధానమైనది. భారతీయ ధర్మము మరియు ఆధ్యాత్మికం అనే కల్పవృక్షము పెరిగి, విస్తరించడానికి కారణం గాయత్రీ మంత్రం. నాలుగు వేదాలు గాయత్రి యొక్క నాలుగు చరణాలకు వ్యాఖ్యానాలు. 'ఓం భూర్భువః స్వః' అనేది శిరస్సు, 'తత్సవితుర్వరేణ్యం, భర్గోదేవస్య ధీమహి, ధియోయోనః ప్రచోదయాత్' ఇవి మూడు చరణాలు. ఈ నాలుగు కలిస్తేనే పూర్తి గాయత్రీ మంత్రం. బ్రహ్మదేవుడు తన నాలుగు ముఖాల నుండి నాలుగు వేదాల వ్యాఖ్యానాలు చెప్పినట్లు పురాణాల్లో తెలుపబడింది. అంటే బ్రహ్మ లేదా ఈశ్వరుడు జ్ఞానం యొక్క నాలుగు ధారలను చైతన్య జగత్తులో ప్రవహింపజేసి మనుషులకు మార్గదర్శనం చేశారు. ఈ విషయం మరో కథ ద్వారా స్పష్టమవుతుంది. సృష్టి ఆదిలో బ్రహ్మదేవుని ఉత్పత్తి మాత్రమే జరిగింది. పద్మం మీద కూర్చుని నేను ఎవరిని, ఎందుకున్నాను అనే అయోమయంలో ఉన్నాడు. నీవు సృష్టికర్తవు అని ఆకాశవాణి పలికింది. నీ పని పూర్తి కావడానికి శక్తి సంపాదించు. శక్తి సాధనకు గాయత్రీ ఉపాసనలో లీనమవ్వాలి, అంటూ ఆ ఆకాశవాణి గాయత్రీ మంత్రాన్ని చెప్పింది. బ్రహ్మదేవుడు ఉపాసన చేసి, శక్తిని సంపాదించి, సృష్టిని రచించి జ్ఞానధార అయిన గాయత్రిని, విజ్ఞానధార అయిన సావిత్రిని ప్రసరింపజేసి, జీవధారులందరికీ సుఖ శాంతిదాయక గంగ యమునలు ప్రవహింపజేశారు. చలికాలం, ఎండాకాలాల కలయిక లాగానే జ్ఞానవిజ్ఞానాలనే రెండు ధారల సమన్వయం 'గాయత్రీ'.

గాయత్రి భారతీయ ధర్మానికి ప్రాణం. ఈ ధర్మానికి ప్రతీకలు 'శిఖ' మరియు 'ఉపవీతం'. హిందూ ధర్మాన్ని పాటించేవారు ముండన సంస్కారాన్ని వేడుకగా చేసుకుని శిఖ రూపంలో జ్ఞానధ్వజాన్ని స్థాపిస్తారు. దీనిని గాయత్రీ స్వరూపంగా భావిస్తారు. హిందూధర్మంలో గాయత్రికి మరో ప్రతీక 'యజ్ఞోపవీతం'. గాయత్రి యొక్క చరణాలు - యజ్ఞోపవీతపు మూడు పోగులు. గాయత్రి తొమ్మిది పదాలు - యజ్ఞోపవీతపు తొమ్మిది దారాలు. గాయత్రి యొక్క మూడు

వ్యాపృతులు - యజ్ఞోపవీతపు మూడు ముక్కలు. గాయత్రిలో 'ఓం' యజ్ఞోపవీతంలోని పెద్ద బ్రహ్మగ్రంథి. అందులో నిహితమైన చింతన, ఆదర్శపూర్వక కర్తృత్వాన్ని అవలంబించి ఉండాలని నిర్దేశిస్తుంది. భుజం మీద, హృదయం మీద, ఛాతి మీద, వీపుమీద, నాలుగు వైపుల నుండి శరీరపు ముఖ్య భాగాలను చుట్టి ఉంటుంది. దీని అర్థం - మానవత్వపు ఉన్నత ఆదర్శాల భారం భుజంపై మోయాలని, హృదయంలో ధరించాలని, గుండెలకి హత్తుకోవాలని, వీపు మీద ఎత్తుకోవాలని, సత్జ్ఞానమనే శిఖ శరీరానికే శిఖరమైన తల మీద జెండాగా స్థిరంగా రెపరెపలాడుతుంది. యజ్ఞీయ జీవితం గడవాలని గుర్తు చేస్తూ ఉండే యజ్ఞోపవీతం, ఈ రెండూ నిరంతరం ప్రేరణను కలిగిస్తూండే ప్రతీకలు. ఈ దేవస్థాపన కార్యక్రమంలో శరీరాన్ని దైవమందిరంగా మార్చి, జీవితాన్ని సార్థకం చేసే శ్రేష్టమైన కార్యక్రమాలను మాత్రమే కొనసాగించాలి - శిఖ, ఉపవీతాల ఉద్దేశం ఇదే.

గాయత్రికి సంబంధించిన విజ్ఞానం మరింత ముఖ్యమైనది. స్వరశాస్త్రానికి సంబంధించిన సూక్ష్మవిజ్ఞానంలోని రహస్యమయ తత్వాల ఆధారంగా గాయత్రీ మంత్రంలోని శబ్దాలను అమర్చడం జరిగింది. గాయత్రీ మంత్రజపంతో ఉత్పన్నమయ్యే శబ్దకంపన ఉపాసకునిలో ఉపయోగకరమైన అలజదులు రేకెత్తిస్తుంది, నిద్రాణమైన దివ్యశక్తులను మేల్కొల్పుతుంది, సత్ప్రవృత్తులు అవలంబించుకోవాలనే ఉత్సాహం కలిగిస్తుంది. గాయత్రీ మంత్రజప కంపనలు సాధకుడి నుండి వాతావరణంలోకి వచ్చి ప్రపంచమంతా సుఖశాంతులతో నిండడానికి ఆధారమవుతాయి.

భారతీయ ధర్మోపాసనలో ఉదయం, సాయంత్రం చేసే సంధ్యా విధానం ముఖ్యమైనది. సాంప్రదాయ భేదాల వల్ల సంధ్యా విధానంలో అనేక రకాలున్నా వాటన్నిటిలో గాయత్రి మాత్రం తప్పకుండా ఉంటుంది. గాయత్రి చేయకుండా సంధ్య పూర్తి కాదు. గాయత్రిని 'గురుమంత్రం' అంటారు. యజ్ఞోపవీతాన్ని ధరించేటప్పుడు ఈ గురుమంత్రాన్ని ఇచ్చే ఆనవాయితీ ఉంది. ఎన్నో దేవమంత్రాలున్నాయి. ఎన్నో సాంప్రదాయాలున్నాయి. వాటన్నిటిలో ఎన్నో ఉపాసనా విధానాలున్నప్పటికీ గురు మంత్రం మాత్రం గాయత్రియే. ఎవరికైనా గురువు వేరేదైనా మంత్రాన్ని ఉపదేశిస్తే దాన్ని గురుముఖతః అందిన మంత్రం

నియమబద్ధమైన వినయమే అసలైన విజయాన్ని ప్రసాదిస్తుంది

అంటారే కాని శాస్త్రపరంగా గురుమంత్రం అంటే గాయత్రియే. ముసల్యానులు చెప్పే 'కల్యా', క్రైస్తవులు చెప్పే 'బాప్టిజమ్' ఇదే.

సాధన దృష్ట్యా గాయత్రిని సర్వాంగపూర్ణమైనదని, సర్వ సమర్థవంతమైనదని అంటారు. అమృతం, పరసువేది, కల్పవృక్షం మరియు కామధేనువుల రూపంలో ఈ మహాశక్తిని గురించే చర్చిస్తారు. గాయత్రి ఉపాసన ద్వారా భౌతిక ఋద్ధులు, ఆధ్యాత్మిక సిద్ధులు దక్కుతాయనే కథనాలు పురాణాల్లో చాలా ఉన్నాయి.

గాయత్రీ సాధన చిత్త వికాసానికి మంత్రం. కలుషిత ప్రాణాన్ని మరియు చెడు అలవాట్లను మార్చగలిగే శక్తి ఈ మంత్రానికి ఉన్నది. క్షత్రియ కులంలో పుట్టిన విశ్వరథ మహారాజు ఈ సాధన చేసి బ్రహ్మర్షి విశ్వామిత్రుడైనాడు. గాయత్రీ మంత్ర సాధన, గాయత్రీ యజ్ఞం, ఈ రెండు ఒకే నాణానికి ఉన్న బొమ్మ, బొరుసు. మంత్రజపంతో ఉత్పన్నమైన శక్తి ఉపయోగం యజ్ఞం ద్వారా అవుతుంది. అప్పుడది మనిషికి కళ్యాణకరమైనది.

మంత్రజప సాధనలో అవసరమైన విధివిధానాలను, కర్మకాండను దృష్టిలో పెట్టుకోవడం అవసరం. మొదట నవరాత్రి అనుష్ఠానానికి సంకల్పం తీసుకోవడం అవసరం. ఆ తరువాత ఆ సంకల్పాన్ని విధిపూర్వకంగా, దినచర్యను వ్యవస్థీకరించుకుని పూర్తిచేయాలి. నవరాత్రి సాధన చేస్తున్న రోజుల్లో మన దినచర్యను, జీవనశైలిని ప్రత్యేకమైన నియమాలతో వ్యవస్థీకరించుకోవాలి. సాధనకు తగ్గట్టుగా శరీరము, మనసు నిర్ధారించబడిన సంయమాలను పాటించడానికి ఇది అవసరం. ఈ రోజులలో నాలుగు రకాలైన సంయమాలను పాటించడం అవసరం. ఇంద్రియ సంయమనం, సమయ సంయమనం, ఆర్థసంయమనం, ఆలోచనా సంయమనం.

సాధన కోసం శరీరం, మనస్సు రెండూ పరిశుభ్రంగా ఉండడం అవసరం. శరీర పరిశుభ్రతకు స్నానం చేసి ఉతికిన బట్టలు వేసుకోవాలి. మానసిక పరిశుభ్రతకు ఉత్కృష్టమైన సాహిత్యాన్ని చదవాలి. ఇవి కాకుండా సాత్వికమైన ఆహారం తీసుకోవాలి. వీలైతే ఈ రోజుల్లో స్వయంగా వండుకున్న ఆహారాన్ని ఒంటి పూట భోజనాన్ని చేయాలి. బైట కొనుక్కున్నవి కాని, వేరేవారు వండినవి కాని తినడం వల్ల చిత్త చాంచల్యం

కలిగే అవకాశాలుంటాయి. సాధనకిది అంత మంచిది కాదు. నవరాత్రి సాధన చేసేటప్పుడు శరీరంలో స్పార్ధి, మనసులో ఉత్సాహం ఉండాలి. మనసు, శరీరాలలో నీరసం రాకుండా ఉండేటట్టుగా చూసుకుని ఆహారం సంయమనం పాటించాలి.

చాలామంది నోటితో మంత్రజపాన్ని చేస్తున్నా మనస్సు అటు ఇటు పరిగెడుతుంది. అలా జరుగనివ్వకుండా మనస్సు పెట్టి మంత్రజపం చేస్తే, భావనలను భగవంతుడి పట్ల ఉంచితే, మంత్రజపసాధన శాంతి, తుష్టి, ఆనందం, సంతోషాలను ప్రసాదించగలదు.

నవరాత్రులలో పాటించే నియమాలు, ఆదర్శ దినచర్య మనల్ని సంవత్సరమంతా సంయమనంతో, సంతులనతో జీవించడం నేర్పిస్తాయి. కాబట్టి అనుష్ఠానం అయ్యాక కూడా సాత్విక జీవిత విధానంతో జీవించడానికి ప్రయత్నించాలి. అప్పుడే నవరాత్రులలో సంపాదించిన శక్తిని సార్థకంగా ఉపయోగించుకోగలం.

- అఖండజ్యోతి, అక్టోబరు 2013
అనువాదం: శ్రీమతి జయలక్ష్మి

కోపానికి విరుగుడు

ఒక స్త్రీ డాక్టరు వద్దకు వచ్చి తన భర్త ప్రవర్తనకు భయపడుతున్నాను అని చెప్పింది. “నీ సమస్య ఏమిటి?” అని ప్రశ్నించాడు. “కారణం లేకుండానే ప్రతిరోజు నా భర్త తన శాంతిని, ఓర్పును కోల్పోవుచున్నాడు. అందువల్ల నేను భయపడిపోవుచున్నాను” అని జవాబిచ్చింది. డాక్టరు జవాబిస్తూ “దీనికి నివారణ ఉన్నది. నీ భర్త కోపంగా ఉన్నప్పుడు, ఒక గ్లాసులో నీరు తీసికొని మీ నోటిలో పుక్కిలిస్తూ ఉండండి. నీటిని త్రాగవద్దు. నీ భర్త కోపం తగ్గేవరకు లేక అచ్చటి నుండి పోయేవరకు చేస్తూ ఉండండి.

రెండు వారాల తరువాత ఆమె వచ్చి సంతోషంగా చెప్పింది. డాక్టరుగారూ! మీరు చెప్పిన నివారణ పద్ధతి చక్కగా పనిచేసింది. ఒక్క గ్లాసు నీరు పనిచేసినా అది చాలా బలంగా పనిచేస్తుంది.

- సేకరణ: ఎ. శారద

నాలుకపై నియంత్రణ లేని మనిషి యొక్క శరీరం రోగాల నిలయంగా మారుతుంది

క్రమశిక్షణ అనే కఠోర తపస్సుకు కొండలైనా కరిగిపోవలసిందే

మీరు ఎప్పుడైనా రిపబ్లిక్ డే (గణతంత్ర దినోత్సవం) నాడు ఢిల్లీలో జరిగే పెరేడ్‌ని ప్రత్యక్షంగా కానీ, టీవీలో కానీ చూశారా? ప్రతి సంవత్సరం అదే సైనిక కవాతు. ప్రతిసారి అవే యూనిఫారమ్‌లు. ప్రతీసారి అవే బ్యాండ్‌లు, అవే బాజాలు. అయినా భారతీయులందరూ ఆ రోజు టీవీలకు అతుక్కుపోతారు. ఎందుకంటే - సైనికుల క్రమశిక్షణ జనాలను ఆకర్షిస్తుంది.

క్రమశిక్షణగా సైనికులు కానీ, పోలీసులు కానీ, పారామిలటరీ దళాలు కానీ ఒకేసారి అడుగు తీసి అడుగు వేస్తారు. వారందరూ ఒకేసారి తమ తలలు కుడివైపుకి తిప్పుతారు. ఒకేసారి తమ చేతిలో ఉన్న ఆయుధాలు పైకి పట్టుకుంటారు, ఒకేసారి సెల్యూట్ చేస్తారు. క్రమశిక్షణతో ఏ పని చేసినా, అది చూడముచ్చటగా ఉంటుంది. అంతేకాదు క్రమశిక్షణ వల్ల ఎన్నో కష్టమైన పనులు సులువైపోతాయి. అసాధ్యమనుకున్న ఏ పనులైనా క్రమశిక్షణ ఉండటం వల్ల సుసాధ్యమైపోతాయి. క్రమశిక్షణ వల్ల మన శక్తి సరిగ్గా ఎక్కడ ఉపయోగపడాలో అక్కడే ఉపయోగించగలుగుతాము. మన మెదడు చేయవలసిన పనుల మీద మాత్రమే కేంద్రీకృతం చేయగలుగుతుంది. ఇలా క్రమశిక్షణ వల్ల ఎన్నో లాభాలు.

ఆర్‌ఎఫ్ జవాన్లని ఎప్పుడైనా కలిశారా? ఆర్‌ఎఫ్ అంటే రాపిడ్ యాక్షన్ ఫోర్స్. అది సీఆర్‌పిఎఫ్ (సెంట్రల్ రిజర్వ్ పోలీస్ ఫోర్స్) లో ఒక ప్రత్యేకమైన శాఖ. వారు కొంత పెండల కడనే నిద్రలేచి తమ పనులలో నిమగ్నమైపోవాలి. హాయిగా పడుకోలేకపోవడం ఒక త్యాగమే కదా. కానీ, కొన్ని సంవత్సరాలకు ఏమవుతుందో ఊహించండి. క్రమశిక్షణగా ఉన్న వాళ్ళు జీవితంలో బాగా సెటిల్ అవుతారు. క్రమశిక్షణ లేనివారు ఇంకా నిద్రపోతూనే ఉంటారు. జీవితం అనే పోటీలో తమను తామే వెనక్కు నెట్టేసుకుంటున్నారు.

క్రమశిక్షణతో మెలగడం, జీవితం అనే పోటీలో ఓడిపోవడమూ రెండు బాధించే విషయాలే. అయితే రెండింటిలో

దేనిని మనం ఎన్నుకోవాలనేది మీ వివేకానికి వదిలేస్తున్నాను. ఒక్క విషయం మాత్రం చెప్పదలచుకున్నాను. క్రమశిక్షణతో మెలిగిన ఏ వ్యక్తి కూడా ఇప్పటి వరకూ నష్టపోలేదు. పదిమందిలో పేరు సంపాదించిన ఏ వ్యక్తిని అయినా తీసుకోండి, ప్రపంచ ప్రఖ్యాతిని పొందిన ఏ సంస్థనైనా గమనించండి. విజయాన్ని సాధించిన ఎవరినైనా చూడండి. ఖచ్చితంగా వారు క్రమశిక్షణ గలవారై ఉంటారు.

మన చుట్టూ ఉన్న ఎంతో మందిని మనం గమనిస్తూ ఉంటాం. కొంతమందికి అపారమైన మేధస్సు, ఎనలేని సామర్థ్యం, ఎక్కడా లేనటువంటి నిపుణత ఉంటాయి. అయినా వీరు విజయం సాధించలేకపోవడం మనం చూస్తుంటాం. అందుకు కారణం వారిలో క్రమశిక్షణ లేకపోవడమే. నేను కూడా పోటీ పరీక్షలకు సిద్ధం అయ్యేవారిని చాలా మందిని గమనించాను. వారి ప్రజ్ఞాపాటవాలు అసమానం అవచ్చు. వారి మేధో సంపత్తి అనితర సాధ్యం కావచ్చు. ఒక పుస్తకాన్ని పూర్తిగా చదివేయగల నేర్పు కలిగి ఉండవచ్చు. గంటలు గంటలు కదలకుండా పుస్తకం ముందు కూర్చోగలిగే ఓర్పు ఉండవచ్చు. కానీ క్రమశిక్షణ లేకపోతే వారు విజేతలు కాలేరు. ఒక్కసారి పుస్తకాన్ని పట్టుకుంటే కదలకుండా 10-12 గంటలు చదివేసి, రెండు మూడు రోజుల వరకూ ఇక పుస్తకాల జోలికి వెళ్ళని వారు కాదు విజేతలయ్యేది. చదివేదేదో కొద్దికొద్దిగా చదివినా, క్రమశిక్షణతో ప్రతీరోజూ 5-6 గంటలు చదివే వాళ్ళే విజేతలవుతారు.

క్రమశిక్షణగా మెలగడం విద్యార్థికి ఒక ఆభరణం లాంటిది. పోటీ పరీక్షలకు ప్రిపేర్ అయ్యే అభ్యర్థులు చాలామంది పరీక్ష మొదలయ్యే నెల ముందో, రెండు నెలలు ముందో పుస్తకాలు ముందేసుకుని కుస్తీ పడుతుంటారు. పరీక్ష ముందు వారు బాగానే చదువుతారు. కానీ, తీరా ఫలితాలు వచ్చేసరికి వారి నెంబర్ కనపడకపోయే సరికి తమకి అదృష్టం లేదని దేవుళ్ళని, గ్రహాలని తిట్టుకుంటారు. నిజానికి ఫలితాలలో ఎవరి

దయ, ధర్మం, దానగుణం వల్ల మనసుకు ప్రశాంతత కలుగుతుంది

నెంబర్లు ఉంటాయంటే క్రమశిక్షణగా మొదటి నుంచి అంటే నోటిఫికేషన్ వెలువడినప్పటి నుండి పరీక్షకు తయారయ్యేవారివి. మీరే చెప్పండి. పరీక్ష ఫలితాలలో ఎవరి నెంబర్ ఉండాలి? పరీక్ష ఒకనెల ఉందనగా రోజుకి 20 గంటలు చదివిన అభ్యర్థి నెంబర్ ఉండాలా? ఆరు ఏడు నెలల నుండి క్రమ తప్పకుండా రోజుకి 5-6 నెలలు చదివిన వారి నెంబర్ ఉండాలా?

మనలో ఎంతో మేధోసంపత్తి ఉండవచ్చు. మనం ఎంతో తెలివైన వారం కావచ్చు. కానీ, ఆ శక్తి అంతా ఒక మంచి పద్ధతిలో వాడుకుంటేనే కదా ఆ తెలివికి, మేధస్సుకి సార్థకత... ఆ మంచి పద్ధతిలో వాడుకోవడానినే క్రమశిక్షణ అంటున్నాను నేను. జలపాతాలను చూడండి. వాటి యొక్క శక్తి అపారం. వేల కిలోల బరువున్న టర్బైన్లను కదిలించి, విద్యుత్ని ఉత్పత్తి చేయవచ్చు. అలా ఎప్పుడు జరుగుతుంది? జల ప్రవాహాన్ని ఒక పద్ధతిలో టర్బైన్ బ్లేడుల మీద పడేలా చేస్తేనే అది సంభవిస్తుంది. ఒకటే పద్ధతి. రెండో విధానం లేనే లేదు. ఇదే క్రమశిక్షణ అంటే.

ఆవిరిని గురించి, దాని శక్తిని గురించి మీకు తెలిసే ఉంటుంది. వందల టన్నుల బరువున్న రైలుని సహితం ఆవిరి పరిగెత్తించగలదు. దానికి కావలసినది ఆవిరిని పట్టి ఒక పద్ధతిలో ఇంజనులో ప్రవేశపెట్టగలగడం. నేను చెప్పదలుచు కున్నదేమిటంటే ఎంతో అపారమైన శక్తిని క్రమశిక్షణ ద్వారా మానవాళి ప్రగతికి ఉపయోగించవచ్చని. మనం కూడా క్రమశిక్షణతో మెలిగితే సమాజానికి ఎంతో మేలు చేయవచ్చు.

ఈ భూమి మీద సంచరించే జంతువులలో అత్యంత శక్తివంతమైన జంతువు ఏనుగు. దానిని ఎలా కట్టివేస్తారో తెలుసా మీకు? నాలుగు కాళ్ళకు నాలుగు పెద్ద పెద్ద ఇనుప గొలుసులు కట్టి, వాటిని నాలుగు వైపులా ఉన్న పెద్ద పెద్ద చెట్లకో, ఇనుప స్తంభాలకో కట్టేస్తారేమో అని అనుకుంటున్నారు కదూ. అలా కాదు. మన పల్లెలో పశువులను కట్టేసేందుకు కొయ్య చీల లేదా గూటము ఉంటుంది. దానినే ఇంగ్లీష్ లో పెగ్ అంటారు. దానికి కట్టేస్తారు. అది కూడా ఒక కాలికి చిన్న చెయిన్ చుట్టి, రెండో కొనని ఓ చెక్కతో చేసిన పెగ్ కి తగిలిస్తారు. ఆశ్చర్యంగా ఉంది కదూ...! ఏనుగు తలచుకుంటే దానిని నాలుగు వైపులా నాలుగు స్తంభాలకి కట్టేసినా తెంచుకొని

బయటకు రాగలదు. కానీ, అది అలా చేయదు. ఎందుకంటే అది క్రమశిక్షణ నేర్చుకుంది కాబట్టి. అవును. నేను చెప్పేది నిజమే.

ఏనుగు చిన్నప్పటి నుండి దానికి క్రమశిక్షణ నేర్పుతారు. మావటివాళ్ళు. ఏనుగు చిన్నగా ఉన్నప్పుడు, అంటే అది రెండు నెలలప్పుడు దానిని మొదటిసారి మావటివాడు కట్టేసి ఉంటాడు. ఎలాగంటే ఒక ఇనుప గొలుసు తగిలించి, దానిని చెట్టుకో, లేకపోతే ఒక స్తంభానికో కట్టేస్తారు. చిన్న ఏనుగు స్వాతంత్ర్యం కావాలని పోరు పెట్టి గొలుసుని విడిపించుకోవాలని చూస్తే, ఆ గొలుసు మరింత బిగుసుకొని, ఏనుగు కాలికి నొప్పి పుట్టిస్తుంది. చిన్న ఏనుగు మరింత మొండిగా తన కాలిని విడిపించుకోవాలని చూస్తే గాయం అయి, ఒక్కోసారి రక్తం కూడా వస్తుంది. అది భరించలేని నొప్పిని కలిగిస్తుంది. చిన్న ఏనుగు తన నొప్పి తగ్గించుకోవడం కోసం తన స్వాతంత్ర్యాన్ని వదలుకుంటుంది.

మావటివాడు చిన్న ఏనుగుని అలా ఇనుప గొలుసులతో రెండు మూడు నెలలు దాకా కట్టేసి ఉంచుతాడు. ఆ తరువాత చిన్న పురికొనతో కట్టేసినా ఏనుగు ఎక్కడికి కదలదు. ఎందుకంటే ఎప్పుడైనా కాలిని విడిపించుకుందామని ఏనుగు తలస్తే ముందు గుర్తుకు వచ్చేది తను గతంలో అనుభవించిన నొప్పి. తప్పించుకుపోవాలని చూసినప్పుడల్లా ఏనుగుకి ఆ నొప్పి జ్ఞాపకం రావడం వల్ల ఒక చిన్న పెగ్ లేదా కొయ్య చీలతో కట్టేసినా ఏనుగులు ఎక్కడికి కదలవు.

క్రమశిక్షణ వల్ల ఒక్కోసారి కటువుగా ఉండాల్సి వస్తుంది. అయినా ఒక మంచి ఉద్దేశం కోసం, ఒక కఠినమైన లక్ష్యాన్ని ఛేదించడం కోసం ఇలా ఉండక తప్పదు. ఉదాహరణకు మీ చంటి పిల్లాడికి విషజ్వరం వచ్చిందనుకోండి. ఆరు గంటలకు ఒకసారి టాబ్లెట్ వేయాలని డాక్టరు చెప్పారనుకుందాం. పిల్లాడికి టాబ్లెట్లు మింగడమంటే చికాకు అని, మనం టాబ్లెట్ వేయడం వదిలేస్తామా? చిన్న పిల్లలకు సరదాలే అని పిల్లలను ప్రిగా వదిలేస్తామా? పిల్లలకు వారి ఆటలకు అడ్డు చెప్పకూడదు అనుకుంటూ కరెంటు దగ్గరకు వాళ్ళు వెళుతుంటే మనం ఏమి చేస్తాం? పిల్లలకు క్రమశిక్షణ నేర్పుతాం. గుర్తుంచుకోండి. క్రమశిక్షణ వల్ల మస్తీ-మజా తగ్గదు. ఇంకా చెప్పాలంటే పెరుగుతుంది.

అపార్థాలు, కలహాలు, ప్రశాంత మనస్సు ద్వారా మాత్రమే తొలగిపోతాయి

సిక్కు మతంలో ఐదవ గురువైన గురు అర్జున్ దేవ్ గురించి మీకు తెలియజేస్తాను. అతను క్రమశిక్షణకి పెట్టింది పేరు. ఏదైనా పనిని క్రమశిక్షణతో చేసేవాడు. తన క్రమశిక్షణకు మెచ్చి మొఘల్ సామ్రాజ్యధినేత అయిన అక్బర్ చక్రవర్తి ఎన్నో వరాలు, వరహాలు ఇచ్చాడు. సిక్కులకు పవిత్ర స్థలమైన బంగారు దేవాలయం (స్వర్ణ దేవాలయం) అమృత్ సర్లో ఉంది. దాని అసలు పేరు హర్ మిందర్ సాహిబ్.

హర్ మిందర్ సాహిబ్ కట్టడం గురించి ఒక కథ ప్రాచుర్యంలో ఉంది. అదేమిటంటే గురు అర్జున్ దేవ్ తన హయాంలో ఒక కొత్త పద్ధతి ప్రారంభించాడు. దాని పేరు గురు-కా-లంగర్. ఆంధ్రదేశంలో పల్నాటి బ్రహ్మనాయుడు మొదలుపెట్టిన సహపంక్తి భోజనాలతో ఈ గురు-కా-లంగర్ ని పోల్చవచ్చు. ఇందులో ఒకే వరుసలో పేద-ధనిక, చిన్న-పెద్ద అనే బేధం లేకుండా కులమతాలకు అతీతంగా భోజనాలు వడ్డించబడేవి. ఈ కార్యక్రమం అంతా చాలా క్రమశిక్షణగా జరిగేది.

కొన్ని వేలమంది భోజనం చేసినా, ఎక్కడా చెత్తా-చెదారం ఉండేది కాదు. ఎంగిలి విస్తరాకులు, వాడిన గంగాళాలు, మంచినీరు అన్నీ ఒక క్రమపద్ధతిలో ఉండేవి. రోత పుట్టించేవి కావు. ఈ పద్ధతి చూసి అక్బర్ చక్రవర్తి మెచ్చి, హర్ మిందర్ సాహిబ్ కి కావలసిన బంగారం, ఇంకా ఇతర సామాను గురు అర్జున్ దేవ్ కి బహుమతిగా ఇచ్చాడు. ఒక దేవాలయం మొత్తం స్వర్ణమయం అవ్వాలంటే అది ఎంత ఖర్చుతో కూడుకున్న పనో ఆలోచించండి. ఆ పని క్రమశిక్షణ వల్లనే సాధ్యమైంది.

గురు అర్జున్ దేవ్ తన గురువు అయిన గురు రామ్ దాస్ దగ్గర శిష్యురికం చేశాడు. తనతోపాటు గురు రామ్ దాస్ కి ఇంకో 20-25 మంది శిష్యులు ఉన్నారు. గురువుగారి దగ్గర చేరినప్పుడు అర్జున్ దేవ్ కి లభించిన పని అంటూ తోమడం. గురుకులంలో భోజనం చేసిన అందరి పళ్ళాలు, వాడేసిన పాత్రలు అన్నీ శుభ్రంగా తోమేవాడు. తెల్లవారుఝామున అందరికంటే ముందే లేచి, అంటుకు అవసరమయ్యే నీళ్ళు తెచ్చేవాడు. తనకి అప్పగించిన పనిని చాలా కార్యదీక్షతో నెరవేర్చేవాడు. మిగతా శిష్యులు అలా ఉండేవారు కాదు. తాము చేసిన గోరంత పని కొండంతలు అయ్యేలా గురువుగారి దగ్గర చూపించుకునేవారు.

అర్జున్ దేవ్ స్నేహితులు తమ మిత్రుడికి అంటు పని భారమైపోతుందని గ్రహించి, గురువు దగ్గరకు వెళ్ళి, పని మార్చమని అడగమని సలహా ఇచ్చారు. అర్జున్ దేవ్ వారి మాటలు వినలేదు. కనీసం “నీవు చేసే పనిని గుర్తించేలా గురువు ముందు అంటు తోము” అన్న సలహాని కూడా పెడచెవిస పెట్టాడు. తనకి అప్పగించిన పనిని క్రమశిక్షణతో నెరవేర్చడమే గురువుని ప్రసన్నం చేసుకోవడమని బదులు చెప్పాడు అర్జున్ దేవ్.

చాలాకాలం గడిచింది. గురు రామ్ దాస్ ముసలి వాడయ్యాడు. రేపో మాపో చనిపోతాడు అని నిర్ధారణకు వచ్చేశారు అంతా. శిష్యులంతా గురువుగారి పాదాలను వత్తుతూ, ఐదవ సిక్కు గురువుగా తమని చేయమంటే తమని చేయమని ప్రాధేయపడుతున్నారు. అర్జున్ దేవ్ మాత్రం తన పని తాను చేసుకుపోతున్నాడు. అప్పుడు గురు రామ్ దాస్ తన వారసుడు అర్జున్ దేవ్ అని ప్రకటించి పరమపదించాడు. ఇందుకు కారణం కూడా మిగతా శిష్యులకు చెప్పి రామ్ దాస్ కన్నుమూశాడు. అర్జున్ దేవ్ లో తనకి క్రమశిక్షణ నచ్చిందట.

జాన్ మిల్టన్ అనే కాల్పనిక కవిని పాశ్చాత్య దేశాలలో కొన్ని లక్షల మంది అభిమానించారు. అతను ప్యారడైస్ లాస్ట్ అనే గ్రంథ సృష్టికర్త. ఆ గ్రంథ రచనాకాలంలో మిల్టన్ రోజూ తెల్లవారుఝామునే నాలుగు గంటల కల్లా లేచి గ్రంథ రచన మొదలు పెట్టేవారు. నేడు మనం వాడుతున్న డిక్షనరీ మొదట వెబ్ స్టర్ అనే అతను తయారు చేశాడు. తనకు డిక్షనరీ తయారు చేయడానికి పట్టిన సమయం ఎంతో ఊహించగలరా? అక్షరాల 36 సంవత్సరాలు. ఒక వ్యక్తి విజయం సాధించిన తరువాత, ఆ వ్యక్తి విజయాన్ని మాత్రమే చూస్తాం కానీ, అందుకు పట్టిన సమయాన్ని మనం పట్టించుకోం. ఏది ఏమైనా మిల్టన్ ని గానీ, వెబ్ స్టర్ ని గానీ మనం ఈరోజు ఎందుకు తలచుకుంటున్నాం? వారిని ఎందుకు పొగుడుతున్నాం? వారు క్రమశిక్షణతో మెలిగారు కాబట్టి. వారు చూపిన బాట కొన్ని కోట్ల మందికి ఆదర్శమైంది.

“ఒకరి జీవితంలోకి విజయం రావడమనేది చాలా గొప్ప విషయం. అది ఏదో లక్కు (అదృష్టం) ఉండబట్టి మాత్రం రాదు. విజయం అనేది ఒక యాక్సిడెంట్ (ఒక అనుకోని సంఘటన) కాదు. అది ఆ వ్యక్తి యొక్క వ్యక్తిత్వం విజయాన్ని ఆకర్షిస్తుంది.”

రామకృష్ణ పరమహంస, రమణమహర్షి, గాంధీజీలు ప్రశాంత మనస్సుతోనే అద్భుత సత్యాల కనుగొన్నారు

అని ఒక ప్రఖ్యాత తత్వవేత్త క్రమశిక్షణకు అగ్ర తాంబూలం ఇచ్చాడు.

క్రమశిక్షణ కలిగి ఉంటే ఏ పరీక్షలోనైనా లక్షణంగా నెగ్గవచ్చు. క్రమశిక్షణ ఉంటే అన్నీ పనులు సవ్యంగా జరుగుతాయి. చదువు కూడా బాగా చదువుకోగలుగుతాం. బాగా చదువుకుంటే మనం పరీక్ష బాగా రాయగలం. బాగా పరీక్ష రాస్తే మంచి ఫలితాలు వస్తాయి. మనం అనుకున్నది సాధించగలుగుతాము.

క్రమశిక్షణ ఒక కఠోర తపస్సు. మన పక్కవాళ్ళు పక్కలో నక్కి మంచం మీద ముసుగుతన్ని నిద్రపోతుంటే మనం మాత్రం ఒళ్ళు వంచి పనిచేయాల్సి వస్తుంది. ఎందుకు నేనింత కష్టపడాలి అని మనకి అనిపించవచ్చు. అయినా సరే క్రమశిక్షణను వీడకుండా కష్టపడితే జీవితాంతం సుఖాలను అనుభవించేందుకు మనం అర్హులమవుతాము.

క్రమశిక్షణ ఒక కఠోర తపస్సు అని ఎందుకన్నానంటే క్రమశిక్షణా రాహిత్యంగా ఉండటం చాలా సులభం. అది మనని ఎప్పుడూ ఆకర్షించాలని చూస్తుంది. క్రమశిక్షణతో ఉండగలగడం చాలా కష్టం. ఇప్పుడు నిర్ణయం మీ చేతిలో ఉంది. ముందు కఠోర తపస్సు చేసి తరువాత సుఖాలను అనుభవిస్తారో, లేదా ముసుగు తన్ని మంచం మీద నిద్రపోతారో మీ ఇష్టం. కానీ, ఈ పోటీ ప్రపంచంలో కష్టపడి పనిచేసే వాళ్ళకే స్థానం ఉంది. ఎముకలు కుళ్ళిన, వయస్సు మళ్ళిన సోమరులకు చోటు లేదు. క్రమశిక్షణతో మెలిగి నెత్తురు మండే శక్తులు నిండే సైనికులను ఈ లోకం శభాష్ అంటుంది. వారి క్రమశిక్షణకు సలాం చేస్తుంది. ఆలోచించండి.

- మీరు "శ్రీలు" వున్నకం నుండి

శ్రీ అద్దంకి శ్రీధర్ బాబు, ఐ.ఎ.ఎస్. గారి సౌజన్యంతో

'దాయాదుల మధ్య వైరుధ్యం - పరాయివారి నెబలింతులలో అడ్డు కారాదు'

మహాభారతంలోని కథ. పాండవులు వనవాసం చేస్తున్న సమయంలో వారు ద్వైతవనంలో ఉన్నారు. అప్పుడు దుర్యోధనునికి ఈ వార్త అందింది. ఈ వార్త అందిన తక్షణం తన పరివారం మరియు నైన్యంతో ద్వైతవనాన్ని చేరుకోవాలనే నిర్ణయాన్ని తీసుకొన్నాడు. ఈ నిర్ణయం వెనుక దుర్యోధనుని ఆలోచన ఏమనగా, తన రాజసం ముందు, పాండవులు వెలవెలపోవాలని మరియు లోకం దీనిని గుర్తించాలని దుర్యోధనుని కోరిక. కానీ దైవ సంకల్పం దీనికి భిన్నంగా ఉంది. దుర్యోధనుడు తన బలగంతో ద్వైతవనాన్ని చేరుకోనే ముందరే, గంధర్వరాజైన చిత్రరథుడు అతని బలగాలతో ఆ వనాన్ని చేరుకోనుట జరిగింది. చిత్రరథుడు అమిత పరాక్రమశాలి మరియు గంధర్వశ్రేష్ఠ రాజకుమారుడు.

దుర్యోధనుడు తన స్వభావరీత్యా దుడుకు స్వభావం కలిగిన వాడు. దీనితో అకారణంగా చిత్రరథునిపై దాడికి తన నైన్యాన్ని పురికొల్పాడు. తన సేన అవలీలగా గంధర్వ రాజు సేనను ఓడించగలదని గుడ్డిగా విశ్వసించాడు. కాని విధి వక్రించి దుర్యోధనుని సేన ఓడి దుర్యోధనుడు కూడా గంధర్వరాజుకు బందీ అయ్యాడు. దుర్యోధనుని మంత్రి తప్పించుకొని, మిగిలిన తన సేనతో సమీపంలోనున్న పాండవుల సహాయాన్ని కోరడానికి వెళ్ళాడు. యుధిష్ఠిరుడు దుర్యోధనుని మంత్రికి అభయమిచ్చి, యుద్ధం చేసి బందీగానున్న దుర్యోధనుని విడిపించి క్షేమంగా హస్తినకు పంపించాడు.

కాని దీనికి ముందు దుర్యోధనునికి సహాయమందించుట భీముడు నిరాకరిస్తూ, అకారణంగా మనతో వైరం పూనిన దుర్యోధనునికి సహాయమందించుట వలన లాభమేమి అని అన్న యుధిష్ఠిరుని ప్రశ్నించాడు. అతని కర్మఫలాన్ని అతడు అనుభవింపవలసిందే అన్నాడు.

దీనికి యుధిష్ఠిరుడు బదులిస్తూ 'మన ఐదుగురికి మన సోదరులైన నూరుగురు కౌరవుల మధ్య వివాదాలు ఉండవచ్చు, కాని పరాయివారు దండెత్తినప్పుడు మనమంతా ఒకటి కావాలి అని బదులిచ్చాడు.

- అనువాదం: ఎ. శారద

ఈశ్వరభక్తితో సాత్వికత, మనోబలం, ఆత్మబలం వస్తాయి

ఆదర్శ జీవితానికి సిద్ధ సూత్రాలు

ఎవరైతే తన సంపదలను మరియు సుఖాలను తోటివారితో పంచుకుంటారో అట్టి వ్యక్తిని దేవత అని పిలుస్తారు. దేవత మామూలు ఇస్తూ ఉంటాడు. కావున మీ వద్ద ఉన్న వనరులను తోటివారితో కలిసి పంచుకొని అనుభవించండి. అట్లే మీ వద్దనున్న జ్ఞానాన్ని ఇతరులకు అందించి, దాని లాభాన్ని వారు కూడా పొందేలా చూడండి. మీ వద్ద ధనము ఉన్నచో తోటివారితో పంచుకొని ఆనందించండి. అట్లే తోటివారికి ఉన్న బాధలను, కష్టాలను, మీరు పంచుకోండి. దేవతలు పై పనులనే చేస్తూ ఉంటారు. దేవతల లోపల ఈ గుణాలే ఉన్నాయి. దేవతల ప్రార్థిద్దాం. హే భగవాన్ “మాకు సహాయం చేయండి!” గణేశా! మాకు బుద్ధిని ప్రసాదించు! లక్ష్మీమాతా! మాకు ధనాన్ని ప్రసాదించు!” ఇచ్చుటే దేవతల స్వభావము. వారి దగ్గరనున్న ఏ వస్తువునైనా పంచుట వారి నైజము. తరువాత ప్రజల కష్టాలలో కూడా వారు తోడుంటారు. మనకు జబ్బు చేసినప్పుడు “హే! హనుమాన్! మా రోగాలను మాన్పు. “రోగాలను మాన్పుతాడా! లేదా! అది వేరే విషయం! కానీ మనము ఆయనను ఈ విశ్వాసంతో గౌరవిస్తాం, పూజిస్తాం. మన దుఃఖాలలోను కష్టనష్టాలలోను వారిని భాగస్వాములను గావించుట పరిపాటి! వీనిని దూరం చేయమని కోరతాం. మన కష్టాలను చక్కదిద్ది, వారి వద్దనున్న జ్ఞానాన్ని, విద్యను మనకందిస్తారు. దేవతలు రెండు గుణాలతో దేవతలుగా కీర్తింప బడుచున్నారు. ఒకటి మన కష్టాలలో తోడుంటారు. రెండవది వారి వద్దనున్న సంపత్తిని అతి సునాయాసంగా ఇతరులకు వరములుగా ఇస్తారు. కలిసి భోజనం చేయుటలోని ఆనందాన్ని అనుభవించి తీరవలసిందే. అనుభవించి చూడవలసిందే, ఎవరైతే దాచుకు దాచుకు ఒంటరిగా తింటూ ఉంటారో వారు పాపాన్ని తింటున్నట్లు లెక్క ఇట్టివారు ఒంటరిగా ప్రోది చేసుకుంటూ ఉంటారు. అలాగే ఒంటరిగా ఆనందాన్ని పొందాలని ప్రయత్నిస్తూ ఉండేవారు కూడా పాపం చేస్తున్నట్లే లెక్క. దీనిని నివారించుటకై మా వద్ద ఒక ఉమ్మడి కుటుంబ ప్రణాళిక సిద్ధం చేయబడి ఉంది. ఇదే మనమంతా కలిసిమెలసి

పంచుకొని తినుట, కలిసిమెలసి జీవించుట చేయాలి.

ధనార్జన చేసేవారు ఒంటరిగా కొద్దిగానే తింటారు. పిల్లలు కానివ్వండి, రోగులు కానివ్వండి. ముసలివారు కానివ్వండి. కుటుంబము పరిధిలోనే ఉంటారు. వారు ఉమ్మడి కుటుంబమనే భావనలో ఉంటారు. వసుధైక కుటుంబము అనగానేమి? అని ప్రశ్నించుకుంటే - ఆత్మవత్ సర్వభూతేషు అనగానేమి? సర్వప్రాణులలో ఆత్మను దర్శించే వ్యవస్థ. దీని మొదటి లక్షణము పొరుగువారి కష్టాలను పంచుకొనుట. రెండవది మనకున్న సౌకర్యాలను ఇతరులతో పంచుకొనుట ఇవి రెండు కలిసి ఉన్నచోట వసుధైవ కుటుంబము మరియు అందరిలో ఆత్మను దర్శించుట జరుగుతుంది.

మానవీయత సిద్ధాంతాలు ఈ కొలమానం ద్వారానే రూపుదాల్చుతాయి. కావున మన పని విధానం మరియు మన ఆలోచనలలో పై రెండు లక్షణాలను జోడించాలి అనగా పొరుగువారితో కలిసి భుజించాలి మరియు పొరుగువారి కష్టాలను పంచుకోవాలి. దీనికై మనము మన స్వార్థ చింతనలను, సంకీర్ణ స్వార్థమును తొలగించుకోవాలి.

నీవు అందరికోసం, అందరూ నీ కోసం లాగా మనుగడ సాగాలి. దీనిని విస్తరింపజేసుకోవాలి. అప్పుడు దేవతలు కాగలం! నీకై స్వర్గం దిగివస్తుంది! ఒకవేళ ఈ స్వర్గాన్ని నీవు ఆశించనిచో, నీవు గిరిగీసుకొని, నీ ఆహారము, నీ వస్త్రము, నీ ధనము, నీ బిడ్డ, నీ దేశము, నీ పేరు అన్నవాటికి బందీవైనచో నీవు మరుగుజ్జువుగా మారుతావు. స్వార్థపరునిగా మారి, నరకంలో నివసించే వానిలా బాధలననుభవిస్తూ ఉంటావు. మానసిక దృష్టితో చూచినట్టివారు అన్ని యాతనలను అనుభవిస్తూ ఉంటారు. శారీరకంగా చూసిన బాగుగా కనిపిస్తారు. వీరు తినుటకు మరియు సుఖభోగవస్తువుల తగినంతగా సమకూర్చు కొన్నప్పటికీ, దుఃఖముతో ఉంటారు. ఇట్టివారు ఏమి చెయ్యాలి?

మరియొక పనిచేయుట మంచిది. అదేమిటంటే క్రీడా కారునిలా జీవితాన్ని జీవించాలి! క్రీడాకారుని జీవితాన్ని మీరు

సాత్వికత, మనోబలం, ఆత్మబలంతో ప్రగతి, వికాసం కలుగుతాయి

జీవించండి! క్రీడాకారుడు ఒక్కొక్కసారి ఓడిపోతూ ఉంటాడు, మరోసారి గెలుస్తూ ఉంటాడు. సమూహాన్ని తయారు చేసుకొంటూ ఆడుతూ ఉంటాడు. మీ మోములో బాధను కనిపించనీయకండి. ఆలోచనల ద్వారా మరియు కష్టాలను ఊహించుకుంటూ, సందేహాలతో కూడి, భవిష్యత్తును అనుమానాలతో నింపుకొని కాలంతోపాటు మనస్సును బాధామయం చేసికొంటారు. మీరు నిశ్చింతగా ఉండండి, నిర్లబ్ధంగా ఉండండి, నవ్వుతూ ఉండండి, ఆనందంతో ఉండండి! అప్పుడు మీరు క్రీడాకారునిలా జీవించగలరు! అప్పుడు మీరు దేవతగా పిలువబడతారు! ఇది ఒక నాటకం, దీనిలో నీవు పాత్రధారివి! ప్రపంచంలో మీరు ఒక నాటకంలో నటించాలి! మీరు నటుని మాదిరి తమాషా చేయండి. ప్రజలకు వినోదాన్ని అందించండి. కానీ మీరు నిశ్చింతగా ఉంటూ, జనక మహారాజు యొక్క మానసిక స్థితిని మీలో ఉద్భవింపజేయండి. అప్పుడు మీకు స్వర్గంలో నివాసం ఏర్పాటు చేయిస్తాను.

భూతంలా ఆలోచించవద్దు. పూర్వము జరిగిన సంఘటనలు సరిగానే జరిగాయి. మీరు ఏదైనా మంచి పనులు చేసిన మాటిమాటికి మిమ్ముల మెచ్చుకొనవలసిన అవసరం లేదు. మీకు ఎవరైనా చెడు చేసిన లేక మీకు దుఃఖాన్ని కలిగించిన, మాటిమాటికి దీనిని గురించి చెప్పవలసిన అవసరమేమున్నది? భూతంతో, భూతం వెళ్ళిపోయింది. భూతాన్ని గురించి మీరు ఆలోచించకండి! భూతంతోకూడిన అనుభవాన్ని అనుభూతి చెందారు! కాని ఆలోచనను భవిష్యత్తును గురించి చెయ్యండి! మేము చెయ్యవలసింది ఏమిటి? దీనిని గురించి ఆలోచిస్తూ ఉంటే తిరిగి ఆనందంతో కూడిన మజా కలుగుతుంది.

వృద్ధులు గడిచిపోయిన కాలాన్ని గురించి మననం చేస్తూ ఉంటారు. పిల్లలు భవిష్యత్తును గురించి ఆలోచిస్తూ ఉంటారు. కాని యువకులు వర్తమానాన్ని గురించి ఆలోచిస్తూ ఉంటారు. మీరు వర్తమానంలో ఏమి చేయాలని కోరుకుంటున్నారు? మీరు నేటిరోజును ఏ రీతిగా శ్రేష్ఠతరంగావించుకొనెదరు? నిజంగా ఈ ఆలోచన మీరు చేస్తుంటే, మీరు స్వర్గంలో నివాసము ఉండతగిన వ్యక్తిగా నేను చెప్తాను.

భవిష్యత్తును గురించి అనావశ్యంగా కల్పనలు చేస్తారు?

ఒక ప్రణాళికను తయారుచేసికోండి! ప్రణాళిక తయారు చేసికొనుట వేరు. మహాత్వకాంక్షను కోరుకొనుట వేరు! మేము ఎమ్.ఎ. కావాలి అనుకొన్నచో మీరు తయారుచెయ్యండి. ఎమ్.ఎ. చెయ్యనిచో చనిపోతాం! ఎమ్.ఎ. చెయ్యనిచో ముక్కు కోసికొంటాం! ఎమ్.ఎ. చెయ్యనిచో మాట తప్పుతాం! ఏమి మాట తప్పుతారా? ప్రపంచంలో చదువుట, వ్రాయుట రానివారున్నారు. మీరు మెట్రిక్ పాసయినచో ఏమి ఆపద వస్తుంది? లేదు! సార్! మేము ఇదవుతాం! మేము అదవుతాం! ఇటువంటి ఆలోచనలు చేస్తూ ఉంటే మిమ్ములను నరకంలో ఉండేవారని చెప్తాము. స్వర్గంలో ఉండేవారు. వర్తమానాన్ని గురించి ఆలోచిస్తూ ఉంటారు. భవిష్యత్తుకై సిద్ధమవుతూ ఉంటారు. భూతకాలాన్ని గురించి మరచిపోతారు. మరియు క్రీడాకారునిలా తమ జీవితాన్ని గడుపుతారు. మీ జీవన విధానం లేక మీ ప్రవర్తనలో ఇట్టి మౌలిక పరివర్తనను తెచ్చుకొని ఇచ్చటి నుండి వెళ్ళండి. మీరు దీనిని ఆచరిస్తారని ఆశిస్తున్నాను. నేటి మా ప్రసంగము సమాప్తం.

హిందీ మూలం:
తెలుగు సేత: ఎ. శారద

లక్ష్యహీన జీవనం తెగిన గాలిపటం వంటిది

సుప్రసిద్ధ రచయిత పెరల్ బాక్ ఇలా వ్రాశాడు -
“ప్రజలు పరిపరివిధాల జీవించే విధానాన్ని గురించి మాట్లాడుతూ చర్చిస్తూ ఉంటారు. కానీ ఎందుకు జీవించాలి? అనే విషయాన్ని గురించి లోతుగా ఆలోచించరు, చర్చించరు. జీవితంలోని ప్రతి అంశంపై మన దృష్టికోణం స్పష్టంగా ఉండాలి. లక్ష్యహీనమైన జీవితం గాలిలో ఎగిరే కాగితంలా చిందరవందరగా పయనిస్తుంది. ఇట్టివాని జీవితం ప్రతిఫలం లేనిది అవుతుంది. అతని జీవిత ఉద్దేశ్యం పరిపూర్ణతలేనిది అవుతుంది.

పరమపూజ్యగురుదేవుని ద్వారా ప్రసాదించబడిన జీవనం జీవించేకళ అనే జీవితం యొక్క ఉద్దేశ్యాన్ని నిర్ధారించుకొనే సందేశాన్నిస్తుంది. ఇది సత్య జీవితం యొక్క ప్రత్యేక మార్గం. ఇది అవసరం.

- అనువాదం: ఎ. శారద

మనిషిలోని ఇంగితజ్ఞానం, ఏకాగ్రత, పరాక్రమాలు అతని ధన సంపాదనల కన్నా అధిక మహత్యపూర్ణమైనవి

కుటుంబాలే విశ్వానికి వెలుగు

స్నేహ, సద్భావ, సహకారాల త్రివేణి

కుటుంబం అనే పేరు చెప్పగానే - వివిధ బంధుత్వాలతో పెనవేసుకున్న పలువురు సభ్యులు కలిగిన ఒక వ్యవస్థ యొక్క చిత్రం మన కళ్ళముందు సాక్షాత్పరిస్తుంది. సుదృఢమైన భావనాత్మక సంబంధాలతో ముడిపడి ఉండే వ్యవస్థ అది. స్నేహ, సద్భావ, సహకారాల త్రివేణి పొంగిపొరలే వ్యవస్థ అది.

వాస్తవానికి-కుటుంబ వ్యవస్థ ఆవిర్భవించిన రోజు మానవాళి ప్రగతిపథంలో మహత్తర ప్రాధాన్యాన్ని సంతరించుకున్న రోజు.

పశువులలో లేదు కుటుంబ భావన

ఇతర జీవ జంతువులు కూడా పశువులశాలలో కలసి ఉంటాయి. ఆహార అవసరాలను, సంతానోత్పత్తి అవసరాలను తీర్చుకుంటూ ఉంటాయి. కానీ, ఆ పశువుల మందను కుటుంబమని అనలేము. వాటి శారీరక స్వార్థమే వాటిని కలిపి ఉంచుతుంది. స్థూల దృష్టితో చూస్తే, అక్కడా ఒక కుటుంబం ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది. కానీ, ఆ భావం ఎక్కువసేపు నిలువదు. మొదటి దెబ్బతోనే ఆ భావం అదృశ్యం అవుతుంది. ఆ పశువులు స్వార్థం కారణంగానే కలసి ఉన్నట్లు స్పష్టం అవుతుంది. తన సువ్యవస్థ కోసం, సృష్టి క్రమం సాగడం కోసం ప్రేరణ ఇచ్చి ప్రకృతి వాటిని తాత్కాలికంగా కలిపి ఉంచుతుంది. అలా కలసి ఉండడాన్ని పశువులలోని స్నేహమని, సద్భావన అని, త్యాగం అని, బలిదానమని చెప్పలేము. అది ప్రకృతిలోని ప్రత్యేకత. ఆ పశువుల ప్రత్యేకత కాదు.

భార్యాభర్తలు, తండ్రి కొడుకులు, తల్లి కూతుళ్ళు, సోదరీ సోదరులు మున్నగు సుమధుర సంబంధాలు మానవ కుటుంబంలోనే సాధ్యపడతాయి. ఇతర జీవులలో భర్త ఉండదు, భార్య ఉండదు. సోదరీ సోదరులు, తండ్రి కొడుకుల సంబంధాలు పశువులలో ఎక్కడ ఉన్నాయి? పశువులలో బంధుత్వాలు లేవు. మానవ కుటుంబంలోనే జీవితమంతా స్థిరంగా, గాఢంగా నిలచి ఉండే సంబంధాలు సాధ్యపడతాయి.

మానసిక, భావనాత్మక అవసరాలు

మనిషికి శారీరక అవసరాలకన్నా మానసికం, భావనాత్మకం

అయిన అవసరాలు ఎక్కువ. తొమ్మిది అంగుళాల కడుపుకు పావు కిలో బియ్యం అన్నం చాలు. శరీరాన్ని కప్పుకోవడానికి అయిదు గజాల బట్ట చాలు. కొద్దిగా ప్రయత్నం చేస్తే ఈ అవసరాలు తీరుతాయి. మరి మనిషి ఇంతగా శ్రమించడానికి, ఇంతగా కార్యశూరత చూపడానికి కారణం ఏమిటి?

మనిషికి మానసికమైన సంతృప్తి అవసరం కావడమే అందుకు కారణం. ఆ సంతృప్తి కోసమే మనిషి అలుపు ఎరుగకుండా శ్రమిస్తాడు. సాధనాలను, పరికరాలను, రకరకాల వనరులను సమకూర్చుకుంటాడు. పేరు ప్రతిష్టలు సంపాదించడానికి మనిషి పడరాని పాట్లు పడతాడు. ఈ కోరిక మనస్సుకు సంబంధించినది. తన భావనలకు తగు పోషణ అందకపోతే, మనిషి మతిస్థిమితం కోల్పోతాడు.

పశువులకు వలె శరీర పోషణ, అందుకు సంబంధించిన ఇంద్రియాల తృప్తి-ఇవి ఎక్కడైనా లభిస్తాయి. కానీ, మనస్సుకు, భావజగత్తుకు సంబంధించిన అవసరాలు ప్రపంచంలో మరెక్కడా తీరవు. కుటుంబంలోని భావనామయ వాతవరణంలో మాత్రమే ఆ అవసరాలు తీరుతాయి. మనిషి పరిస్థితి వేరు. పశువు పరిస్థితి వేరు. పశువుల కొట్లంలో పశువులకు వలె ఆహార మైథునాల అవసరాలను తీర్చినంత మాత్రాన మనిషి సంతృప్తి పొందదు.

కుటుంబ వ్యవస్థకు వ్రత్యామ్నాయం ఏదీ?

సత్రాలలో, హోటళ్ళలో అన్ని వస్తువులు, అన్ని సౌకర్యాలు లభిస్తాయి. డబ్బుతో వాటిని కొనుక్కోవచ్చు. కానీ - సోదరి అప్యాయత, తల్లి మమత, తండ్రి వాత్సల్యం, భార్య ప్రేమానురాగాలు - వీటిని ఎంత డబ్బు పెట్టినా కొనలేము.

వాస్తవం ఏమంటే - కుటుంబ వ్యవస్థ స్థానాన్ని వహించేది, మనిషిలో ఉన్న శరీరేతరములైన మనోజగత్తు, భావ జగత్తు అవసరాలను తీర్చే మరోవ్యవస్థను మనిషి ఇంతవరకు కనుగొనలేదు. ఒక్క కుటుంబ వ్యవస్థలోనే మనిషిలోని మానసిక జగత్తు, భావజగత్తు పూర్తి సంతృప్తి పొందుతాయి. కనుక - మన దృష్టి తిరిగి తిరిగి - యుగయుగాలుగా నడుస్తూ వస్తున్న కుటుంబ వ్యవస్థ వైపునకే మళ్ళుతుంది.

భోగంతో రోగాలు ఉత్పన్నమవుతాయి

కమ్యూనిష్టు పథకం విఫలం

20వ శతాబ్దంలో కొన్ని దేశాలలో నూతన ప్రయోగాలు జరిగాయి. ఆర్థిక దృష్ట్యా, సామాజిక దృష్ట్యా కమ్యూనిష్టు వ్యవస్థ అత్యంత ఉయోగకరమైనదిగా ఆ దేశాలు పరిగణించాయి. వర్గ విప్లవం తర్వాత కొన్ని దేశాలలో కమ్యూనిష్టు వ్యవస్థ ఏర్పడింది. ఆ దేశాల సామాజిక వ్యవస్థలలో కూడ అమూల్యగ్రమైన పరివర్తన జరిగింది. పిల్లల పోషణ కోసమై రష్యా దాది గృహాలను స్థాపించింది. కానీ, ఆ ప్రయోగం నూటికి నూరు పాళ్ళు విఫలమయింది. కమ్యూనిష్టు పథకంలో ఎన్నెన్నో ప్రత్యేకతలు ఉన్నాయి. అయినా, అది విఫలం అయింది. దానిలో కుటుంబ భావన లోపించడమే అందుకు కారణం. చైనాలో కూడా ఇలాంటి వైఫల్యమే ఎదురయింది.

సాఫల్యాన్ని చాటి చెప్పడం ఒక ఎత్తు. దాన్ని చేజిక్కించుకోవడం మరో ఎత్తు. కమ్యూనిష్టు వ్యవస్థ ప్రయోజనకరమని సిద్ధాంతపరంగా మేధావులు అభిప్రాయపడ్డారు. దానిలోని ఆర్థిక, సామాజిక సిద్ధాంతం శ్రేయస్కరమైనదే. అయితే, ఆ వ్యవస్థలో జీవితానికి అవసరమైన సదాశయం లోపించింది.

శిశుకేంద్రాల వైఫల్యం

కమ్యూనిష్టు పథకం వైఫల్యానికి మరో కారణం ఉన్నది. అమలు జరిగిన కమ్యూనిష్టు పథకం వెనుక ఉన్న ఆదర్శాలు మనస్తత్వ శాస్త్రానికి, ఆచరణ యోగ్యతకు దూరమైనవి. ఆర్థికమైన నిశ్చింత చాలదు. మనిషిలోని ఆలోచనలకు, భావనలకు కూడా పోషణ జరగాలి. శరీరానికి కూడ, గుడ్డు గూడు ఎంత అవసరమో, మనస్సుకు అలాంటి పోషణ అంతే అవసరం. కమ్యూనిష్టు సిద్ధాంతం అమలైన దేశాలలో శిశుకేంద్రాల ప్రయోగం విఫలం అయింది.

కుటుంబం విశ్వానికి వెలుగు

కుటుంబంలేని ప్రపంచం సూర్యుడులేని ఆకాశం - అని "ది ఫ్యామిలీ" అనే గ్రంథంలో హెలెన్ బోసా వ్రాశారు.

సూర్యుడు మబ్బుల చాటున మరుగుపడవచ్చు. కానీ లేకుండా పోడు. కుటుంబ వ్యవస్థ గోడలు కంపించవచ్చు. కానీ, కుటుంబ వ్యవస్థ లోపించడం అసంభవం.

కుటుంబ వాతావరణంలోనే మంచి సంస్కారాలు

నేర్చుకోవడం, అనుభవం సంపాదించడం, ఒక ప్రత్యేక విషయంలో ప్రావీణ్యం గడించడం - వీటి అవసరం ఆ తర్వాత

కలుగుతుంది. విద్యాలయాలు, సామాజిక వ్యవస్థ ఈ అవసరాన్ని తీర్చవచ్చు కూడా. కానీ, వ్యక్తిత్వ వికాసానికి అవసరమైన మంచి సంస్కారాల బీజాలు నాటడం మాత్రం సార్థకమైన కుటుంబ వ్యవస్థ ద్వారా మాత్రమే జరుగుతుంది. ఎటికెట్ (మర్యాదతో కూడిన ప్రవర్తన)ను మాత్రమే బోధించే విద్యాలయాలను పాశ్చాత్యులను అనుకరించి స్థాపిస్తున్నారు. ఆ పరిమిత కృషిలో అవి సాఫల్యాలను సాధిస్తున్నాయి. కానీ, మంచి సంస్కారాలను పొందిన వ్యక్తిత్వాల సమాజానికి, దేశానికి, సంస్కృతికి అవసరం అవుతాయి. ఇలాంటి వ్యక్తిత్వాలను తీర్చిదిద్దే సామర్థ్యం ఈ విద్యాలయాలకు ఏ మాత్రం లేదు. మహాత్తరమైన ఆ కార్యం సద్భావాలతో, మంచి సంస్కారాలతో కూడిన కుటుంబ వాతావరణంలోనే సాధ్యపడుతుంది.

తరిగిపోతున్న కుటుంబ విలువలు

కుటుంబ వ్యవస్థ ప్రయోజనకరం, ఆవశ్యకం. ఇందులో సందేహం లేదు. అయితే - కుటుంబాల స్థాయి తగ్గిందన్నది కూడా వాస్తవమే. కుటుంబానికి గౌరవాన్ని కల్పించిన ఆ సుమధుర సంబంధాలు నశించిపోతున్నాయి. సంకుచిత స్వార్థపరత్వం కుటుంబ వ్యవస్థను దొలిచివేస్తోంది. పాశ్చాత్య దేశాలలో కుటుంబాల పరిస్థితి మరింత అధ్వాన్నంగా ఉన్నది. కుటుంబ సభ్యుల మధ్యగల బంధుత్వాలు, ఒప్పందాలుగా మిగిలి పోతున్నాయి. ఆ దేశాలలోని కుటుంబాలలో సద్భావన నశించి పోతోంది.

ఆధునిక నాగరికతలో పెరిగే సమాజంలో ఈ విషం వేగంగా వ్యాపిస్తోంది. నిరక్షరాస్యత హెచ్చుగా ఉన్న క్షేత్రాలలో, వెనుకబడ్డవని పరిగణించబడుతున్న క్షేత్రాలలో సద్భావన, సదాశయాలు సమృద్ధిగా ఉన్నాయి. విద్యావంతులలో, ప్రగతిశీలురలో సైతం ఈ గుణాలు పూర్తిగా నశించిపోలేదు.

సనాతన సంస్కారాల పునరుద్ధరణ

నేడు ఈ క్షేత్రాలు రెండింటినీ క్షాళన చేయడం అత్యవసరం. భారతీయ కుటుంబాలను సుసంఘటిత, సంస్కారవంతం చేయాలంటే - సంస్కారాలను పెంపొందించడం అనే మనో వైజ్ఞానికమైన సనాతన పద్ధతులను అవలంబించవలసి ఉంటుంది. అప్పుడే కుటుంబ వ్యవస్థ వ్యక్తులను తీర్చిదిద్దే సామర్థ్యాన్ని సంపాదిస్తుంది.

★★★

సంతోషం సాధుత్వంలో ఉంది - సంపదల్లో లేదు

రోగములకు కారణము-వాటి నివారణ

'జబ్బు' అనే పదం చెవినపడగానే చాలామంది జనం భయముతో కంపిస్తుంటారు. జబ్బు చేస్తే భయపడవలసిన పని ఎంతమాత్రమూ లేదు సరిగదా అది ఇంకా ఎంతో సంతోషించవలసిన విషయము. పాపం 'జబ్బు' అనేది నిస్వార్థ స్నేహితుని వలె 'కొంచెం జాగ్రత్తగా ఉండు, నీ శరీరములో ఏదో వికారము తలెత్తుతున్నది' అని మనల్ని హెచ్చరిస్తుంది. జబ్బు ఇచ్చిన ఈ హెచ్చరికను పాటించి జాగ్రత్తలు తీసుకుంటే రాబోయే కష్టమును తేలికగా తప్పించుకోగలము. అలాకాక ఆ హెచ్చరికను పెడచెవినపెట్టి, ఎగతాళిచేసి ఊరుకుంటే ప్రకృతి మనలను రెండవసారి శిక్షిస్తుంది. ఎందుకంటే వేరొక ప్రదేశములో అయితే ఎగతాళికి, హాస్యమునకు చోటుంటుంది కానీ ప్రకృతి అందుకు ఏమాత్రము అవకాశం ఇవ్వదు. ప్రకృతి యొక్క పాదపద్మములకు తనను తాను సమర్పించుకొని, దాని కనుసన్నలలో నడిచే వ్యక్తికి అది సహాయపడటమే కాదు, అన్నివిధాలా రక్షిస్తుంది కూడా.

ఎవరినైనా సరే 'రోగమునకు కారణమేమిటి?' అని అడిగితే అతను ఏదో ఒకటి చెప్తాడు. కానీ వైజ్ఞానిక పద్ధతిలో అన్ని రకాలుగా పరీక్షించినప్పుడు ఎన్నోరకాల ప్రశ్నలు మనముండు కొస్తాయి. అసలు జబ్బుకు కారణమేమిటి? దానిని తొలగించు కునే మార్గమేమిటి? అన్న ప్రశ్నలకు సమాధానం కూడా అవసరమే.

'శారీరిక వ్యవస్థలో ఏదైనా తేడా రావటమే జబ్బు' అని ఎవరో నిర్వచించారు. 'ఏదైనా పదార్థమును స్వీకరించినప్పుడు శరీరములోని సహజగతిలో ఏదో ఒక అవరోధము ఏర్పడటమే జబ్బు' అని మరొకరు పరిభాషించారు. ఏదైనా ప్రత్యేక కారణము వల్లగానీ లేదా అప్రాకృతిక జీవనవిధానము కారణముగా కానీ శరీరములో ఏర్పడే వ్యతిరేకక్రమాన్ని 'జబ్బు' అంటాము.

అసలు ఆరోగ్యమంటే ఏమిటి?

ఏదైనా పని చెయ్యటములో ఎలాంటి కష్టము కలగకుండా,

శ్రమ అనిపించకుండా, మనస్సులో పని పట్ల ఉత్సాహము ఉండి, హృదయము సంతోషముగా ఉంటే, ముఖం మీద ఆశ తొంగిచూస్తూ ఉంటే అప్పుడు ఆ మనిషి శరీరం సహజమైన ఆరోగ్యముతో ఉన్నట్లు గుర్తు. మానవుడు సహజముగా ఉన్న స్థితిలో ఎలాంటి ఇబ్బంది లేకుండా ఊపిరి పీల్చుకొనగలగాలి. కంటిచూపు, వినికిడిశక్తి సరిగ్గా ఉండాలి. ఊపిరితిత్తులు ఆక్సిజన్ ను తీసుకుని కార్బన్-డై-ఆక్సైడ్ ను వదిలేస్తుండాలి. మనిషి యొక్క విసర్జనామార్గములు అంటే చర్మము, గుద్, ఊపిరితిత్తులు మొదలైనవి తమ పనిని చక్కగా నిర్వర్తిస్తుండాలి. మలవిసర్జన సాఫీగా ఉండాలి. విసర్జనామార్గములో అవరోధము ఉండరాదు. ప్రతి ఒక్క అవయవమూ తమ పనిని తాము సక్రమముగా నిర్వర్తించే విధంగా ఉండాలి. ఈ సహజ ప్రక్రియలకు దూరముగా తీసుకువెళ్ళే దేదైనా ఉంటే దానినే 'జబ్బు లేదా వ్యాధి' అంటాము.

మనము ఎవరైనా రోగిని అతడి రోగం గురించి ప్రశ్నిస్తే 'నాకు ఒంట్లో బాగుండలేదు' అంటాడేగానీ తను ఏ జబ్బుతో బాధపడుతున్నాడు అనే జ్ఞానం అతనికి ఉండదు. కానీ అతడిని ఎవరైనా నిపుణుడైన వైద్యుని వద్దకు తీసుకువెడితే 'ఇతడు ఫలానా సమస్యతో బాధపడుతున్నాడు' అని వెంటనే చెప్పేస్తాడు.

పిల్లవాడు చెవిలో వ్రేలుపెట్టి గట్టిగా రుద్దుకుంటూ ఏడుస్తుంటే 'పిల్లవాడికి చెవిపోటుగా ఉంది' అని తల్లి చెప్తుంది.

ఈ ప్రకారముగా ఒక వ్యక్తి అతడు తెలివిగలవాడైనా లేదా తెలివిహీనుడైనా సరే రోగ లక్షణములను బట్టి అది 'జబ్బు' అని అర్థము చేసుకుంటాడు. నేను నా వ్యాధి గురించి సరియైన జవాబే చెప్పాను అనుకుంటాడు. కానీ అవన్నీ రోగ లక్షణములే కానీ రోగం కాదు అనే విషయమును తెలుసుకోలేడు. 'అసలా జబ్బు ఎందుకు వచ్చింది? దానిని ఏవిధంగా నయం చేసుకోవాలి?' అన్న విషయములను తెలుసుకోవటమనేది రోగికి చాలా అవసరము.

బ్రహ్మచర్యపాలన విశ్వరహస్యశోధనకు తోడ్పడుతుంది

ఎవరు వ్యాధిగ్రస్తులవుతారు?

నియమితమైన జీవితము గడపని వ్యక్తి, ప్రకృతిని సంపూర్ణముగా అనుసరించని వ్యక్తి జబ్బుపడతాడనే విషయము తెలుసుకోవాలి. భోజనం చేసేటప్పుడు పొట్ట నిండుగా చెత్తా చెదారముతో నింపివేసి, తిన్న తరువాత కనీసము లేచి అటూ ఇటూ తిరగటానికి కూడా ఇబ్బందిపడుతుంటాడు. వ్యాయామము చెయ్యడు. మాంసము, చేపలు తిని అధికముగా మత్తుపానీయములు త్రాగుతుంటాడు. ఇలాంటి భోజనము ద్వారా ఉత్పన్నమైన కలుషిత పదార్థములు బయటకు వెళ్ళకపోతే చర్మము, ఊపిరితిత్తులు మొదలైనవి ఒక్కొక్కటిగా ప్రభావితమై, శరీరము సహజస్థితి నుండి గతి తప్పుతుంది. అలాంటి వ్యక్తి తన పనులను సరిగ్గా చేసుకోలేక జీవచ్ఛవముగా బ్రతుకు గడుపుతుంటాడు. ఇలాంటి వ్యక్తిని 'రోగి' అని పిలవవలసి ఉంటుంది. ఇలాంటి స్థితిలో శరీరములో పేరుకు పోయిన కాలుష్య పదార్థములు బయటకు వెళ్ళని కారణముగా యౌవనములోనే వృద్ధాప్యపు జాడలు గోచరిస్తాయి.

జీవితములో అనేక పదార్థములు మనకు ప్రమాద కరమైనవి కూడా! కానీ తెలివిగలవారు 'జీవితములో ఏ మార్గములో పయనిస్తే రోగము అనేదానిని కంటికి కనపడ కుండా, వినపడకుండా బ్రతుకగలము?' అనే విషయమును తెలుసుకొని ఆ మార్గమును ఎంచుకోవాలి. నిత్యజీవితములో మన జీవనవిధానము, తిండితిప్పలు మొదలైనవాటిమీద ఒక్కసారి దృష్టిసారిస్తే మనము ప్రకృతి నుండి ఎక్కడ దూరమవు తున్నామో అర్థమౌతుంది. వెంటనే అక్కడ ఆగిపోయి ఆ పొరపాటును సరిదిద్దుకొని ప్రకృతికి అనుగుణముగా జీవిస్తే ఇక ఆరోగ్యము ఎందుకు పొడవుతుంది? ఆరోగ్యము సరిగ్గా ఉన్నప్పుడు రోగము వస్తుందనే అనుమానమే ఉండదు.

సూర్యుడు ఉదయిస్తూనే చీకటి పటాపంచలైనట్లు చక్కని ఆరోగ్యము ఉన్నప్పుడు అసలు జబ్బుకు స్థానమే ఉండదు.

జబ్బులు ఎన్ని రకములు?

జబ్బులను గురించి పరిశీలిస్తే అవి రెండు రకములని తెలుస్తుంది.

1) ఏదైనా హఠాత్తుగా జరిగే సంఘటన అంటే అగ్ని

ప్రమాదాలలో ఒళ్ళు కాలడం, చెట్టుమీద నుండి పడటము, ఎత్తైన ఇంటి మీద నుండి పడిపోవటము, ఏదైనా వాహనము మీద నుండి క్రిందకు జారిపోవటము, నీళ్ళలో మునిగిపోవటము లేదా పాకుడున్న బండలమీద నుండి జారిపోవటము లాంటివి జరిగినప్పుడు 'జబ్బు' చేసే పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది.

2) జబ్బు అనేది శరీరములోని మలినములను బయటకు నెట్టివేసే ప్రయత్నము మాత్రమే!

'జబ్బు అనేది శరీరములోనే ఉత్పన్నమవుతుంది' అని వైజ్ఞానికులు చెప్తారు. రక్తము అశుద్ధము కావటము చేతనే రోగములు ఉత్పన్నమౌతాయి. రోగం వేల కణములలో ఉత్పన్న మౌతుంది, వేల లక్షణములతో ఉంటుంది. ఆయా లక్షణముల అనుసరించి వైద్యులు రోగ నిర్ధారణ చేస్తారు. కానీ ప్రకృతిని ప్రేమించే ప్రాకృతిక-వైద్యులు 'రక్తములోని మలినాల కారణముగానే రోగము ఉత్పన్నమవు తుంది, చెడు ఆహార-విహారముల వలన మనం జబ్బుల బారిన పడుతుంటాము. వాటిని సరిచేసుకుంటే మంచి ఆరోగ్యం స్వంతమవుతుంది. ఆరోగ్యమును పొందటము మన జన్మహక్కు అంటారు.

రక్తము అశుద్ధము కావటానికి అనేక కారణములు ఉంటాయి. మనం మన పనులను సరిగ్గా ఎప్పుడైతే నిర్వహించు కొనలేకపోతుంటామో అప్పుడు రక్తములో మాలిన్యము ఏర్పడుతుంది. దానితోపాటే విషము ఉత్పన్నమౌతుంది. ఆ మలినరక్తములోని మాలిన్యాలను విసర్జకావయవముల ద్వారా వెలుపలికి పంపించటములో ఎప్పుడైతే శరీరము విఫల మౌతుందో అప్పుడు రోగఘంటికలు మ్రోగినట్లు తెలుసుకొని అప్రమత్తము కావాలి.

వ్యాధి అనేది 'శరీరము నుండి విషమును బయటకు పంపించటమనే ప్రక్రియ ప్రకృతిలో ఒక ప్రయత్నం మాత్రమే'

రక్తము మలినమైనప్పుడు రోగం ద్వారా అది హెచ్చరికను జారీచెయ్యకపోతే వాడు అలాగే మరణిస్తాడు. అలాకాక రోగ ఘంటికలను మ్రోగించడము ద్వారా మనిషి అప్రమత్తమై తనను తాను నియంత్రించుకునే ప్రయత్నము చేస్తాడు. చెడు అలవాట్లను, ఆహారవిహారములను వదిలివేసి ప్రకృతిని శరణు వేడుతాడు. 'జీవితములో అస్వాభావికత వచ్చింది, దీనిని

ఆవులు గడ్డి తిని పాలిచ్చినట్లు మనిషి సాత్విక ఆహారం తిని ప్రపంచానికి ఉపకారం చేయాలి

నేను నియంత్రించుకోవాలి' అని ఆలోచిస్తాడు. ప్రకృతి చేసిన హెచ్చరికను ప్రారంభములోనే మనం గమనించి, దానిపైన దృష్టి కేంద్రీకరించగలిగితే రోగమునకు కారణము శీఘ్రముగానే తొలగిపోతుంది, అలాకాకపోతే నానాటికీ పరిస్థితి విషమిస్తుంది త్వరగా మృత్యువాతపడతాము. అంతేకాదు మరణించి కూడా మన రోగములను మన సంతానమునకు అందజేస్తాము. ఫలితముగా ఆ వంశమే రోగపూరితమౌతుంది.

వ్యాధుల పేర్లు - వాటిలోని భేదములు

ఈ ప్రపంచములో రోగముల పేర్లు భగవంతుని పేర్ల వలెనే అసంఖ్యాకము. అయితే వాస్తవానికి భగవంతుడు ఒక్కడే యైన విధముగా రోగములన్నింటికీ ప్రధానమైన కారణము కూడా ఒక్కటే. విజాతీయ పదార్థములు విభిన్న ప్రదేశములలో, విభిన్న స్థితులలో, భిన్నమైన పరిమాణములలో ఏకత్రితము కావటమే రకరకముల వ్యాధులు రావటానికి ముఖ్య కారణము. మన శరీరములో మలము, కళ్ళె, శ్లేష్మము, చీము మొదలైనవి విజాతీయ పదార్థములు, ఇవి విషముతో సమానము.

అన్ని వ్యాధులకు మూలము మన పొట్ట. తీసుకున్న పదార్థములు జీర్ణమై, మిగతా వ్యర్థపదార్థము నిర్ణీత రూపములో సక్రమముగా నిత్యము బయటకు వెళ్ళిపోతుంటే ఇక రోగమునకు స్థానమెక్కడుంటుంది? కానీ అట్లా జరగక పోవటము చేతనే వాపులు, నొప్పులు, క్షయ, కేసర్, వ్రణములు, గడ్డలు, జ్వరము, ఆయాసము, దగ్గు అనబడే పలు రకములైన వ్యాధులు మానవులను వేధిస్తుంటాయి. సాధారణముగా ఈ రోగములను మనం మూడురకములుగా విభజిస్తాము.

ప్రతి ఒక్క వ్యాధికి మూలకారణము మలబద్ధకమేనని తెలుసుకోవాలి. ఎక్కడ మలినము ఏకత్రితమవుతుందో అక్కడ రోగచిహ్నములు ప్రకటితమవుతాయి. రోగమునకు పేరు ఏదైనా పెట్టండి, కానీ మూలకారణము మాత్రము ఖచ్చితముగా మల బద్ధకమే! ప్రతి ఒక్క వ్యక్తి 9-10 పౌండ్ల మలమును తన ప్రేవులలో ఉంచుకొని తిరుగుతుంటాడంటే వినటానికి ఆశ్చర్యముగా ఉంటుంది కానీ అది నిజము! మాలిన్యాల అప్పుడే తిన్న దివ్యమైన భోజనమును కూడా విషాక్తముగా మార్చివేస్తాయి. శరీరము నుండి మాలిన్యములను వెలుపలికి

నెట్టివేసే ప్రయత్నమనే 'జబ్బు' అనవచ్చు. 'నాకు జ్వరం వస్తే బాగుండు, అన్ని వ్యాధులను బయటకు నెట్టివేస్తుంది' అని ఒక వైద్యుడు అన్న మాటలు అక్షరాలా సత్యము.' 'వ్యాధిని నయం చేసుకోవటం కాదు-మన శరీరమును సరిచేసుకోవటం ముఖ్యం' అన్న విషయమును మనం గుర్తుంచుకోవాలి. మనం వేరును ఖండించాలి, కొమ్మలను కాదు. కొమ్మలను నరికితే మరల కొన్నాళ్ళకు చిగురువేస్తుంది. కాబట్టి మనం వృక్షమునకు మూలమైన వేళ్ళనే తెగొట్టాలి. ప్రస్తుత నాగరిక సమాజములో భోజనము తయారుచేసే విధానమే సక్రమముగా లేదు. ఉడికించిన ఆహార పదార్థములు సక్రమముగా జీర్ణము కావు, ఫలితముగా విజాతీయ పదార్థములన్నీ ప్రేవులలో చిక్కుకొంటాయి. అందుచేత తరచు భోజనము జీర్ణం కాదు.

శరీరములో శ్లేష్మము, దాని తాలుకు విషము మాత్రమే కాక; యూరిక్ యాసిడ్, టాక్సిన్స్, ఇంకా మనం తీసుకునే మందులు కూడా ఉంటాయి. అవన్నీ పేరుకుపోయి ఉండి పోతాయి తప్ప ఎప్పటికీ బయటకు పోవు. ఆరోగ్యముగా ఉన్నా లేదా ఉన్నట్లు కనిపించే మనిషిలో కూడా ఈవిధమైన భోజన సంబంధిత వ్యర్థములు, మందులు విషముగా మారి శరీరము లోపలే దాగి ఉంటాయి. బయటకు ప్రకటికృతము కాకపోవటము చేత వీటిని రోగ బీజములు అని చెప్పవచ్చు. ఈ పదార్థములే ఎప్పుడో ఒకప్పుడు ప్రకృతి సహజముగా జ్వరము, జలుబు మొదలైనవాటి రూపములో బయటకు రావటము మొదలుపెడతాయి, అప్పుడు దానిని రోగముగా చెప్పుకుంటాము.

అయితే మనం మందులు వాడి సహజముగా బయటకు వచ్చే వాటిని అడ్డుకుంటాము. అందుచేత శరీరమునకు తన లోపల పేరుకుపోయున్నటువంటి విష పదార్థములను సహజ రీతిలో బయటకు నెట్టివేసే శక్తి తగ్గిపోతుంది.

మలిన పదార్థములు అత్యధిక పరిమాణములో పేరుకు పోయి జ్వరము, శ్లేష్మము, విషము పరాకాష్ఠకు చేరుకున్నప్పుడు వాటి ప్రభావము వల్ల శరీరావయవములు వికృతము కావటమో, నశించటమో ప్రారంభమవుతుంది. అది క్షయ, కేసర్ వంటి రోగములుగా బయటపడతాయి.

జీవించుట కొరకు తినాలి - తినుట కొరకు జీవించవద్దు

కాబట్టి మన శరీరము లోపలుండే విషమే మన యొక్క రోగములకు అసలు కారణమున్న విషయము మనకు తెలిసింది. రోగాలనేవి ఎక్కడో బయట నుండి వచ్చి శరీరము లోపలికి చొరబడవు. పూర్వకాలములో చదువుకోనివారు, వెనుకబడిన వారు భూతప్రేతముల వలన శరీరమునకు హాని కలిగించే రోగములు వస్తాయని భావించేవారు. ప్రస్తుతకాలములో వైద్యులు సూక్ష్మక్రిములే రోగములకు ముఖ్యకారణముగా సిద్ధాంతీకరిస్తున్నారు. అయితే పై రెండు భావనలు అసత్యమైనవే. మన శరీరము సజాతీయ పదార్థములతో నిండి ఉన్నప్పుడు బయటనున్న సూక్ష్మక్రిములు లోపలికి వచ్చి వృద్ధి చెందేందుకు అవకాశమే లేదు. సంపూర్ణమైన ఆరోగ్యము గల వ్యక్తికి క్షయ, ప్లేగు మొదలైన రోగకారక క్రిములను లోపలికి ఎక్కించినా వాటి ప్రభావమేమీ ఉండదు. రాయిమీద విత్తనం వేసినా లేదా

డబ్బాలోవేసి మూతపెట్టినా ఆ విత్తనము మొలకెత్తదు. సారవంతమైన భూమి, ఎరువు, నీరు, ఎండ వంటి అనుకూల పరిస్థితులున్నప్పుడే విత్తనము మొలకెత్తుతుంది. మనము ఆహారం ద్వారా విజాతీయ పదార్థములను శరీరములో జమకాకుండా చూసుకుంటూ; ఫలములు శాకములతో కూడిన మంచి ఆహారమును తీసుకొని స్వాభావిక జీవన విధానమును అనుసరిస్తూ; ఎనిమా వంటివి తీసుకొని లోపలున్న మలిన విషపదార్థములను వీలైనంత త్వరగా బయటకు నెట్టివేసే ప్రయత్నము చేస్తుంటే సూక్ష్మక్రిములు మనకు ఎలాంటి హానిని కలుగజేయలేవు.

- పూజ్యగురుదేవుల వాఙ్మయం 41 (1.1) నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

గద్ద నుండి నేర్చుకోవాలి

గద్ద గరిష్ట జీవితకాలం 70 సం॥. ఈ వయస్సుకు చేరుటకు గద్ద కష్టంతో కూడిన నిర్ణయం తీసికోవలసి ఉంది. గద్ద 40 ఏళ్ళ వయస్సులో దాని యొక్క పొడవైన మెత్తబడిన ముక్కు కొనలు తన ఆహారాన్ని గట్టిగా పట్టి ఉంచజాలవు.

దాని పొడవైన, పదునైన ముక్కు వంగిపోయి ఉంటుంది. వయస్సు పై బడగా దాని భారమైన గుబురు రెక్కలు దాని వంటికి కరచుకుపోయి ఉండి, ఎగురటకు తోడ్పడవు. ఇట్టి స్థితిలో దానికి రెండు మార్గాలే ఉంటాయి. చావు లేక బాధతో కూడిన మార్పుకు లోనవ్వాలి. ఇది 150 రోజులు అనగా 5 నెలలు పడుతుంది.

ఇట్టి స్థితిలో ఒక కొండపైకి చేరి దాని గూటిలో ఉండి తన ముక్కును అక్కడి రాళ్ళకు గట్టిగా తట్టగా తట్టగా అది ఊడిపోతుంది. కొత్త ముక్కు తిరిగి పెరిగే వరకు వేచి ఉంటుంది. దాని ముక్కు పెరుగగానే, దానితో తన ముదురు రెక్కల ఈకలను పీకి వేస్తుంది. దాని తరువాత గద్ద తిరిగి తన మామూలు జీవనయాత్రను ప్రారంభించి ఇంకొక 30 సం॥లు బ్రతుకుతుంది.

అదేవిధంగా మనం కూడా మన జీవన యాత్రను అవసరమైన చోట మార్చుకొంటూ జీవించాలి.

గద్ద తన 40వ ఏట తన జీవన గమనాన్ని మార్చుకొన్నప్పుడు మనం ఎందుకు చెయ్యకూడదు?

కావున మన కొత్త జీవనయానాన్ని ప్రారంభించుటకై మనలో ఉన్న చెడును, అవరోధాల తొలగించుకోవాలి. నీ మనస్సును విప్పారించుకో! గద్దలా జీవన వినీలకాశంలో విహరించు. వర్షం పడుతుంటే ఇతర పక్షులు తమ గూడును వెతికి చేరుతాయి. కాని గద్ద వర్షం నుండి కాపాడుకొనుటకై మేఘాలపైన విహరిస్తుంది.

సమస్యలందరికీ ఒక్కటే. కాని వాటిని పరిష్కరించుకొనే విధానంలోనే తేడా! మార్పుకు భయపడవద్దు. దానిని నిండు మనస్సుతో ఆహ్వానించు.

శుభోదయం - కొత్త తీరాలకు చేరుకొనాలన్నచో ధైర్యంతో పాత వానిని కనుమరుగు చేసికోవాలి.

- అనువాదం: ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డి

ప్రాతఃకాలపు వాయువు ఆరోగ్యకరం, దోషరహితం - ఇదే ప్రాణవాయువు, వీరవాయువు

సమాజ ఋణాన్ని తీర్చడంలోనే నిజమైన సుఖం ఉన్నది

వికాసం పొందిన మనిషి వంటి ప్రాణికి సుఖం పొందాలనే కోరిక సహజమైనదే. ప్రతిప్రాణి సుఖంగా ఉండాలనే ప్రయత్నిస్తుంది. జీవితం అనే గడియారాన్ని నడిపించే 'కీ' వంటిది ఈ ప్రయత్నం. 'కీ' ఇవ్వకపోతే గడియారం ఆగిపోతుంది. అలాగే, సుఖం పొందాలనే ప్రయత్నం ఆగిపోతే, మనిషి జీవచ్ఛవం అవుతాడు.

సుఖానికి ఆధారం మనిషి మనస్సు. కనుక - ఫలానా వస్తువును వినియోగించడం వల్ల, అనుభవించడం వల్ల సుఖం వస్తుందని చెప్పలేము.

పందికి మురికి, బురద, దుర్వాసన సుఖాన్ని ఇస్తాయి. ఎందుకంటే - దాని మనఃస్థితి అలాంటిది. కానీ, మనిషికి ఇవన్నీ అసహ్యం కలిగిస్తాయి.

అంతేకాదు. వేర్వేరు మానసిక స్థితులు కలిగిన వ్యక్తుల సుఖ సాధనాలు వేర్వేరుగా ఉంటాయి. సారా త్రాగే వ్యక్తికి సారా సుఖాన్ని ఇస్తుంది. కానీ, సారా త్రాగడంలోని ప్రమాదాన్ని గుర్తించిన వ్యక్తి దానిని తాకడం సైతం పాపంగా భావిస్తారు.

పరమేశ్వరుడు మనిషికి ప్రసాదించిన సుఖసౌకర్యాలను మరే ప్రాణికి ప్రసాదించలేదు. మనిషి అంతఃకరణం వివేకంతో నిండి ఉంది. సృష్టిని అందంగా, సుఖంగా, సంపన్నంగా చేయడానికే మనిషికి ఈ శక్తి సామర్థ్యాలు ఇవ్వబడ్డాయి. మనిషికి, పశువుకు మధ్య ఉన్న తేడా ఇదే. ఈ తేడాను నిలుపుకున్నప్పుడే మనిషి జీవితం ఉత్కృష్టం అవుతుంది. సార్థకం అవుతుంది.

మనిషి పొందగలిగిన సుఖానికి, పశువు పొందే సుఖానికి తేడా ఉండి తీరాలి. భోగం వల్ల సుఖం వస్తుంది. అది ఇంద్రియాలకు తృప్తినిస్తుంది. ఆ తృప్తి క్షణకాలమే ఉంటుంది. ఇంద్రియాల నుండి వచ్చే ఈ వాసన, ఈ సుఖం పశువుల సుఖం కన్నా నికృష్టమైనది, భ్రమతో కూడినది. అగ్నిలో నేతిని పోయడమే ఇది. ఎడారిలో దాహం తీర్చుకోవడానికి ఎండమావుల వెంట పరుగులు తీయడం ఇది. ఇది మనిషిని దిగజారుతుంది; మనిషిని తన కర్తవ్యం నుండి దూరం చేస్తుంది.

మనిషి వివేకం కలిగిన జీవి. అతడు అంతరాత్మ యొక్క పిలుపును వినగలుగుతాడు. సేవా సాధనలోనే అతడికి నిజమైన

సుఖం దొరుకుతుంది. మనిషికి తన గొప్పతనాన్ని తెలియజెప్పే పనులలో సేవను మించినది లేదు.

నా వద్ద నాలుగు రొట్టెలు ఉన్నాయి. వాటిని తిని నేను నా ఆకలి తీర్చుకుంటాను. కానీ, దానివల్ల నా ఆకలి శాశ్వతంగా తీరిపోదు. నాకన్నా మరింత ఆకలితో ఉన్న వ్యక్తికి నేను ఆ రొట్టెలలో రెండు రొట్టెలు ఇచ్చివేస్తే - ఆ ఆకలిగొన్నవాడు పొందిన తృప్తిని చూచి నా ఆత్మ ఆనందం పొందుతుంది. ఆ ఆనందమే నిజమైన సుఖం.

ఇందుకోసమే భగవంతుడు మనిషికి ఇంతటి సామర్థ్యం ఇచ్చాడు. ఆ సామర్థ్యంతో అతడు సంపాదించే దానిలో పదవ వంతు అతడి శారీరిక అవసరాలు తీరడానికి సరిపోతుంది. మిగతా భాగాన్ని అతడు సమాజ ఋణాన్ని తీర్చడానికి వినియోగించాలి. అప్పుడే అతడికి సుఖం అందుతుంది. సమాజ ఋణాన్ని తీర్చడానికి ఏ మాత్రం ప్రయత్నించకపోతే మనకు నిజమైన సుఖం దొరకదు.

పరమేశ్వరుడు మనిషికి సంపాదించడానికై రెండు చేతులు ఇచ్చాడు; పొట్ట నింపుకోవడానికి నోరు ఒక్కటే ఇచ్చాడు. దీని వెనుక ఒక సిద్ధాంతం దాగి ఉంది; మన సంపాదనలో సగభాగాన్ని మన శరీరం కోసం, మన కుటుంబం కోసం వినియోగించాలి; మిగతా సగభాగాన్ని లోక కళ్యాణానికై వినియోగించాలి.

పరోపకారం కోసం, లోక కళ్యాణం కోసం మన స్వార్థాన్ని త్యాగం చేయడం ద్వారా మనం ఎవరికీ ఒరగబెట్టడం లేదు; మనపై పడి ఉన్న సమాజ ఋణాన్ని తీర్చుకుంటున్నాం. అంతే. మన పూర్వులు తమ సేవా సాధన ద్వారా ప్రపంచమనే ఈ ఉద్యానవనాన్ని అందంగా, సువాసనా భరితంగా తీర్చిదిద్దారు. దాని ఫలితంగానే మనం మన సామర్థ్యానికి మించి సంపాదించ గలుగుతున్నాం. ఈ సంపాదనను మన కోసమే, మన కుటుంబం కోసమే ఖర్చు చేసుకుంటే అది తాత్కాలిక సుఖం కావచ్చు. కానీ మనకి ఉన్న సమాజ ఋణాన్ని తీర్చుకోవాలి. ఋణం లేకపోతే అంతకన్నా సుఖం ఏమి కావాలి?

★★★

తృప్తిలో మునిగిపోయినవాడు తాను సుఖంగా ఉండకపోగా ఎదుటివారిని కూడా సుఖపడనివ్వడు

బాహ్య వ్యక్తిత్వ రహస్యం

ఒకసారి స్పెయిన్ దేశపు విలేకరి మహాత్మా గాంధీని ఇలా ప్రశ్నించాడు - “మీరు నేడు కనిపించుచున్న స్థాయికి ఎదుగుటకు ప్రేరణ ఎచ్చట నుండి లభించింది”? జవాబుగా గాంధీజీ “భగవాన్ శ్రీకృష్ణుడు, మహాత్మా ఏసు ప్రభువు, దార్శనికుడైన రస్కిన్ మరియు ఋషి టాల్స్టాయ్”ల నుండి తనకు ప్రేరణ లభించినదన్నారు.

విరచిత గ్రంథము నుండి లభించింది. ఈ రీతిగా రస్కిన్ నాకు గురువు అయినాడు.

అట్లే బాహ్య సుఖాల పట్ల ఆకర్షణ, సంగ్రహించుట, మరియు అట్టి ఆకర్షణల నుండి మనలను మనం రక్షించుకొనే విధానాన్ని టాల్స్టాయ్ విరచిత “ది కింగ్ డమ్ ఆఫ్ గాడ్ విత్ ఇన్ యు” అనే గ్రంథము నుండి తెలుసుకున్నాను. ఈ విధంగా నేను టాల్స్టాయ్

మహాత్మునికి శిష్యునిగా రూపొందాను.

గాంధీగారి జవాబు విని విలేకరి ఆశ్చర్యచకితుడై పై వారిలో ఏ ఒక్కరిని గాంధీగారి జీవితకాలంలో కలిసి కొని ఉండలేదు, అట్టివేళ వీరి నుండి గాంధీజీ ప్రేరణను పొందినానని చెప్పుటలోని ఔచిత్యమేమి? అని తిరిగి గాంధీజీని ప్రశ్నించగా ఈ రీతిలో గాంధీజీ జవాబిచ్చారు.

ఇట్టి మహాత్వపూర్ణ గ్రంథాల సాన్నిహిత్యం ద్వారా పటిష్టమైన మంచి ఆలోచనల పెంపొందించుకొనజాలనిచో నేను ఇప్పుడు మీకు కనిపించుచున్న స్థాయికి చేరుకొని ఉండేవాడను కాను. ఇదే రీతిలో స్వాధ్యాయం మరియు మహా పురుషుల సాన్నిహిత్యంలోనికి రాలేనివారు ఎంతటివారైనా సరే ప్రగతి మార్గాన్ని చేరుకొనజాలరు.

మహాపురుషులు ఎల్లకాలం జీవించి ఉండరు. ఇది నిజం. సమయం రాగానే వారు కూడా ఈ భూమిని విడచిపెట్టి పోవలసినదే. కానీ వారి ఆలోచనలలో, రచనలలో వారి ఆత్మలు ఈ భూమిపై చిరకాలం చరిస్తూ ఉంటాయి. కొందరు ఈ గ్రంథాలను జీవంలేని పత్రాలుగా పరిగణించుట పరిపాటి. కాని మహాపురుషుల ఆత్మలు గ్రంథాలలో ముద్రించబడి అక్షర రూపంలో విరాజమానమై ఉంటాయి. ఇట్టి ఆత్మలు జనులకు తగిన మార్గదర్శనాన్ని ప్రేరణను అందిస్తూ వారిని సశక్తుల గావిస్తూ ప్రగతి మార్గంలో నడిపిస్తాయి. ఇదే రీతిలో నాకు కూడా ప్రేరణ లభించింది.

- పూజ్యగురుదేవుల వాఙ్మయం 58 ఖండము 1.27నుండి
అనువాదం: ఎ. శారద

“సందిగ్ధావస్థలోనున్న వానికి భగవద్గీత మార్గదర్శనం చేస్తుంది. అట్లే ప్రాపంచిక జీవనంలో ఉంటూ కర్మను చేస్తూ విరక్తిగా, యోగిగా ఎట్లు జీవించవచ్చునో నాకు భగవద్గీత బోధించింది. ఈ రీతిగా నేను భగవాన్ శ్రీకృష్ణుని నుండి ప్రేరణను పొందాను”

సర్వజ్ఞుడు పరమాత్మ ఒక్కరే

ఋషి సుదీర్ఘుడు తన శిష్యులమధ్య కూర్చొని చర్చ చేస్తున్నాడు. ఆయన శిష్యులలో ఒకడు ఒక జ్ఞానిని గురించి గొప్పగా ప్రస్తుతిస్తూ ఋషి సుదీర్ఘునితో ఇలా అన్నాడు - “గురుదేవా! ఆయన సర్వజ్ఞుడు” - ఋషిబదులు పలుకుతూ పుత్రా! ఋగ్వేదంలో ఒక వాక్యమున్నది - “ఇహ బవిత్యు, య ఉతచ్చికేతతు” ఒకవేళ సర్వం తెలిసినవారు ఎవరైనా ఉన్నచో, ఆయన ఇచ్చటికి వచ్చి సృష్టి రహస్యాల బహిర్గతం చేసేవారు. ఏలనన, విశ్వాన్ని గురించిన సమస్త రహస్యాలు తెలిసి ఉన్న సమర్థత ఒక్క పరమపిత పరమాత్మ వద్ద మాత్రమే ఉన్నది. వేరెవ్వరి వద్ద లేదు. ఇది సత్యం. సర్వజ్ఞుడనని చెప్పుకొనగలిగే అధికారం ఒక్క పరమాత్మకు మాత్రమే చెల్లుతుంది.

దళిత వర్గాల ప్రేమించుట, వారిని ఉద్ధరించే విధి విధానాల ప్రేరణ నాకు బైబిలు గ్రంథము నుండి లభించింది. ఈ రీతిగా నేను ఏసు మహాత్మునికి అనుయాయుగా మారాను.

- అఖండజ్యోతి, ఫిబ్రవరి 2015
అనువాదం: ఎ. శారద

నా ఆలోచనల్లో ప్రౌఢత, పనులలో తీవ్రత మరియు ఆశాపూరిత జీవనం నాకు “అన్ టు దిస్ లాస్ట్” అనే రస్కిన్

నీ భక్తి శ్రద్ధల స్థాయిని బట్టి ఫలితం ఉంటుంది

మత్తు వదలి మేలుకో

జ్యేష్ఠమాసం ఎండలు మండుతున్న కాలంలో, ఆ ప్రాంతమంతా దుర్భిక్షంతో అల్లాడిపోతున్న ఒకరోజు మధ్యాహ్నం సమయంలో, గ్రామం బయట ఉన్న దారిలో ఒక వృద్ధుడు, మరొక బాలుడు సొమ్మసిల్లి పడిపోయి ఉన్నారు. వారి ముఖాలు ఎండదెబ్బకు వడలిపోయాయి. పాదాలు, దుమ్ముతో నిండిపోవటంతో, వారిరువురు చాలా దూరం నుండి వచ్చినట్లు కనిపిస్తుంది. బలహీనతతో అలసిపోయి క్రిందపడి పోయారు. అసలెందుకొచ్చిందీ బలహీనత? పడిపోయా రెండుకని? వారి గురించి ఎవరికి పట్టింది? మనుషులు వస్తూపోతూ ముఖం తిప్పుకొనిపోతున్నారు. జీవించి ఉన్న మానవ రూపంలోని మరబొమ్మలు లాగా, వీరు తమను జీవించి ఉన్నట్లుగా అనుకుంటున్నా; వారిలోని మానవత్వం మాత్రం మూర్ఖులలో పడి ఉంది. చూసి-చూడనట్లు తమకు పట్టనట్లు ఎలా వెళ్ళిపోతున్నారు?

ఒక్కరోక్కరుగా తెలియదు ఎంతమంది ఆ దారి గుండా పోతున్నారో... ఒక వ్యక్తిమాత్రం ఆగి వీరిని జాగ్రత్తగా చూడటం జరిగింది. స్వాస కొట్టుకోవటం, చేతి నాడికొట్టుకోవటంతో వారు జీవించే ఉన్నారని అనుకొన్న వెంటనే, దగ్గరలో ఉన్న చెట్టు నీడ క్రిందకు ఒక్కొక్కరిగా చేర్చి, తన వద్ద ఉన్న నీటిని వారిముఖాల మీద నీరు చిలకరించి, కండువతో గాలిని విసురుతూ కొంతసేపు చేసిన మీదట, కొంతసేపటి తరువాత వారిరువురు మెల్లగా కళ్ళు విప్పారు. కొద్దిసేపటి తరువాత వారి నోటి నుండి అతి మెల్లగా - “త... త... తమరు దేవదూతా!” అంటూ, “నేను చనిపోయానా?” “లేదు మీరు మరణించలేదు. నేను ఏ దేవతను కాను. కేవలం నేనొక మనిషిని. అంతకు మించి మరేమి కాదు.

ఇప్పటికి వారు బాగా స్పృహలోకి రావటం జరిగింది. అడిగిన మీద ఇలా చెప్పాడు. మేమిరిరువురం తండ్రి-కొడుకులం. ఇక్కడ నుండి ఏడెనిమిది మైళ్ళ దూరంలో ఉన్న గ్రామానికి చెందినవారం. పని కోసం ఇలా వచ్చాము. మా ఇంట్లో ఒక్క ఆహారపు గింజ కూడా లేదు. మూడు రోజుల

నుండి మాకు అన్నం లేదు. వీని తల్లి” అంటూ కంటి నీరు తిరిగి... మాట పెగలక ఎటో చూస్తూ తల పంకించాడు. “వీని తల్లికి ఏమయ్యింది?” ఆ యువకుని ప్రశ్న ఆమెకేమైనా వ్యాధి సోకిందా” “అవును... వ్యాధి...” ఆకలి జబ్బు” ఆహారం లేక, పని ఒత్తిడితో, చింతతో వేదన చెందగా, యమదూతలకు ఆమె ఆహారమైంది.

ఆకలి బాధ తీరకపోతే, ఏ ఉపదేశం వారికి తలకెక్కదు. అలాగే ఏ జ్ఞానం వారికి బోధపడదు. భగవంతుడు గౌతమ బుద్ధుడు కూడా ముందుగా ఆకలితో ఉన్న వారికి ఆహారం, ఆ తరువాతనే ఉపదేశం చేయాలని” చెప్పాడు. ఆ యువకుడు ఏదోవిధంగా ఆ ఇరువురిని తన ఇంటికి తీసుకొని పోయాడు. తన భార్యని పిలిచి “చూడు మనింటికి భక్తులు వచ్చారు” అని చెప్పాడు. మంచం మీద కూర్చొన్న ఆ ముదుసలి ఇలా అన్నాడు - “భక్తులెక్కడ... నాయనా! మేము అన్నార్తులం. కేవలం ఆకలితో ఉన్నవారం.

ఈ మధ్యలో ఆ యువకుని భార్యకు అన్ని విషయాలు తెలిసి వచ్చాయి. ఆమె వెంటనే అందరిని భోజనానికి పిలిచింది. అంతకు ముందే భోజనం సిద్ధంగా ఉన్నందున, అతిథులతోపాటు భర్తకు కూడా వడ్డించింది! ఆకలి తీరటంతో వృద్ధుడు, బాలుడు తృప్తి చెందారు. ఆ యువకుడు తన ఇంటిలో ఉన్న ధాన్యాన్ని కొంత వారికిచ్చాడు. రోజంతా విశ్రాంతిని పొందిన తరువాత ఇరువురు సాయంకాలానికి తమ గ్రామానికి బయలుదేరారు.

వారు తమ ఇంటి నుండి వెళ్తూ వెళ్తూ ఏదో తెలియని ఒక బాధని వదిలిపోయారు. ఆ బాధ ఆ యువకుని మదిలో కలత రేపింది... ఇంకా ఇటువంటి ఆకలి బాధతో అలమటించే వారెందరున్నారోనే ఆలోచన అతని హృదయంలో తొలచ సాగింది. ఆకలి బాధతో ఎందరి భార్యలు మరణిస్తున్నారో? ఎందరు ఆకలితో సొమ్మసిల్లిపోతున్నారో? మూర్ఖుపోతున్నారో? ఎవరు ఆదుకోగలరు ... వీరందరిని?

ధన సంపాదన లాలసతో, తమకే శక్తి బలం ఉందనే గర్వంతో అహంకారమదంతో వీరంతా లోనైపోతున్నారు! ఈ

ధ్యానం, తపస్సు, యోగ, ఆరాధన ఇవన్నీ సాధనాలు

విధమైన మూర్ఖులో ఉన్నవారు, మూర్ఖులో ఉన్న ఇతరులను ఎలా ఉద్ధరించగలరు? మరి... మనం ఏమిటి... మనం కూడా మూర్ఖులోనే ఉన్నాము... లేదు? కాదు! ఇటువంటి ఆలోచనలతో ఆ యువకుని తల తిరగ సాగింది... కళ్ళు విప్పార్చుకొని తన నలువైపులా చూడసాగాడు! భార్య అతని దగ్గరే నిలుచుని... అతని విచిత్ర వ్యవహారాన్ని చూస్తూ ఉంది. ఆమె అడిగిందిలా “ఏంటండీ... ఏంటీ విషయం?” భార్య ప్రశ్నకు, యువకుడు ఇలా తిరిగి ప్రశ్నించాడు - “నీవు మూర్ఖులో ఉన్నావా?” “లేదు...” మరి నేను మూర్ఖులో ఉన్నానా?” లేదు... మీకీరోజు ఏమైంది?” “ఏం లేదు! మూర్ఖు తొలగిపోతూ ఉంది. “మూర్ఖా?” “అవును...” మూర్ఖే! ఇప్పటి వరకు మూర్ఖులో పడి ఉండకపోతే మానవుల కష్టాలు ఎందుకని అనుభవంలోనికి రాలేదు? ఇంతమంది ఆకలితో అల్లాడుతూ ఉంటే, నేను ఆనందంగా ఎలా తినగలుగుచున్నాను? తింటుంటే వాంతి ఎందుకని అవటం లేదు...? ఇంతమంది పీడితులు ఉంటే, బాధతో నా గుండె ఎందుకని పగలకుండా ఉంది? ఎందుకనగా కేవలం మూర్ఖులో ఉన్నచేత! “అవును తమరు నిజమే చెప్తున్నారు” పత్ని మెల్లగా అంది... “అయితే... ఇప్పుడు? రేపటి నుండి అన్నదానం చేయాలని నిర్ణయించాను... ఆకలితో ఉన్నవారిని వెదకి తీసుకొస్తాను... వారు తిన్నా తరువాతే తింటాను!” “ఆలోచన చేయటం కాదు. సంకల్పం తీసుకొందా మనం” భార్య స్వరం ఉత్సాహంతో పలికింది...!

“సంకల్పం” పూర్తి అవటానికి కొంత సాహసం చూపాలి. చెప్పు నాతో సహకరించగలవా?” “పవిత్ర సంకల్పం నెరవేరే టండుకు ఏం చేయటానికైనా నేను తప్పక సహకరించగలను. ఇందులో వెనుకుంజ వేసే సమస్యే లేదు!” అని భార్య తన ఏకాభిప్రాయాన్ని స్థిరంగా తెలిపింది.

పతి మనస్సు ఉల్లాసభరితమై ఇలా భార్యతో అన్నాడు - “అయితే ఈరోజు నుండి మనం చాలా వరకు బాధ్యతలను పెంచుకోము... పిల్లలను కనే మోహంలో ఉండము. ఇంకా ఇంకా ఏంటి? ఆ... ఈ రోజు నుండి వీలున్నంతవరకు ఖర్చులు తగ్గించుకొని పొదుపు పాటిద్దాం... పరమాత్మ భక్తి కన్నా మరేమి ఆశించము...! అప్పుడే మన సంకల్పం పూర్తి అవుతుంది! మన ఈ సంకల్పం ప్రారంభం ఈరోజు నుండే... అనగా మాఘ శుక్ల ద్వితీయ, విక్రమనామ సంవత్సరం అనగా 1871.

ఆరోజు నుండి భర్త పొలంలో పని చేస్తే, భార్య తిరగలితో పిండి విసుర్తూ, వచ్చిన అతిథులకు భోజనం తయారు చేసి వడ్డించేది. భార్య-భర్తలిద్దరు సాయంకాలానికి కూర్చోని కథా, సంకీర్తనల ద్వారా ప్రబోధిస్తూ, మానవుల బాధా నివారణ కొరకు తమకున్న మొత్తమంతటినీ దానం చేస్తూ జీవితం గడిపే విధానం గమనించిన ఎంతో మంది జీవితాలు మారిపోయాయి.

సంవత్సరాలు పర్యంతం ఇదే క్రమం నిరంతరం జరిగి పోతూ ఉంది. ఒకనాడు వృద్ధ సాధువు రావటం జరిగింది. భార్య-భర్తల పరమార్థ పరాయణతకు ఎంతో ఆనందించి, ఆశీర్వాదమిస్తూ వారికి తన జోలిని, ఝండానిచ్చి వెళ్ళిపోయాడు. ఈ సమయానికి ఈ భార్య-భర్తలు కూడా వృద్ధులయ్యారు. వారు ఝోలీని తమ ఆశ్రమంలో స్థాపించుకొన్నారు. ఈ దంపతులిద్దరు తమ సర్వస్వాన్ని జనసేవలో సమర్పణ చేసికొన్నప్పటి నుండి, ఆ ఝోలీ నిండుగా ఆహారాన్నిస్తూ... ఎన్నడూ ఖాళీ కాకుండా నిత్యం ఎంత తీసినా తరిగిపోకుండా ఉంది! “నాటు-కోసుకో” అనే శాశ్వత సిద్ధాంత ప్రతీకగా నిలిచిపోయింది ఝోలీ! ఇంతటి మహిమగల ఝోలినిచ్చి వెళ్ళిన వ్యక్తి భగవంతుడు గాక మరెవ్వరు? ఆనాటి నుండి ఆశ్రమంలోని ఆ ఝోలికి పూజలు జరుపుట ప్రారంభమైంది. వాస్తవంలో ఈ చమత్కారమంతా వారిరువురి భక్తికి తారాణమే గాక వారి ఆచరణ విధానమే!

గుజరాత్ లోని ‘వీరపూర్’ గ్రామానికి చెందిన ఈ భక్త దంపతులే జలారామ్ బాపా - ‘వీరబాళా’ వీరి కర్తవ్యపాలన మనందరికి నేడు కూడా మార్గగామిగా నిలచి కర్తవ్యబోధతో కుదిపి వేస్తుంది ఈ విధంగా. “మత్తు వీడు - మేలుకో” అని చైతన్యము కలిగి సక్రియతో సేవ చెయ్యి. ఇందులో తన్మయత్వం చెందగలిగితే, అన్ని పరీక్షల్లో నిగ్గు తేలగలిగితే, దారిద్ర్యంలో కూడా అనేకులను కష్టాల నుండి దూరం చేయుటలో సామర్థ్యం ఒనగూడుతుంది! ఒక (శేరులో 16వ భాగం) (ఛటాకు) ఇత్తడి అగ్నిలో కరిగి నీటిగొట్టంగా మారితే, ఆ కొళాయి నుండి వెలువడే నీటిధార, ఎన్నో వేల ప్రజల దాహార్తి తీర్చగలదు. మనం కూడా ఆ విధంగా మారుదాం! ఈ విధంగా మారే విధానం పేరే “భక్తి...”

- అఖండజ్యోతి, ఫిబ్రవరి 1990
అనువాదం: జి. చెన్నకేశవరావు

ఆరాధన ఫలితం దక్కాలన్నచో ఆత్మ సందర్శన అవసరం

ఆధ్యాత్మిక ఔన్నత్యమునకు సోపానాలు యోగము మరియు తపస్సు - 2

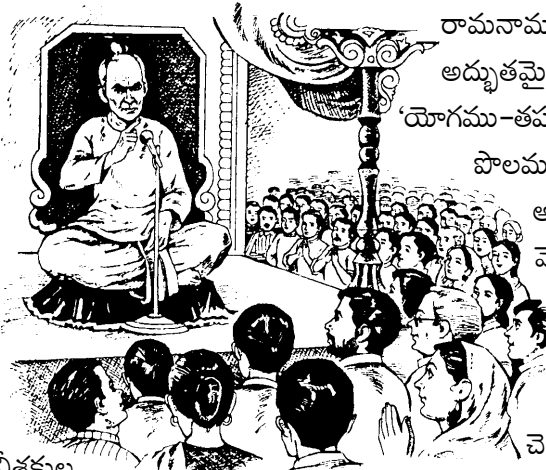
పరమపూజ్య గురుదేవులు తమ యొక్క ఈ ప్రత్యేకమైన ప్రవచనములో గాయత్రీ సాధకులను సంబోధిస్తూ 'ఆధ్యాత్మిక జీవనములో పూజ-ఉపాసనలకు చాలా ప్రాముఖ్యత ఉన్నది. ఐతే అన్నింటికన్నా ముందు పూజ-ఉపాసనలను గురించి సరియైన అర్థమును తెలుసుకొనటము చాలా అవసరము. 'పూజ-ఉపాసన అంటే మాలను త్రిప్పుతూ నిర్ణీత సంఖ్యలో జపమును పూర్తిచెయ్యటము మాత్రం కాదు; ఆధ్యాత్మిక ఔన్నత్యము యొక్క మూలభూత సూత్రములను ఆచరించడమే' అన్న విషయమును కూడా తెలుసుకోవాలి అని గత సంచికలో చెప్పినట్లు మీరు చదివారు. 'ఆధ్యాత్మిక ఔన్నత్యమునకు యోగము-తపస్సు' అనే రెండూ ముఖ్య సోపానములు. ఒక మొక్క చక్కగా పెరగటానికి ఎరువు-నీరు ఏవిధంగా సహాయపడతాయో అదే రీతిలో యోగము-తపస్సు మానవ జీవన వికాసమునకు తోడ్పడతాయి. జీవితము యొక్క అసలైన సిద్ధాంతములను అర్థము చేసుకొనకపోవడము చేతనే మనకు జీవితములో సమస్యలు ఎదురవుతుంటాయి. ఈ అంశమును అర్థము చేసుకుంటే ఎవరైనాసరే తమ జీవితమును శ్రేష్ఠముగా, సమున్నతముగా చేసుకొనగలరు' అని కూడా గురువర్యులు ప్రవచిస్తున్నారు. రండి! వారి అమృతవాణిని మరింతగా హృదయంగమము చేసుకుందాము!

సద్గుణ్ణి పాండగలిగే మహామంత్రము

గాయత్రీమంత్రం బుద్ధిని సరి చేస్తుంది. గాయత్రీమహామంత్రం ద్వారా కలిగే ప్రేరణ, దిశానిర్దేశము, శిక్షణలు మానవులకు తమ బుద్ధిని చక్కపరచుకొనటానికి, ఆలోచనా విధానమును సరిచేసుకొనటానికి సహాయపడతాయి.

మీకు భగవంతునియొక్క దైవీశక్తుల యొక్క సహాయము కావాలంటే ముందర మీరు అసలు దేవతలంటే ఎవరో, దైవీశక్తులంటే ఏమిటో తెలుసుకోవాలి. దుర్గాదేవి సింహం మీద కూర్చుని ఉంటుందని మీకు తెలుసు. అంటే శక్తి, ధైర్యము, బలము కలిగిన వ్యక్తి పైన దైవీశక్తులు అధిరోహిస్తాయని అర్థము చేసుకోవాలి. వాస్తవాన్ని తెలుసుకోకుండా అజ్ఞానాన్నే ఆధ్యాత్మికత అనుకుంటున్నారు మీరు.

మనకున్న మంచి గుణములే దేవీదేవతలు! అవి మనవద్ద ఎంత ఎక్కువగా ఉంటే అంతే సంఖ్యలో దైవీశక్తులు మనకు లభిస్తాయి. కొన్ని కొన్ని సిద్ధులు, అద్భుతాలు మనకు వశమవుతాయి. తత్ఫలితముగా మనము శ్రేష్ఠలము కాగలము.

రామనామమనేది ఒక అద్భుత ఫలము! ఆ అద్భుతమైన ఫలమును పొందటానికి మనం 'యోగము-తపస్సు' అనే ఎరువు, నీటితో జీవితమనే పొలమును బాగా తడపాలి. 'భగవంతునిపై అక్షతలు వెయ్యండి, అగరుబత్తి వెలిగించండి. మహాదేవుడిని ప్రసన్నం చేసుకొనటానికి బిల్వదళములు పెట్టండి. ఓం నమశ్శివాయ అనే జపమును 15 నిమిషములు చెయ్యండి.' ఇవన్నీ మనం పిల్లలకు చెప్పాము. పెరిగి పెద్దయిన తరువాత అవి వారికి జీవితములో అసలైన ఆధ్యాత్మికతను అమలుచేసుకొనటానికి ఎంతగానో సహాయపడతాయి.

ఆధ్యాత్మికత అంటే చిన్నపిల్లల ఆట కాదు

ఇంటి లోపల ఒక చిన్నపాప బొమ్మలపెళ్ళి ఆట ఆడుకుంటూంటుంది. గుడ్లతో చిన్న తెరకట్టి 'ఇది మా ఇల్లు' అంటుంది. పిండితో చిన్న చిన్న ఉండలు చేసి ఇదే జిలేబీ, లడ్డు, చక్రాలు అని చెప్తుంది. ఆటబొమ్మల పెట్టెలో చిన్న పొయ్యి, గిన్నెలు, చెమ్మలు, తిరగలి మొదలైన బుడ్డి బుడ్డి సామాన్లను చూపించి 'వంట చేస్తున్నా' అని సంతోషపడి

భగవంతుని బయట వెతకనక్కరలేదు - మనిషి అంతరంగంలోనే ఉన్నాడు

పోతుంది. అదేవిధంగా మీరు కూడా వేదికమీద వినాయకుడు, హనుమంతుడు, రామచంద్రుడు, లక్ష్మీదేవి మొదలైన దేవతావిగ్రహములను ఉంచి, వాటిని చక్కగా అలంకరించి, దానితో అద్భుతములు జరుగుతాయను కుంటున్నారు. అది పొరపాటు, అద్భుతములు జరగాలంటే పెద్దపెద్ద పనులు చెయ్యాలి. చిన్నపాప బొమ్మలాటలో ఒక పైసా కట్టుమిచ్చి, 1 పైసా నగలిచ్చి, 2 పైసలతో పెళ్ళి జరిపించే స్త్రీనంటుంది. 2 వేల రూపాయలతో కానీ సాధ్యము కాని పెళ్ళిని, 2 పైసలతో చెయ్యగలనని, విందు చేస్తానని అనుకుంటే అది చిన్నపిల్లల అమాయకత్వము. ఇదే సూత్రం ఆధ్యాత్మికతకు కూడా వర్తిస్తుంది. ఆధ్యాత్మికతను సరైన రీతిలో 'జీవితములో అమలు చెయ్యగలిగితే గ్రంథములలో చెప్పబడిన సత్ఫలితము లన్నీ మనకు లభించగలవు' అని ప్రజలకు అర్థమయ్యేలా బోధించడంలో మేము సఫలీకృతులమయ్యాము.

మా జీవితమును చూసి కొంత నేర్చుకోండి

ఇందుకు మా జీవితమే సాక్ష్యము, ఉదాహరణ. 66 సంవత్సరముల మా జీవితములో 66 సంవత్సరములకు చెందిన పుటలను పఠించండి. ఆధ్యాత్మికత మానవ జీవితమును సమర్థవంతము చెయ్యగలదు. మానవుడిని శక్తిసంపన్నుడిని కావించగలదు. మానవుడు తన కష్టములను తొలగించు కొనటమే కాదు, ఇతరుల బాధను తొలగించుకొనటానికి సహాయపడగలడు. కేవలము తన వ్యక్తిగత సామర్థ్యముతో చెయ్యలేని పనులను, భగవంతుడి సహాయము, మంత్రశక్తి, ఉపాసనాబలము మొదలైనవాటి సహాయముతో నెరవేర్చగలడు. మీరు మా జీవితములోని ప్రతి ఒక్క పుటను చదువుతూ పైన చెప్పబడిన అంశములలోని సత్యతను గమనించండి. జన్మించినది మొదలుకొని నేటివరకు ఏమేమి చేశామో చదవండి. మా జ్ఞానము, విద్య, మా యశస్సు, వర్చస్సు, ఇతరులకు మేము చేసిన సహాయము, దేవీదేవతలు మాపై వర్షింపజేసిన కృప, సాధుసంతులు, మహాపురుషులు మాపై వర్షింపజేసిన కృప, అనుగ్రహము... వీటన్నింటినీ పఠించండి. కానీ మీరు పైన చెప్పబడిన వాటన్నింటినీ వదిలివేసి మేము చేసిన జపమును గురించి మాత్రమే ఆలోచిస్తారు. జపము చెయ్యడము ద్వారా అన్నీ పొందగలమనుకుంటే అది చాలా పొరపాటు. జపమంటే ఏమిటి? నాలుక కొననుండి చెయ్యబడే జపమనేది కేవలము

శారీరకక్రియ మాత్రమే. తీర్థయాత్రలు చెయ్యడం, గంగా స్నానం, ఏకాదశీవ్రతం... మొదలైన వన్నీ కూడా శారీరక క్రియలే. శారీరక క్రియలు చెయ్యడము వల్ల కలిగే లాభాలేవేతే ఉన్నాయో అవి శరీరమునకే లభిస్తాయి, ప్రాపంచికమైనవే అవుతాయి తప్ప అవేవీ కూడా ఆధ్యాత్మికత క్రిందకు రావు. మరి ఆధ్యాత్మికత ఎలా కలుగుతుంది? మనలను భగవంతుడి సమీపమునకు చేర్చగలిగే మార్గమేది? అది కేవలము భావనాత్మకమైనది, ఆలోచనాత్మకమైనది. ఈ సిద్ధాంతమును మీరు బాగా అర్థము చేసుకోవాలి.

యోగమంటే భగవంతునితో కలయిక

నేతి, ధౌతి, వస్తి మొదలైన క్రియలను చెయ్యడము యోగము అని భావిస్తే అది తప్పు. యోగమంటే భగవంతునితో కలవడము. యోగము శారీరకమైనది కాదు. పైన చెప్పబడిన శారీరకక్రియలు యోగం దిశగా మనలను ముందుకు తీసుకెళ్ళటానికి దోహదపడతాయి అని మేము అంగీకరిస్తాము. తద్వారా మన శారీరక, మానసిక వికారాలు తొలగిపోతూ యనటంలో కూడా అనుమానం లేదు. యోగమనేది మానసిక పరమైనది, భావనాత్మకమైనదిగా ఉండాలి. యోగము అంటే కలయిక! రెండు వస్తువులు లేదా పదార్థముల కలయికను యోగమంటారు. దేనిని దేనితో జోడించాలి? ఆత్మను-పరమాత్మతో జోడించడము. దీనినే మేము యోగము అంటాము. ఆత్మను-పరమాత్మతో జోడించటానికి సహాయపడే క్రియ, సిద్ధాంతము ఏదైనాసరే దానిని యోగము అని చెప్పవచ్చు. యోగం భావనాత్మకముగా, ఆలోచనాత్మకముగా, నమ్రతా పరముగా, నిష్కామార్హకముగా ఉండాలి.

పుణ్యపుకు సమర్పణ చేసుకొనుట

ద్వారా యోగం సిద్ధిస్తుంది

మిమ్మల్ని మీరు భగవంతునితో జోడించుకొనటాన్ని యోగము అంటాము. ఉదాహరణకు ఒక చిన్న నీటిబిందువు సముద్రమును చేరి అందులో కలిసిపోతుంది. ఇక ఇప్పుడు అది బిందువు కాదు, సముద్రమే అవుతుంది. సముద్రమంతా వెతకండి. ఆ నీటిబిందువును పట్టుకొనలేము. ఇలాగే ఒక కాలువ ఉంది. ప్రవహిస్తూ సాగిపోతూ ఉంది. ఒకానొకచోట అది గంగానదిలో కలిసింది. గంగలో కలిసిన తరువాత అది గంగాజలమే అవుతుంది. ప్రజలు కొంతదూరం నడిచివెళ్ళి ఆ

చెప్పేవాణ్ణి బట్టి వినేవాణ్ణి బట్టి సామెతల స్థాయి మారుతూ ఉంటుంది

నీటిని పాత్రలతో తెచ్చుకుంటారు. ఆపదలో ఉన్న ఎవరో ఒక వ్యక్తికి ఆ గంగాజలమును ఇవ్వడము వల్ల అతడికి మేలు కలిగింది. ఆ కాలువకు తనదైన స్వయం ప్రతిపత్తి పోయి - గంగతో ఏకమైపోయింది. ఇప్పుడు ఆ కాలువను వెతికి పట్టుకుందామన్నా అది దొరకదు.

బిందువు కరిగిపోయి లేక తన ఉనికిని నశింపజేసుకుని సముద్రమైపోయింది. అలాగే మానవుడు తనను తాను సమర్థుణ్ణి చేసుకున్నట్లుంటే అతడే భగవంతుడు అవుతాడు. మనిషికి-భగవంతునికీ మధ్య కషాయ కల్మషములనే ఒక పెద్ద గోడ ఉన్నది. కషాయకల్మషములని వేటినంటారు? మనకు శారీరిక అవసరములు, మానసిక అవసరములు రెండూ ఉంటాయి. ఈ రెండింటి మధ్య 'అహం' అంటే నేను అనబడే దూరముంది. మానవులకున్న ఈ అహం అనబడేది ఎంత పెద్దదంటే అందులో లోభమోహములు, కోరికలు, వాంఛలు ఎన్నెన్నో 'నేను-నాది' అంటూ స్వైరవిహారం చేస్తుంటాయి. ఎవరిదైనాసరే సంపద లభిస్తోంది అంటే ఈ నేను అనేది

'అంతా నువ్వే అనుభవించు' అని ప్రేరేపిస్తుంది. సంపన్నుడివి కావాలని, పదవులను పొందమనీ లోభపెడుతుంటుంది. నేను అనేది తీవ్రతరమయ్యేకొద్దీ లెక్కలేనన్ని నైతికమైన, అనైతికమైన పనులను చేయిస్తూ ఉంటుంది.

బందిపోటు మొదలుకొని చిన్నచిన్న దొంగలవరకూ; జ్ఞానులు మొదలుకొని దుష్టులు, దుర్మార్గులవరకు ఎవరిలో నైనాసరే ఈ నేను అనేది పరిధులను దాటి విజృంభిస్తుంది. ఎక్కడినుండైనాసరే మనకు త్వరగా డబ్బు లభించాలి. ఇందు కోసం మనం నీతినియమాలను, న్యాయము, మంచినీ వదిలి వెయ్యాలి అన్న పిచ్చిలో మనిషి పడతాడు. ఫలితముగా ఆ వ్యక్తి అత్యధిక స్వార్థపరుడవుతూ ఉంటాడు. ఇది తప్పు. కనుక మిమ్మల్ని మీరు సరిదిద్దుకోండి. మీ వ్యక్తిత్వమును ఔన్నత్యపరచు కోండి. అప్పుడే మీరు ఆధ్యాత్మికత యొక్క లోతుల లోలోపలి రహస్యములను వీక్షించగలరు.

- అఖండజ్యోతి, ఫిబ్రవరి 2015
అనువాదం: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

లేశమాత్రపు కోరికలను త్యజించాలి

వింధ్యాచల పర్వతం మీద ఒక తాపసి తపస్సులో నిమగ్నమై ఉన్నాడు. ఆయన తపస్సు క్రమక్రమంగా తేజోవంతము, ప్రగాఢవంతము అవుతున్నది. ఆ తపస్సు ద్వారా ఉత్పన్నమైన శక్తి దేవలోకం వరకు చేరుకొనసాగింది. తపస్సు ఇదే రీతిలో తేజోవంతమువుతూ ఉంటే ఎక్కడ తన పదవికి ముప్పు వాటిల్లుతుందోనని దేవరాజైన ఇంద్రునికి దిగులు పట్టుకుంది. ఎలాగైనా ఆ తాపసిని, తపస్సు నుండి విముఖుని కావించాలని ఆలోచించిన దేవేంద్రుడు, ఒక రాజు వేషాన్ని ధరించి ఆ ముని చెంతకు వచ్చాడు. తాపసికి ప్రణమిల్లిన పిదప ఇంద్రుడు ఆయనతో, ఇలా అన్నాడు. 'ఋషివర్యా నేను కళింగ దేశపు రాజైన దధి వాహసుడను. నా శత్రువులు నన్ను వెన్నంటి వస్తున్నారు. రత్నస్థగితమైన ఈ కత్తి ఒక్కటే నాకు మిగిలిన సంపద. తమరు విరాగులైన మహాపురుషులు. దయచేసి ఈ కత్తిని మీ కుటీరంలో ఒక మూల పడి ఉండనియ్యండి. నేను శత్రువుల బారి నుండి తప్పించుకున్న పిదప, దీనిని తీసుకువెళ్ళటానికి మరల వస్తాను" తాపసికి ఈ ప్రతిపాదనలో ఎలాంటి అభ్యంతరము కనిపించలేదు. అందుచేత కత్తిని తన కుటీరంలో ఒక మూల ఉంచాడు. కొన్ని రోజులు గడచినవి. "ఎవరైన కత్తిని దొంగిలిస్తారేమో" అన్న భయం ఇప్పుడు తాపసికి కలిగింది. అందుచేత ఆయన తన వద్దకు వచ్చిన కొంతమందిని అడిగి, ఆ కత్తిని ఉంచటానికి వీలుగా ఒక అల్మరాను తయారు చేయించాడు. క్రమంగా కత్తిని గురించిన ఆలోచన పెరిగి, ఆ అల్మరాకు ఒక తాళాన్ని తయారు చేయించాడు. కొంతకాలం పిదప ఆయనకు కత్తి యొక్క భద్రతను గురించి మరింతగా దిగులు పట్టుకుంది. ఇక తప్పనిసరిగా భావించి ఒక దృఢమైన ఇంటిని కట్టించాడు. నెమ్మది నెమ్మదిగా ఆయన మనస్సు తపస్సు నుంచి పూర్తిగా విముఖమైంది. అందుచేతనే లేశమాత్రపు కోరికనైనా త్యజించవలసిందిగా శాస్త్రాలలో చెప్పబడింది.

- అనువాదం: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

సంస్కృతిని మరచిన ఏ జాతి పురోగమించలేదు

రైతుల ఆర్థికాభివృద్ధియే (సంక్షేమమే) నిజమైన ఆభివృద్ధికి గుర్తు

స్వతంత్ర సేనాని మన గురుదేవులు

స్వాతంత్ర్యదినోత్సవం ప్రతి భారతీయుడికి సంతోషకరమైన రోజు! మన పూజ్యగురుదేవులు యుగబుషి పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్యగారి మహాతపస్సు, కఠోరమైన సంఘర్షణ, ఆంగ్లేయ పాలకుల ద్వారా ఆయన చవిచూసిన అసంఖ్యాక బాధాకరమైన యాతనలు ఈ సందర్భముగా స్మరణకు వస్తాయి కనుక మన గాయత్రీపరివార్ కు స్వాతంత్ర్యదినోత్సవం మరింత మహత్వపూర్ణమైనది.

తాను తాపసిని, జ్ఞానిని, మహామానవుడిని అనే భావనను మించి తానొక స్వతంత్రసేనానిని అన్నదానికే గురుదేవులు ఎక్కువగా గర్విస్తారు. సుభాష్ చంద్రబోస్, వల్లభాయ్ పటేల్ వంటి ఎందరెందరో ఉద్ధండ స్వాతంత్ర్య పోరాట యోధులతో కలిసి తాము ఉద్యమించిన సంగతిని ఆయన పలుమార్లు గుర్తుచేసుకుంటూ ఉండేవారు. దేశములో ఎల్లెడలా సుఖ శాంతులు వెల్లివిరియాలని ఆనాడు ఆయన ఎన్నో కలలు కన్నారు.

గాయత్రీపరివార్ స్థాపించటము వెనుక ఆ కలలను నిజం చెయ్యాలన్న తపన, లక్ష్యము ఉన్నది. మనమందరము కలిసి ఆ కలలను సాకారము చెయ్యటానికి సంకల్పం పూనాలి. ఆనాటి ఆ సంకల్పములను స్మరించుకునేందుకు స్వాతంత్ర్య దినోత్సవము వస్తుంది. ఈ సంవత్సరము వచ్చింది. అయితే ఈ ఏడాదిలో ఎన్నో బాధలు ఎదురైనాయి. ప్రకృతి వైపరీత్యాలతో పాటు పెరుగుతున్న రైతుల ఆత్మహత్యల కారణముగా ఆ అందమైన కలలన్నీ దుఃఖాశ్రువుల మాటున ఉండిపోయాయి.

కృషీవలరు ఆర్థిక ప్రగతియే భారతదేశమునకు నిజమైన స్వాతంత్ర్యము

పూజ్య గురుదేవులది ఒక రైతు కుటుంబము! ఆగ్రాకు నమీషములోనున్న ఆవల్ ఖేడాగ్రామములో ఆయన కుటుంబమునకు వారసత్వ భూసంపద ఉన్నది. గ్రామ సమస్యలు, రైతుల జీవన వేదన ఇత్యాది విషయముల

నన్నింటినీ ఆయన చాలాలోతుగా తరచిచూచారు. గురువర్యుల సాహిత్యములో పలుచోట్ల ఇవన్నీ ప్రస్తావించబడినాయి. ఆంగ్లేయుల పాలనా కాలములో ఉత్తర్ ప్రదేశ్ లోని ఆగ్రా ప్రాంతపు రైతుల దయనీయ పరిస్థితి మీద విశేష అధ్యయనము చేసి ఒక సమగ్ర నివేదికను తయారుచేశారు మన గురుదేవులు.

పండిత గోవిందవల్లభ్ పంత్ గారితో ఒకసారి పండిత బాలకృష్ణశర్మగారు ఈ నివేదికలోని పలు అంశములను గురించి చర్చించి, తర్వాత ఈ విషయమును గాంధీగారితో చెప్పారు. ఈ నివేదికా సారాంశమును చదివి ప్రభావితమైన గాంధీగారు నైనిటాల్ లో తనను కలుసుకొమ్మని గురువర్యులకు కబురు పంపారు. ఆ సమావేశములో - భారతదేశములో వ్యవసాయరంగ స్థితిగతులు మొదలుకొని పలు అంశముల మీద ఒక సుదీర్ఘ చర్చ సాగింది. రైతులు ఆర్థికంగా నిలదొక్కుకుని ప్రగతిని సాధించుటలోనే నిజమైన స్వాతంత్ర్యము దాగి ఉన్నది' అన్న గురుదేవుల ఆలోచనలతో ఏకీభవించారు గాంధీజీ. కానీ రైతుల వర్తమాన పరిస్థితి ఆనాటి వారి ఆలోచనలకు పూర్తి భిన్నముగా ఉన్నది.

స్వతంత్రభారతావనిలో రైతులు ఎందుకు వ్యాకులపడుతున్నారు?

స్వాతంత్ర్యము వచ్చి 69 సంవత్సరములవుతున్నా రైతుల పరిస్థితి నానాటికీ దిగజారిపోతున్నదే తప్ప మెరుగుపడటము లేదు. కొన్ని నెలల క్రిందటి సంగతి ఇది. రాజస్థాన్ కు చెందిన ఒక రైతు పార్లమెంటుకు అత్యంతనమీషములో ప్రజా సమూహము నడుమ ఆత్మహత్య చేసుకున్న దురదృష్టకరమైన సంఘటన మొత్తం దేశమును కుదిపివేసింది. ఈ సంఘటన ఒక రైతు యొక్క ఆత్మహత్యకు సంబంధించినది కాదు. రైతులు ఎదుర్కొంటున్న పలు సమస్యలు, వారి నిస్సహాయస్థితికి సంబంధించినది. ఆ జటిల సమస్యల కారణముగానే ఈ దేశపు రైతులు నిరంతరము ఆత్మహత్యలకు పాల్పడుతున్నారు. వివశత్యమునకు లోనై ప్రాణాలను తీసుకోవాలని యోచిస్తున్నారు.

శంకయే దెయ్యం - మనస్సే భూతం

ప్రభుత్వ గణాంకములు మరియు ఇదివరకు చేపట్టిన సమగ్ర అధ్యయనముల ప్రకారము 1995 నుండి 2013 మధ్యన 3 లక్షల పైచిలుకు రైతులు ఆత్మహత్యలు చేసుకున్నారు. ఈ లెక్కన చూస్తే కనుక ప్రతిరోజు సగటున 40 మంది రైతులు అతి నిస్సహాయస్థితిలో ఆత్మహత్యవంటి దురదృష్ట కరమైన సంఘటనల వైపు అడుగులు వేస్తున్నారు. ఇది నేడు ప్రత్యక్షముగా కనిపిస్తున్న నగ్నసత్యము! 2014-2015 లో పరిస్థితి మరింత విషమించినది. లక్షలాదిమంది రైతుల యొక్క ఆత్మహత్యల తరువాత సమాజములో ఏదో ఒక పెనుమార్పు రావాలి. కానీ అలా జరుగలేదు. మృత్యుకేళి యథాతథముగా కొనసాగుతున్నది.

తొలి ప్రధాని జవహర్‌లాల్‌నెహ్రూగారు చాలా ఏళ్ళ క్రితం ప్రథమ స్వాతంత్ర్యదినోత్సవపు శుభవేళ ఇలా ప్రసంగిస్తూ 'ఏదైనా నిరీక్షించవచ్చు. కానీ వ్యవసాయరంగం మాత్రం కాదు!' అని అన్నారు. ఆనాడు నెహ్రూగారు సరిగ్గానే చెప్పారు. భారతదేశము వ్యవసాయ ప్రధాన దేశము కనుక 10 మందిలో 8 మంది గ్రామీణులే! (ఇప్పటి స్థితి వేరు) దేశములోని పేదరికము అన్నది వ్యవసాయరంగములో ఉన్న సమస్యల చుట్టూ తిరుగుతూ ఉంటుంది. భారతదేశము రెండు దశకాల పాటు 'సామూహిక వ్యవసాయము-సహకార కృషి' అనే మాటలలో చిక్కుకుపోయింది. ఆ స్థితిలో లాల్‌బహదూర్‌శాస్త్రి గారు మరియు సుబ్రహ్మణ్యంగారు నలుదిశల నుండి వెల్లువెత్తుతున్న నిరసనజ్వాలలకు ఎదురొడ్డుతూ 'హరితవిప్లవం!' అన్న నినాదమును ఊపందుకునేలా చేశారు. హరితక్రాంతి-ఉద్యమం చేపట్టిన 50 సంవత్సరముల తరువాత మన భారత దేశము ఆహారధాన్యముల ఉత్పత్తి రంగములో బాగా నిలదొక్కుకున్నా వ్యవసాయం చేసే కృషీవలర కడుపు నిండటం లేదు, ఒంటిమీద సరైన బట్టా లేదు.

పురోగతి సాధిస్తున్న క్రమంలో వ్యవసాయం కనుమరుగవ్వకూడదు

స్వతంత్ర భారతదేశములో రైతుల జాడ కానరాని దుస్థితి పరాకాష్ఠనందుకొన్న దృశ్యమును చూడండి. స్థూల దేశీయోత్పత్తి (GDC = Gross Domestic Product) దృశ్యసూచిక ప్రకారం వ్యావసాయిక భూమి రాసురాసు తగ్గపోతున్నది. 1999 నుండి 2014 మధ్యన నికర దేశీయోత్పత్తి యొక్క

సమగ్రవృద్ధి శాతం 6.99 ఉండగా; వ్యవసాయాభివృద్ధి మాత్రము సుమారు 3.13% నికే పరిమితమైనది. అంటే అంతకంతకూ తగ్గిపోతున్నదన్నమాట. ఈ గణాంకాల ప్రకారం కనీసం 10 దేశములలో వ్యవసాయరంగ వృద్ధి శాతం నూటికి 4% కంటే తక్కువ ఉన్నది. రాజకీయవర్గాలు ఈ తగ్గుదలను అరికట్టి వ్యవసాయరంగమును అభివృద్ధి బాట పట్టించకపోగా; దానిమీద పెట్టుబడులను నామమాత్రముగా చేసి, సాగును అంతగా ప్రోత్సహించటం లేదు. ఋణ వెలుసుబాటుకూడా రైతులకు అందని డ్రాక్షవలె ఉన్నది.

స్వాతంత్ర్యము వచ్చిన పిమ్మట అభివృద్ధి పెంపుదలకు, పేదరిక నిర్మూలనకు చేయబడిన నిర్ణయాలలో నేటికీ ఎలాంటి ప్రత్యేకమైన మార్పు రాలేదు. అంతేకాకుండా అప్పటినుండి ఇప్పటివరకు పరిస్థితులలోనూ ఎలాంటి పరివర్తనా రాలేదు. 2011వ సంవత్సరము నాటి జనాభా లెక్కల ప్రకారం దేశము లోని 26,30,00,000 మంది ప్రజలలో సుమారుగా 12 కోట్లమంది రైతులు వ్యవసాయం చేస్తుండగా; 14.5 కోట్ల మంది కూలీలుగా సేద్యం మీదే ఆధారపడి ఉన్నారు. ఇంతేకాదు దేశంలో 55% మంది శ్రామికులు జాతీయ ఆదాయములో 14 వ భాగం మీదనే బ్రతుకును వెళ్ళదీస్తున్నారు. ఈ స్థితిలో భారతదేశపు గ్రామీణ ప్రాంతములలోని పేదరికపు స్థితిని గురించి ఆశ్చర్యపడనవసరము లేదు.

60 సంవత్సరముల పాటు పెద్ద పెద్ద వాగ్దానములు చేసినప్పటికీనీ ఈనాటి పరిస్థితి ఏమిటంటే మొత్తం సాగు చెయ్యబడే నేల యొక్క విస్తీర్ణములో 36% భూమికి మాత్రమే సాగునీరు అందించబడుతున్నది. మరి మిగిలిన వ్యవసాయ సాగుకు నీరు అందాలంటే అది కేవలము రైతుల బాధ్యత మాత్రమే.

రైతులకు వ్యవసాయ చిమా అత్యంత ఆవశ్యకము

ఈనాడు యోజనా ఆయోగ్ (ప్రణాళికా సంఘం), నీతి ఆయోగ్‌లలో మార్పులు చోటుచేసుకున్నాయి. వ్యవసాయ శాఖ సభ్యుడు అశోక్ గులాటీ (ప్రఖ్యాత వ్యవసాయ అర్థశాస్త్ర నిపుణుడు) ఇలా అన్నారు. 'దేశములో ముందుగా రైతులకు విస్తృతస్థాయిలో వ్యావసాయిక బీమా అత్యంత ఆవశ్యకము! అతివృష్టి-అనావృష్టి నుండి అది రైతులను ఆదుకుంటుంది.' ఆయన అంచనా ప్రకారం భారతదేశములో చాలా అల్ప

ఆశావాదం, నమ్మకం, అనుభూతి మనిషిని విజయపథాన నడిపిస్తాయి

సంఖ్యాక రైతులు బీమా సురక్షా లబ్ధిని పొందుతున్నారు. అందునా ముఖ్యంగా పెద్ద పెద్ద వ్యవసాయదారులు మాత్రమే బీమా సౌకర్యమును అనుభవిస్తున్నారు. పొరుగు దేశమైన చైనాలో పరిస్థితి దీనికి భిన్నంగా ఉన్నది.

సామ్యవాదదేశమైన చైనాలో సైతం అధిక సంఖ్యాక రైతులు సాగుభూమి పేరిట బ్యాంక్ లో ఖాతా తెరవటం ద్వారా ప్రకృతి వైపరీత్యాలతో నష్టపోయిన పంట సొమ్మును 24 గంటలలోపే బ్యాంకు నుండి తిరిగి వారి ఖాతాలో జమయ్యేటట్టుగా ఒక ప్రణాళికా వ్యవస్థ పనిచేస్తున్నది. కానీ మన దేశములో మాత్రము భారీస్థాయిలో పంటనష్టం వాటిల్లినప్పటికీ రైతులకు ఒక్కపైసా సొమ్ముముట్టడం లేదు. అంతేకాదు తమకు రావలసిన సొమ్ము కోసం రైతులు కాళ్ళు అరిగేలా తిరగవలసి వస్తున్నది. ఫలితం మాత్రం శూన్యం.

ఋణమును పొందుట రైతుకు చాలా కష్టసాధ్యమైన ప్రక్రియ

రైతులు అప్పు చెయ్యవలసి వచ్చిన దుస్థితి, ఆ అప్పు పుట్టేందుకు పడే కష్టములను గురించి మాట్లాడవలసి వస్తే కనుక ప్రతి సంవత్సరము కేంద్ర-రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు సేద్యం కొరకు కేటాయించిన సమగ్ర నిధుల సమాచారమును విడుదల చేస్తుంటాయి. వ్యవసాయరంగమునకు తొలి ప్రాధాన్యమియ్య బడినది అని ప్రభుత్వం ప్రకటనలు చేసినప్పటికీనీ బ్యాంకులు రైతులకు ఋణ మంజూరీకి సుముఖముగా లేవు. ఒకవేళ ఇచ్చినా ఋణమంజూరీ ప్రక్రియలో ఎన్నో సాధక బాధకాలు ఉన్నాయి. ప్రభుత్వం కేటాయించిన ధనం ముందుగా స్టేట్ కార్పొరేషన్ బ్యాంక్ కు, అక్కడినుండి జిల్లా కార్పొరేట్ బ్యాంక్ కు, దానినుండి స్థానిక కో-ఆపరేటివ్ బ్యాంక్ కు సొమ్ము బదలాయిం చబడుతుంది. ఐతే ప్రతిదశలోను తీసుకున్న ఋణం మీద వడ్డీ పెరుగుతూ పోతుంది అన్నది ఇక్కడ గమనించవలసిన విషయము.

ఒక ట్రాక్టర్ ను కొనుగోలు చెయ్యటానికిగాను ఈనాడు బ్యాంక్ నుండి అప్పు తీసుకోవటం కన్నా - ఒక మెర్సెడెస్ కార్ కొనుక్కోవటానికి బ్యాంక్ నుండి ఋణం తీసుకోవటం చాలా తేలిక అన్న విషయము విస్మయమును కలిగిస్తుంది. అంతే కాకుండా స్వల్పంగా అప్పిచ్చి దానిమీద 18 నుండి 36% వరకు వడ్డీని వసూలు చేసే సూక్ష్మఋణ మంజూరీ వ్యవస్థ

కూడా ఉంది. అటువంటప్పుడు బీదరైతుకు అప్పు కోసం బ్యాంక్ ను కాక మరో ఆలోచన లేకుండా షావుకారును ఆశ్రయించటం తేలిక అనిపిస్తుంది. పరిస్థితి ఎలా ఉన్నదంటే 10 మందికి 6 మంది రైతులు బ్యాంక్ లో అడుగుకూడా పెట్టలేని దుస్థితి ఏర్పడటంతో వారు షావుకారుల దయాదాక్షిణ్యాల మీద బ్రతుకవలసి వస్తున్నది.

రైతులు సాగుచేసే భూమి, దానిమీద పెట్టే పెట్టుబడి అనగా ఉత్పత్తి వ్యయమునకు సంబంధించి చాలా సమస్యలు ఉన్నాయి. నాణ్యమైన పరివంగడాల సాగుతో మంచి మద్దతుధర పలికే పంట ఉత్పాదన జనాభా ప్రాతిపదికన ఉండాలి అన్నది ప్రభుత్వ విధానము. కానీ నేడు అది ఉండవలసినదానికన్నా చాలా తక్కువగా ఉన్నది. అంతేకాదు నాణ్యతగల బంగారు పంట పండి, దిగుబడి అధికముగా ఉండగలిగే రీతిన విత్తన తయారీరంగములో పరిశోధనలు, అభివృద్ధి అంతగా జరగటం లేదు. దానికితోడు సారవంతమైన నేల లభ్యత, దానిలో వ్యవసాయసాగు జరుగుట ఈ రెండూ కూడా కనీస స్థాయి కంటే దిగువగానే ఉన్నాయి.

భారతదేశములో హరితవిప్లవం వచ్చిన 10 సం॥ల తరువాత చైనాలో హరితవిప్లవం వచ్చింది. అయినా కూడా గోధుమలు, ధాన్యం ఈ రెండింటి ఉత్పత్తి భారతదేశములో కంటే చైనాలో రెండింతలుగా ఉన్నది. ఇది చాలా ఆలోచించ వలసిన విషయము. ఏదైనా పంట దిగుబడికి 'ధాన్యం నిలువ ఉంచే గోదాములు (FCI = Food Corporation of India), వాటి బట్వాడా మరియు కాలానుగుణ్యమైన మౌలిక మార్పు చేర్పులతో కూడిన వ్యవస్థ' క్రియాత్మకరీతిలో పనిచెయ్యవలసి ఉండగా నేడు అట్టి వ్యవస్థ నామమాత్రముగా మిగిలిపోతున్నది. వాణిజ్య విపణితో సరైన వ్యాపార లావాదేవీలు సాగక, మద్దతుధర పలకక ఏర్పడిన గందరగోళ పరిస్థితి అటు వితరణ వ్యవస్థ యొక్క ఇటు రైతుల ఆర్థికస్థితి యొక్క నడ్డివిరుస్తున్నది. 3 దశకాల నాటి వ్యవసాయ పద్ధతి మరియు విధాన కార్యాలయము (Processing Board) కేవలం కొన్ని రకములైన వ్యవసాయ ఉత్పత్తులకే పరిమితమై ఉన్నవి. అలాగే ఉద్యానవనసాగు సంస్థ (హార్టికల్చర్ బోర్డ్) స్థాపించబడి 3 సంవత్సరములు పూర్తయినా కూడా ఉద్యానవన సాగు మరియు వ్యవసాయం కేవలం 20% నికే పరిమితమై ఉన్నది.

నీలోని ఆలోచనలు, ఉద్వేగాలు, ఉద్దేశ్యాలు నీ మెదడును, తద్వారా నీ శరీరాన్ని శాసిస్తాయి

ఆర్థికాభివృద్ధిలో ఎదురయ్యే అనేక సమస్యలకు పరిష్కారం వ్యవసాయమే!

ఇవే కాకుండా ఇంకా ఎన్నెన్నో జటిల సమస్యలున్నాయి. వాటిని జాగ్రత్తగా అధ్యయనం చేసినచో సమస్యల మూలములను కనుగొనవచ్చు. కొంతమేర వాటికి పరిష్కారము సాధ్యమే! పైన చెప్పబడినట్లుగా వ్యవసాయరంగము ఎన్నో సమస్యలతో కూడినదైనప్పటికీనీ ఆ రంగమే భారతదేశ ఆర్థిక పురోగతిలో ఎదురయ్యే పెనుసవాళ్ళకు సమాధానమివ్వగలదు. ఈ వాస్తవమును అర్థం చేసుకోవాలంటే మన ఆలోచనలలో మార్పు రావాలి. నేడు రైతుల, వ్యవసాయక్షేత్రం యొక్క పరిస్థితి ఎలా ఉన్నదంటే వాటిలో ఏ మార్పుచేర్పులు జరగాలో అవి జరగక పోవటం సుస్పష్టముగా గోచరిస్తున్నది. ఇవి రెండూ రోజు రోజుకూ సమస్యల సుడిగుండములో కూరుకుపోతున్నాయి. ఐతే ఇది వాస్తవానికి సంబంధించిన ఒక కోణము లేదా ఒక ప్రక్క మాత్రమే. నేటి ఈ పరిస్థితిలో వాస్తవానికి చెందిన రెండవ కోణం లేదా రెండవ మార్గం కూడా ఉన్నది. అది సమస్యలకు సమాధానమివ్వగలదు. కానీ మనం తెలిసో-తెలియకో చెయ్యవలసిన పనిని చెయ్యటం లేదు.

ఎంతోమంది సమాజ సేవకులు సేవ చెయ్యటానికి ఎన్నో రంగములను ఎంచుకున్నారు. ఆయా రంగములలో వారు తాము చెయ్యగలిగినంత సేవ చేస్తున్నారు. ఎందుకో తెలియదు గానీ వాటన్నింటిలోను కృషివలురు, వ్యవసాయరంగము మాత్రము ఉపేక్షించబడుతున్నాయి. ఇక ఇప్పుడు రైతుల ఆత్మహత్యలు నానాటికీ పెరిగిపోతున్న దయ నీయమైన స్థితిలో 'రైతు-సేవే సర్వోత్తమ సేవ' అని సామాజిక సేవా కార్యకర్తలు భావించాలి. అంతేకాదు వారి అభివృద్ధికై స్వయంసేవకులందరు నడుం బిగించి ముందుకు దూకాలి.

గాయత్రీపరివార్ రైతులకు సహాయమందించాలి

మనమందరం అనగా మన గాయత్రీపరివార్ ఈ క్రొత్త ప్రక్రియకు శ్రీకారం చుట్టాలి. గ్రామీణ రైతులకు-వ్యవసాయ సంబంధిత సమాచారం, దానికి సంబంధించిన పాఠ-క్రొత్త విషయ పరిజ్ఞానము లేకపోవటంతో ప్రభుత్వం అనేక పథకముల ద్వారా అందించే వనరుల సాయము దొరకక సరైన లబ్ధిని, ప్రయోజనమును పొందలేకపోతున్నారు. దేశము లోని మిగతా రంగములలో ఈ వనరుల వినిమయ స్థితి భిన్నముగా ఉంది. మనం స్థానికదశ నుండి ఈ వివరాలను

రైతులకు తెలియజెప్పాలి. ఇందులో -విత్తనాలు, భూసారం, ఋణ సౌకర్యం వగైరాలన్నీ ఉంటాయి. ఋతుచక్రం, అలాగే ఖరీబ్-రబీల పంటసాగులకు చెందిన సమగ్ర సమాచారమును మనం ఆయా గ్రామ పరిసరాలలో ఉన్న శక్తిపీఠములు లేదా ప్రజ్ఞాసంస్థాన్లలో ఆవశ్యకమైన కార్యాలయమును ఏర్పాటు చేసి వ్యవసాయశాస్త్రవేత్తలు రైతులకు అందుబాటులో ఉండేలా చూసి ఆ వివరాలను ఎప్పటికప్పుడు రైతులకు తెలియజెప్పతూ వారికి పూర్తి అవగాహన కల్పించాలి. ఈ కార్యాలయముల ద్వారా మనం వ్యవసాయం చేసే రైతులకు తగిన సహాయ సహకారములను అందించగలం. అయితే వీటిని కేవలం వ్యవసాయ ఉత్పత్తికే సరిపుచ్చక బహిరంగవిపణి-లావాదేవీలు -ధరల వివరాలకు చెందిన సమాచారమును ఆధునిక వార్తా సౌకర్యముల ద్వారా వారికి అందించాలి.

కుదేలౌతున్న రైతుల ఆర్థికమాన్యమునకు కారణము కేవలం వ్యవసాయము మాత్రమే కాదు, దీనితో జోడించబడి ఉన్న సామాజిక వ్యవస్థ కూడా ఇందుకు బాధ్యత వహిస్తుంది. గ్రామములోని రీతిరివాజులు, పెండ్లి-పేరంటాలు, అంతిమ సంస్కారము మున్నగువాటికయ్యే ఖర్చు కూడా వారిని ఋణగ్రస్థులుగా మారుస్తున్నది. వీటికయ్యే ఖర్చులో ఎక్కువ సొమ్ము అవవ్యయమే అవుతున్నది. పారంపర్య ఆచార వ్యవహారములలో వివేకమును పాటిస్తూ ఈ అవవ్యయమును నిలువరించవచ్చు. మధ్యం మత్తు మొదలుకొని చాలా దుర్వ్యసనములు పల్లెలలో మహమ్మారిలా వ్యాపించి పట్టి పీడిస్తున్నాయి. ఈ సుడిగుండంలో, చక్రవ్యూహంలో చిక్కుకున్న రైతుల దిగజారిన ఆర్థిక పరిస్థితి వారి ప్రాణాలను బలిగొంటున్నది. ఈ దుర్వ్యసనముల నుండి బయటపడటానికి వారికి సరైన మార్గదర్శనము, మనోవైజ్ఞానిక చికిత్సా రెండూ అవసరమే. ఈ పనులన్నింటినీ మనందరం కలిసి ఎంతో తేలిగ్గా చెయ్యగలము.

రైతుల ఆత్మహత్యల వెనుక గల కారణములను సమగ్రముగా పరిశీలించి ఒక అవగాహన తెచ్చుకున్నచో మనం వాటికి ఖచ్చితముగా సరైన నివారణాచర్యాలను చేపట్టగలము. యుగ ఋషి పూజ్య గురుదేవులు సంజీవనీవిద్యను తమ ఆలోచనల రూపముగా మనకందించారు. ఆత్మహత్యకు పురిగొల్పే ఒక ఆలోచనాశైలి నిండు ప్రాణాలను బలిగొంటే; మరోవైపు అమృతోపమానమైన పరిపూర్ణ ధనాత్మక (positive) ఆలోచనా రీతి ప్రాణాలను నిలబెడుతుంది.

పగ్గాలతో బంధిస్తే మనస్సు ప్రియమిత్రుడు - పగ్గాలు సడలిస్తే మనస్సు తొలిశత్రువు

ఈ సంకల్పమును సామూహికంగా తీసుకోండి

రాజస్థాన్ గ్రామీణ ప్రాంతం నుండి వచ్చిన ఒకానొక పరిజనుడు తన స్వీయ అనుభవమును ఈ పంక్తులను వ్రాసిన రచయితకు వినిపించి ఒక సజీవ ఉదాహరణగా నిలిచాడు. ఆ యువ పరిజనుడు ఏమి చెప్పాడంటే - 'ఇది కొన్ని సం॥ల క్రితం మాట. నేను సేద్యపు సమస్యలతోను, ఋణబాధల లోనూ చాలా లోతుగా కూరుకుపోయాను. నిరాశకులోనై ఆత్మహత్య చేసుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నాను. విషమును కూడా సేకరించి పెట్టుకున్నాను. ఐతే మరణించబోయే ముందు ఒక్కసారి నా మిత్రులను ఎందుకు కలుసుకోకూడదు? అని అనిపించింది. ఇలా ఆలోచించుకుని నేను ఒక మిత్రుడిని కలుసుకునేందుకు శాంతికుంజ్ వచ్చాను. అప్పుడు నా మిత్రుడు ఏదో పనిమీద బయటికి వెళ్ళాడు. అతని కోసం నిరీక్షిస్తూ నేను అక్కడున్న అఖండజ్యోతి మాసపత్రికను చదివాను.

అఖండజ్యోతిలోని ఒక కథ నా మనస్సును బాగా కుదిపి వేసింది. దానితో ఆత్మహత్య చేసుకోవాలనే ఆలోచన దూది పింజలా తేలిపోయింది. పూజ్యగురుదేవుల ఆలోచనలలోని సంజీవనీవిద్య నామీద తన ప్రభావమును చూపించినాగింది. ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళిన నేను విషమును విసరిపారేసి, కొంగ్రొత్త రీతిలో జీవితముతో తలపడాలని సంకల్పించాను' అని చెప్పాడు. అతని శ్రమశక్తికి తోడు సకారాత్మక (positive) ఆలోచనా శైలి జోడవటం వలన అతని జీవితము క్రొత్తపుంతలు త్రొక్కింది. అఖండజ్యోతి మాసపత్రిక శాంతికుంజ్ నుండి వస్తుంది అన్న విషయము తెలుసుకుని అతను శాంతికుంజ్ ముంగిట నిలచి పూజ్యగురుదేవుల ఆలోచనలతో అనుప్రాణిత మయ్యాడు.

అతను శాంతికుంజ్ లో మంత్రదీక్ష తీసుకున్నాడు. కొన్ని పుస్తకాలను కొనుక్కున్నాడు. అలాగే 'నేను జనులను ఆత్మహత్యా విముఖులను గావిస్తాను' అన్న ప్రతిజ్ఞ కూడా తీసుకున్నాడు. అప్పటినుండి ఆ యువరైతు తన తోటి రైతులతో పాటు తన సొంత ఊరికే కాక చుట్టుప్రక్కల పల్లెల్లోని రైతులకు సలహా దారునిగా, మార్గదర్శకునిగా నిలిచాడు. ఆ యువ పరిజనుడు ఒక్కడే ఇంత పెద్ద పని చెయ్యగలిగినప్పుడు మనందరం కలసి ఈ సంకల్పమును ఎందుకు నెరవేర్చలేము? మనలోని ప్రతి ఒక్కరం ఈ భరతమాత గర్భాన జన్మించిన రైతన్నలకు ఇంత

మాత్రం సాయం చెయ్యగలం కదా! గురుదేవుల శిష్యులు/ శిష్యురాండ్ర రూపంలో మనం మన దేశపు కృషీవలుర ఆర్థికాభివృద్ధికి, సంక్షేమమునకు, ఉన్నతికి ప్రాణపణముగా ప్రయత్నించగలం కదా! పూజ్యగురుదేవులు రైతులు-వ్యవసాయ రంగముల అభివృద్ధి గురించి కలలు కన్నది ఇదే. ఆ కలలను మనం సాకారం చేద్దాం రండి! 'రైతే రాజు' అన్న నినాదమును తిరిగి ఆవిష్కరిద్దాం! రైతుల జీవితాలలో క్రొత్త వెలుగులు నింపుదాము!

- అఖండజ్యోతి, ఆగస్టు 2015
అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

శ్రద్ధాంజలి

జననం:
1953

మరణం:
07.09.2015

శ్రీ.శ్రీ. మంచాల జగన్

గాయత్రీ పరివార్ జగిత్యాలశాఖలో క్రియాశీలక కార్యకర్త శ్రీ మంచాల జగన్ గారు గత దశాబ్దకాలంపైగా జగిత్యాలశాఖలో సేవలనందించుచున్నారు. అనేక కార్యక్రమాలలో అత్యంత శ్రద్ధానక్తులతో పాల్గొని గురుదేవుల ఆలోచనలలో విప్లవం తెచ్చుటకై తన వంతు కృషిని చేశారు. గోదావరి నదీ పుష్కరాలలో 12 దినములు భద్రాచలం వద్ద తన సేవలనందించారు.

వీరు 07.09.2015న గురుసాయుజ్యాన్ని పొందారు. వీరి ఆత్మకు శాంతిని చేకూర్చవలసిందిగా పూజ్యగురుసత్తాను ప్రార్థిస్తున్నది యుగశక్తి గాయత్రి.

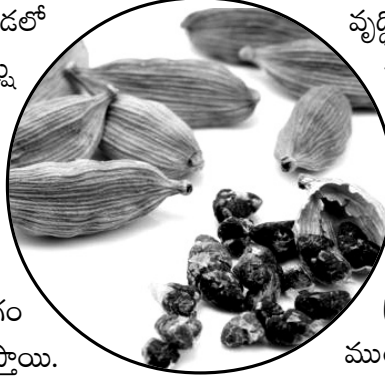
వీరి కుటుంబానికి తమ ప్రగాఢ సానుభూతిని తెలుపుతూ, వీరికి కావలసిన మనోధైర్యాన్ని చేకూర్చ వలసిందిగా పూజ్యగురుసత్తాను యుగశక్తి అర్థిస్తున్నది.

మనస్సులోని ఆలోచనల నియంత్రణతో నిన్ను నీవు నియంత్రించుకోగలవు

యాలకులు - రోగనివారణ గుణాలు

యాలక చెట్లు తేమతో కూడిన చెట్ల నీడలో మాత్రమే ఎదుగుతాయి. దీని ఆయుష్షు రమారమి 10-12 సంవత్సరములు ఉంటుంది.

యాలకులు రెండు రకాలుగా లభ్యమగుచున్నవి. ఒకటి చిన్నవి, రెండవ రకం పెద్దవి. వంటింటిలో వీని ఉపయోగం అధికం, కావున ఇవి ప్రతి ఇంటిలో లభిస్తాయి.

వృద్ధి చేస్తుంది. కొంచెము చిక్కబడేంతవరకు కాచి చల్లార్చి త్రాగాలి.

గర్భవతులకు ఆకలి మందగించినప్పుడు: పెద్దయాలకుల చూర్ణానికి సమాన బరువు కలిగిన పటిక బెల్లం కలిపి చూర్ణాన్ని సిద్ధం చేయాలి. ఈ చూర్ణాన్ని రెండు గ్రాముల చొప్పున రోజుకు 3 సార్లు భోజనానికి ముందుగా తీసికోవాలి. జఠరాగ్నిని పెంచి, ఆకలిని పెంచుతుంది.

ఆయుర్వేదపరంగా యాలకుల గుణ-దోషాలు, రోగ నివారణ శక్తి: వాయుదోషముతో కలిగెడి తలనొప్పి వంటి వానిని నివారించుటలో చిన్న యాలకుల గింజలు తోడ్పడతాయి. జీర్ణశక్తిని వృద్ధి చేస్తాయి. ఇవి సుగంధ పూరితాలు మరియు రుచిని పెంచుతాయి.

ముఖకాంతిని వృద్ధిపరుస్తాయి. మరియు హృదయరోగ నివారణకు, మూత్రవ్యాధుల నివారణకు దగ్గు, వాత దోషాలను హరింపజేయుటలో, శ్వాస సంబంధిత వ్యాధుల నివారణకు మరియు క్షయ నివారణ, చర్మ దురద, విరేచనాలను మొలల వ్యాధిని అరికడుతుంది.

భారతదేశంలో ప్రాచీనకాలము నుండి వంటలను సుగంధితం గావించుటకై రుచికరమైన, ప్రీతికరమైన వానినిగా చేయుటకై వీనిని ఉపయోగించసాగారు. మూత్రవ్యాధి నివారణలో మరియు జఠరాగ్నిని వృద్ధిపరచుటలో దీని పాత్ర చాలా విలువైనది.

మూత్ర విసర్జనవేళ కలిగే మంటను తొలగిస్తుంది. రెండు రకాలకు చెందిన యాలకులు వేర్వేరు చికిత్సలలో గుణ కారకాలుగా పనిచేస్తాయి.

పెద్ద యాలకులు - వంటింట్లో ఉపయోగాలు: అన్ని రకాల జ్వరాలకు, పెద్దయాలకుల పొడి 3 గ్రా||, బేల్ చెట్ల బెరడు పొడి 3 గ్రా||, బిల్వపత్రం తీసికొని 200 గ్రాముల పాలలో 100 గ్రా|| నీటిని చేర్చి, బాగా మరిగించాలి. అగ్నితత్వాన్ని

మూత్రం కొద్దిగా వెడలుచున్నప్పుడు: పెద్ద యాలకుల గింజల చూర్ణాన్ని తయారు చేసికొని, 5 గ్రాముల చూర్ణాన్ని ఒక గ్లాసు పాలు మరియు ఒక గ్లాసు నీటిని చేర్చి, పాలు మాత్రమే మిగిలే వరకు, ఈ మిశ్రమాన్ని మరిగించండి. చల్లబరచి ఈ పాలను రోజుకు 3 సార్లు సేవించిన లాభం కలుగుతుంది. అప్పుడు మూత్రం వెడలునప్పుడు కలిగే మంట తగ్గుతుంది. మూత్రం నిలిచిపోవుట నివారించబడుతుంది.

ఎక్కిళ్ళు నివారణ: పెద్ద యాలకులు కొంచెము వేయించి విత్తనాలు తీయాలి. గ్రాము చూర్ణాన్ని గోరువెచ్చని నీటితో 3 లేక 4 సార్లు సేవించిన ఎక్కిళ్ళు నివారించబడతాయి.

చలికాలంలో దగ్గు, జలుబు నివారణకు: పెద్ద యాలకులు, మిరియాలు, పీపలి (పెద్దవి) బాదం పప్పు, మింగి (మునక్కా) మునగకాయలు (విత్తనాలను తీసి) అన్నింటిని 15-15 గ్రాముల చొప్పున తీసికోవాలి. బాదంను నీటిలో నానబెట్టి పై తోలును తొలగించాలి. అన్నింటిని కలిపి నూరాలి. కొద్దిగా నీటిని కలిపి మెత్తని పిండిలా నూరాలి. అడవిరేగు పండు సైజులో గోలీలుగా తయారు చేసుకోవాలి. రాత్రి సమయమందు ఒక గోలీని నోటిలో వేసికొని చప్పరించాలి.

కలరా నివారణకై: పెద్ద యాలకులు, ఎండిన పుదీనా మరియు నాగరమోతా ఒక్కొక్కటి 75 గ్రాములు తీసికోవాలి. జాయ్ ఫల్ మరియు లవంగాలు ఒక్కొక్కటి 10 గ్రాములు అన్నింటిని కలిపి మెత్తని పిండిచేయాలి. తరువాత 3 లీటర్ల నీటితో కలిపి

దృఢ సంకల్పం వెన్నంటి సృష్టిలోని సమస్తశక్తులు నడుస్తాయి

బాగా మరిగించాలి. సగం అయ్యేంతవరకు. చల్లార్చిన తరువాత కలరా రోగికి, 2 చెంచాల చొప్పున, గంట-గంటకు త్రాగిస్తూ ఉంటే లాభకారిగా ఉంటుంది.

చిన్న యాలకులు-ఇంటిలో ప్రయోగాలు: గనేరియా నివారణకు చిన్న యాలకులు 7 తీసికొని, దాని గింజలను తీసి చూర్ణము చేసి, దీనికి 5 గ్రాముల ధనియాల చూర్ణాన్ని కలిపి, గంధంగా తయారుచేసి అన్నింటిని అర్ధ లీటరు నీటిలో పూర్తిగా కలిపి వడపోయాలి. పటిక బెల్లం పలుకులతో కలిపి, 3-4 సార్లు త్రాగాలి. ఇది రామబాణంలా పనిచేస్తుంది.

దప్పిక ఎక్కువగా ఉన్నప్పుడు, దాని నివారణకై: దాహం తీవ్రంగా ఉన్నప్పుడు, నాలుగు లీటర్ల నీటిలో 25 గ్రాముల యాలకులు తొక్కలతోసహా మరగకాచి (2 లీటర్ల అగు వరకు) చల్లార్చి, త్రాగిన లాభకారిగా ఉంటుంది. ఇది రామబాణ ప్రయోగం! ఇది కలరాలో కూడా ఉపయోగపడుతుంది.

తలనొప్పి నివారణ: యాలకుల గింజలను సన్నగా చేసి నశ్యంలా (ముక్కు పొడుంలా) మెత్తని పొడిగా చేసి పీల్చిన తుమ్ములు, తలనొప్పి నివారణ అవుతుంది.

అరటిపండ్లు జీర్ణం కానప్పుడు: అరటిపండ్లను అధికంగా భుజించినప్పుడు అజీర్తి నుండి రక్షించుకొనుటకై యాలకుల సేవించిన మేలు.

కంటి చూపు తగ్గినవేళ: యాలకుల గింజలను 50 గ్రాములు (బంచలోచన) 50 గ్రాములు, బాదం మరియు పిస్తా కలిపి 50 గ్రాములు తీసికోవాలి. (బాదం పప్పులను, పిస్తా పప్పులను నీటిలో నానవేసి తోలు తీసి పొడరుగా చేసి 2 లీటర్ల పాలలో మరిగించాలి. పాలు చిక్కపడగానే 250 గ్రాముల పటిక బెల్లాన్ని కలిపి వండాలి. హల్వాలా తయారవుతుంది. నిత్య 20 గ్రా|| తింటే కండ్లు బాగుపడతాయి.)

వాంతులైనచో: యాలకుల విత్తన చూర్ణం 1 గ్రాము తీసికొని, జాపతి 1 గ్రాము, బాదం పప్పులు 5 నూరి ఆవు వెన్నతో తీసికోవాలి. రోజుకు రెండుసార్లు పటిక బెల్లంతో తినాలి.

కఫంతో కూడిన దగ్గు నివారణకై: కఫంతో కూడిన దగ్గు ఉన్నచో యాలకుల గింజలను పొడిచేసి అరగ్రాము తీసికొని, అదే పరిమాణంలో శొంఠి చూర్ణాన్ని కలిపి తేనెతోపాటు సేవించిన కఫదోషం నివారింపబడుతుంది. దగ్గు కూడా నివారణ అవుతుంది.

వాతంతో కూడిన తలనొప్పి నివారణకై: వాతం దోషం కారణంగా తలనొప్పి కలిగిన, 8 యాలకుల తొక్కతోపాటు కాల్చి భస్మం చేసి అర్ధగ్రాము తేనెను కలిపి సేవించాలి! దీనివలన వాతం కారణంగా ఏర్పడిన తలనొప్పి నివారింప బడుతుంది.

కామెర్ల వ్యాధి: యాలకుల చూర్ణం రెండు గ్రాములు, ఉసిరిక చూర్ణం, భువా ఆమ్లా చూర్ణం) రెండు గ్రాములు, పటిక బెల్లం నాలుగు గ్రాములు తీసికొని, ఆవుపాలతో కలిపి రోజూ ఉదయానే సేవించిన లాభము జరుగును.

ఆర్థరైటియా (శీతపిత్తి): దురదతో కూడినదిగా శరీరంపై ఎర్రగా కంది ఉంటుంది. యాలకుల చూర్ణం 60 గ్రాములు, (సోనాగేరు) 50 గ్రాములు మరియు (జపాకర్) 60 గ్రాములు, ఒకచోట చేర్చి ఉంచండి. ఈ మిశ్రమాన్ని మూడేసి మాత్రల చొప్పున ఉదయం సాయంత్రం నీటితో సేవించాలి. బాగా వేడిగా ఉన్న భోజనాన్ని తినరాదు. ఊరగాయ పచ్చళ్ళు, మసాలా, శనగపిండి వాడవలదు. సాదా భోజనాన్ని చేయుట మంచిది.

జమాల్ గోటి విషక్షతామే: జమాల్ గోటి అనెడి పదార్థ సేవనంతో కలిగిన విషాన్ని తొలగించుటకై 200 గ్రాముల పెరుగుతో 2 గ్రాముల యాలకుల గింజల చూర్ణాన్ని మూడు సార్లు ప్రతిరోజు సేవించి మూడు-నాలుగు రోజుల్లో తగ్గిపోతుంది.

స్వప్నదోష నివారణకై: యాలకుల విత్తనాలను పొడరు, ఇసబ్ గోల్ యొక్క పొడరు సమపాళ్ళలో కలిపి, ఉసిరిక రసం కలిపి ఒక శనగ గింజలాగా చిన్న గోలీలు చేసి ఆవుపాలతో 40 రోజులు తినాలి.

యుగేశక్తి గాయత్రి
మాసపత్రిక చదవండి !
చదివించండి !!

బలమైన నమ్మకం ద్వారా శరీరాన్ని, మెదడును మనకు అనుకూలంగా మార్చుకుంటుంది

స్ఫూర్తిదాయక గాయత్రీపరివార్ సభ్యులు - 17

**శ్రీ గంటా చెంచిరెడ్డి &
శ్రీమతి గంటా రాములమ్మ, గుంటూరు**

శ్రీమతి గంటా మంగమ్మ - శ్రీ బాలిరెడ్డి దంపతులకు జూన్ 1955వ సంవత్సరంలో ప్రకాశం జిల్లా, హనుమంతుని పాడు గ్రామంలో చెంచిరెడ్డి జన్మించారు. ప్రాథమిక ఉన్నత విద్యాభ్యాసమును జన్మించిన గ్రామంలోనే పూర్తిచేసి తదుపరి ఉన్నత విద్యను నర్సరావుపేటలో 1976లో పూర్తిచేశారు.

అటుపిమ్మట ఉద్యోగం పురుష లక్షణం అనే దానిని అనుసరించి క్రిమి సంహారక మందుల కంపెనీలో చేరి కుటుంబ జీవనం ప్రారంభించాడు. రాములమ్మగారు అర్థాంగిగా వీరి జీవితంలో ప్రవేశించింది. కుటుంబ జీవన బాధ్యతలు ఒక ప్రక్క మరోప్రక్క ఉద్యోగం ఒత్తిడులు, చెంచిరెడ్డిని మానసికంగా మరియు శారీరకంగా దృఢతరం గావించాయి. వీనితో మనస్సు దైవం పట్ల, ఆధ్యాత్మిక చింతనవైపు దృష్టి సారించింది. గుంటూరు పట్టణానికి దూరంగా ప్రశాంత ప్రదేశములో నిర్మితమై ఉన్న పంచముఖి గాయత్రీ మందిరము చెంచిరెడ్డిని ఆకర్షించింది. దీనితో 1990 నుండి క్రమం తప్పక సెలవు దినాలలో, పర్వదినాలలో ఆ మందిరములోని మూర్తిని దర్శిస్తూ భావసంవేదనలలో మునిగిపోతూ యావత్ కుటుంబం శాంతిని పొందుతూ ఉండేది. మందిరంలోని మూర్తిని దర్శిస్తూ పొందిన మనోబలంతో, సేదదీరి తిరిగి తగినంత ఓజస్సును, తేజస్సును సంతరించుకొని మరునాడు ద్విగుణీకృత ఉత్సాహంతో తన ఉద్యోగధర్మాన్ని నిర్వర్తిస్తూ మరో దశాబ్దకాలంపాటు పనిచేశాడు. చెంచిరెడ్డి సంతానం ఎదిగి చేతికి అందిరాగానే, స్వచ్ఛంద పదవీ విరమణను తీసుకొని స్వేచ్ఛాయుత కుటుంబ జీవననాన్ని గడుపుతూ ఆధ్యాత్మిక దిశగా తన దృష్టిని మరింతగా

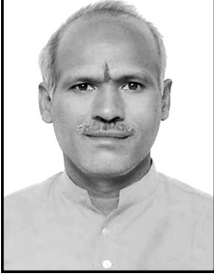
మళ్ళించాడు. కలిసొచ్చే సంసారానికి నడచి వచ్చే కొడుకు ఉన్న సామెతగా తన అర్థాంగి సంపూర్ణ సహకారంతో, ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలలో మరింత చురుకుగా పాల్గొంటూ తన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన సంపదను మరింతగా పెంపొందించుకొనే ప్రయత్నంలో వీరికి డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ మాష్టారి ప్రియ శిష్యులలో ఒకరైన శ్రీ నేమాని నరసింహమూర్తి - సావిత్రి దంపతులతో పరిచయం ఏర్పడి, వీరి ద్వారా గాయత్రీ పరివార్ కార్యకలాపాలలో చురుకుగా పాల్గొనసాగారు. చెంచిరెడ్డిగారి ధర్మపత్ని రాములమ్మగారికి గాయత్రీమాత, పరమపూజ్య గురుదేవులు మరియు పరమ వందనీయ మాతా భగవతీదేవి శర్మల పట్ల ప్రగాఢ విశ్వాసమేర్పడి దిన దిన ప్రవర్ధమానమైంది. దీనితో అర్థాంగి ప్రోద్బలంతో, చెంచిరెడ్డిగారు, తన తన్, మన్, ధన్లను విరివిగా వినియోగిస్తూ గాయత్రీ విశిష్టతను, పూజ్య గురుసత్తా ఆశయాలను ప్రజలలో వ్యాప్తిగావించుటలో ప్రముఖ పాత్రను పోషించసాగారు. దీనిలో భాగంగా శ్రీరామకృష్ణ మాష్టారి మరో శిష్యులైన శ్రీ డి.బి.యన్.బి. విశ్వనాథ్ గారి మార్గదర్శనం లభించుటతో గాయత్రీ పరివారానికి మరింతగా చేరువై తన సమయాన్ని, ధనాన్ని మరింతగా ఈ దిశలో నాటుకోసాగారు. పూజ్యగురుదేవుల జన్మస్థలమైన ఆవల్ ఫేడా, తపోభూమి, మధుర, గాయత్రీ తీర్థం, శాంతికుంజ్ ను సందర్శించి, శిక్షణా శిబిరాలలో పాల్గొన్నారు. అశ్వమేధ యజ్ఞాలలో పాల్గొన్నారు.

పై రీతిగా ప్రభావితమైన ఈ దంపతులు నేడు గుంటూరు నగరములో పూజ్యగురుదేవుల సాహిత్య వితరణ ద్వారా గాయత్రీ జ్ఞానయజ్ఞాన్ని స్ఫూర్తిదాయకంగా నిర్వర్తించుచున్నారు. ప్రతి నెలా 108 యుగశక్తి గాయత్రీ మాసపత్రికల పంచుతూ, దీనితోపాటు గురుదేవుల సాహిత్యాన్ని నెలకు దాదాపు పదివేల రూపాయల వరకు విక్రయిస్తూ వితరణ గావిస్తూ విస్తృతంగా తిరుగుచున్నారు.

పై రీతిలో గాయత్రీ జ్ఞానయజ్ఞానికై అవిరళ కృషిని పూర్తి సమర్పణతో చేయుచున్న ఈ పుణ్య దంపతులకు ఆయురారోగ్య లను, మరింత శక్తి సంపదల అందించవలసినదిగా గురుసత్తాను ప్రార్థిస్తున్నాము.

ఆశావాది ఆరోగ్యం పెరుగుతుంటే నిరాశావాది ఆరోగ్యం తరిగిపోతూ ఉంటుంది

శ్రీ మోటూరి వెంకటేష్, హైదరాబాద్

మోటూరి శ్రీహరి-సత్యవతి దంపతులకు 1972 అగస్టు 25న మిర్యాలగూడ, నల్లగొండ జిల్లాలో వెంకటేష్ జన్మించారు. ప్రాథమిక విద్యను పూర్తి చేసికొన్నాడు. వ్యాపార నిమిత్తము తన తల్లిదండ్రులు జియాగూడ, హైదరాబాద్ నగరానికి తరలిరాగా వారి వెంట

హైదరాబాద్ చేరి ఉన్నత విద్యను అభ్యసించాడు. స్వావలంబనకై పాలిటెక్నిక్ కళాశాలలో చేరి మెకానికల్ ఇంజనీరింగ్లో డిప్లోమా చేశాడు. తదుపరి ఫోటోగ్రఫీ, స్ట్రీన్ప్రింటింగ్, బుక్ బైండింగ్ వృత్తులలో శిక్షణ పొందాడు. 1991లో హిందూ ముస్లిం ఘర్షణలలో తన కుటుంబం నివాసాన్ని బోరబండకు మార్చుకొనుట జరిగింది. ఇచ్చట స్థిరంగా ఉండిపోయారు.

1991లో బోరబండలో నిర్మాణములోనున్న వీరి కులదేవత శ్రీ వాసవి కన్యకాపరమేశ్వరి అమ్మవారి దేవాలయ పనులలో తన సహాయ సహకారముల అందించారు. ఈ రీతిగా ఆధ్యాత్మిక ప్రపంచంలో అడుగిడుట జరిగింది. అమ్మవారి విగ్రహ ప్రతిష్ఠను పురస్కరించుకొని అమ్మవారి మందిర నిర్వహణ కమిటీ వారు గాయత్రీ యజ్ఞాన్ని ఏర్పాటు చేశారు. ఈ రీతిగా వెంకటేష్ గారికి గాయత్రీ పరివార్తో సంపర్కం ఏర్పడింది. తదుపరి యోగా శిక్షణ తరగతులలో చేరి యోగాను అభ్యసించుట జరిగింది. ఉన్నత యోగాశిక్షణ తీసికొన్నచో ధనప్రాప్తి కలుగునని చెప్పగా, దానిలో కూడా చేరారు. అటుపిమ్మట శాంతికుంజ్, గాయత్రీ తీర్థాన్ని దర్శించిన మరింత పురుషార్థం నెరవేరి, ధనప్రాప్తి కలుగునని చెప్పగా విని శాంతికుంజ్ను దర్శించుట జరిగింది. ఈ క్రమములో 1998లో అరుణకుమారి తన జీవితభాగస్వామిగా ప్రవేశించుట జరిగింది. దీని తదుపరి సంతానప్రాప్తి, వెరసి కుటుంబ బాధ్యతలు పెరిగి భారము పెరుగగా ధనార్జనను పెంపొందించు కొనే మార్గం అన్వేషణ చేయసాగాడు. భౌతిక సంపదల ఆర్జించుటకై ఒత్తిడి ఒక ప్రక్క, ఆధ్యాత్మిక సంపదల ఆర్జన ఒత్తిడి మరో ప్రక్క - ఈ రెండింటి మధ్య సమతుల్యత సాధించాలనే తపనలో మన వెంకటేష్ కొట్టుమిట్టాడసాగాడు. కుటుంబం ఒత్తిడి తీవ్రంగా బాధించగా, వ్యాపారాన్ని పెంచే దిశగా ప్రయత్నాలు చేస్తూ, ఆధ్యాత్మికతకు సమయాన్ని అంతగా అందించజాలని పరిస్థితి తనను బాధపెట్టసాగింది.

2005లో శ్రీ అశ్వినీ సుబ్బారావుగారితో పరిచయం ఏర్పడి గాయత్రీ పరివార్కు మరింతగా చేరువయ్యాడు. తదుపరి శ్రీవిఠల్గారి మరియు శ్రీమతి నేమాని గౌరీసావిత్రి గార్ల మార్గదర్శనంతో గాయత్రీ యజ్ఞము మరియు సంస్కారాల పట్ల అభిరుచి పెంచుకున్నారు. తన గృహంలో నిత్య గాయత్రీ హోమాన్ని చేయుట ప్రారంభించారు. గురుమంత్రదీక్ష తీసికొన్నారు. గాయత్రీమంత్ర అనుష్ఠానం, అస్వాద్ భోజన వ్రతాలను చేశారు. పై రీతిగా తన సాధనను పెంపొందించు కుంటూ పూజ్యగురుదేవుల సాహిత్య పఠనాన్ని కూడా చేపట్టారు. 'గాయత్రీ మహా విజ్ఞానము, ఆత్మకథ, అమృత కలశం, ఏకాంత సహచరులు మున్నగు పుస్తకాలను పలుమార్లు చదివి వానిపై చక్కని అవగాహనను పెంపొందించుకొన్నారు.

పైనుదహరించిన జ్ఞానాన్ని ఆచరణలో పెట్టుచూ తన సహచరులను కూడా తయారుచేశారు. వీరిలో ప్రముఖంగా చెప్పుకొనదగిన వ్యక్తి శ్రీ మురారి శ్రీనివాసరావు. శ్రీనివాసరావు వివాహ 25వ వార్షికోత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని, వీరిచే 108 గాయత్రీ మంత్ర బాక్సులను, దాదాపు పదివేల రూపాయల పూజ్యగురుదేవుల సాహిత్యాన్ని వితరణ చేయించారు. డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ మాష్టారి ప్రభావము వీరిపై చాలా ఎక్కువగా ఉంది. మాష్టారి మార్గదర్శనంలో అనేకానేక సాధనల చేపట్టి ఆధ్యాత్మికంగా మరింత ప్రగతి పథంలో ముందుకు సాగుచున్న చిరంజీవి వెంకటేష్ - తన వ్యాపారాన్ని, కుటుంబాన్ని పోషించుకుంటూ గాయత్రీ పరివార్ కార్యకలాపాల ఎదుగుదలకు తగిన సమయాన్ని అందిస్తూ తన వ్యక్తిగత మరియు సామాజిక జీవనాన్ని పరిపుష్టంగావిస్తూ తనవంతు సహాయ సహకారాల నందిస్తున్న నిత్యకృషీవలుడు.

శాంతికుంజ్ను 2009 మరియు 2011లో సందర్శించారు. యుగశిల్పి శిబిరంలో పాల్గొని తగిన శిక్షణను పొందారు. పూజ్యగురుదేవుల జన్మశతాబ్దివేళ పక్షం దినాలకు పైగా శాంతికుంజ్లో సమయదానమిచ్చారు. శాంతికుంజ్ పద్ధతిలో భక్తులలో జ్ఞానాన్ని పెంపొందించుటకై శ్రీ కన్యకా పరమేశ్వరి అమ్మవారి దేవాలయంలో (భట్కాదేవతా) దారి తప్పినదేవత మందిరాన్ని ఏర్పాటు చేయుచున్నారు. మురారి శ్రీనివాసరావు మరియు లింబయ్యగార్లతో కలిసి గాయత్రీ ప్రజ్ఞామండలిని బోరబండ శ్రీ వాసవి దేవాలయంలో స్థాపించి నడుపుచున్నారు.

ఒక ఆదర్శవ్యక్తిగా సమాజంలో తన జీవితాన్ని గడుపు తున్నారు. ఇట్టి వీరికి, వీరి కుటుంబానికి ఆ గురుసత్తా ఆయురారోగ్యాలనందిస్తూ సుఖశాంతులను చేకూర్చుగాక.

10. వ్యక్తి జయాపజయాల్ని అతనికిగల ఆశావాదం ప్రభావితం చేస్తుంది

కన్యాకుమాలలో

అశ్వమేధ గాయత్రీ మహాయజ్ఞము

ప్రియ గాయత్రీ పరివార్ మరియు యుగశక్తి గాయత్రీ మాసపత్రిక పాఠకులకు సూక్ష్మరూప ఉపస్థితులైన పరమపూజ్య గురుదేవులు పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య మరియు పరమ వందనీయ మాతా భగవతీదేవిగార్ల ఆశీస్సులనందిస్తూ, విశ్వశాంతి, విశ్వసౌభాగ్యం, విశ్వప్రేమలకాంక్షిస్తూ 28 జనవరి 2016 నుండి 31 జనవరి 2016 వరకు కన్యాకుమారి, తమిళనాడులో వివేకానంద స్మారక స్థలము వద్ద అశ్వమేధ గాయత్రీ మహాయజ్ఞాన్ని నిర్వహించుటకు ఏర్పాట్లు జరుగుచున్నవి. దీనిని పురస్కరించుకొని దేశంలోని 2400 పవిత్రతీర్థ స్థలములలోని పవిత్ర జలాన్ని మరియు ఆ స్థలములోని రజమును (మట్టిని) నింపిన పవిత్ర కలశములో కూడిన ప్రచార రథయాత్ర ఆంధ్రప్రదేశ్ మరియు తెలంగాణ రాష్ట్రములో 29 సెప్టెంబరు 2015 (28.09.2015) తిరుపతిలో ప్రారంభమై 7 నవంబరు 2015న మదనపల్లిలో పూర్తిచేసికొని బెంగుళూరు చేరును. ఈ ప్రచార రథయాత్ర పయనించే మార్గాన్ని తెలిపే సమయసారిణి (టైమ్ టేబిల్) దీనితో కలిపి ముద్రించడమైనది.

ఆయా పట్టణాల్లో, ప్రచారకలశరథము నిలిచే దేవాలయాలను, మందిరాలను, గాయత్రీ ప్రజ్ఞాపీఠాలను, గాయత్రీశక్తిపీఠాలను, గాయత్రీ మహిళా మండలాలను, గాయత్రీజ్ఞాన మందిరాలను, వీనిలో ఏ ఒక్క దానివద్దనైనా మీరు ఆ సమయానికి చేరుకొన్నచో కలశాన్ని దర్శించుకొన వీలున్నది.

1. ప్రచారరథము వద్ద మీకు పూజ్యగురుదేవుల విరచిత సాహిత్యము విక్రయించబడుతుంది.
2. ప్రముఖ యుగశక్తి గాయత్రీ మాసపత్రిక లభించుటతో పాటుగా మీరు చందాదారులుగా అచ్చట తగిన రుసుము చెల్లించి చేరగలరు. సంవత్సర చందా చెల్లించినచో మీకు రూ. 20/- రిబేటు లభిస్తుంది.
3. గాయత్రీ జపమాలలు లభిస్తాయి.

అశ్వమేధ గాయత్రీ మహాయజ్ఞము - కన్యాకుమారి, తమిళనాడు ప్రచార రథయాత్ర రూట్ - తెలంగాణ రాష్ట్రం

తేదీ	స్థలము పేరు	సంప్రదింపవలసిన వ్యక్తి పేరు	ఫోన్ నెంబర్	రాష్ట్ర విశ్రమించే ప్రదేశం
21.10.2015	భద్రాచలం, ఎల్లందు	నరసింహచారి, సతీష్ ఖండేల్వార్	9441023101	ఎల్లందు
22.10.2015	ఎల్లందు, ఖమ్మం	సతీష్ ఖండేల్వార్, ఎన్.బి.కె. చౌదరి	9441023101, 9963586339	ఖమ్మం
23.10.2015	ఖమ్మం, వరంగల్	ఎన్.బి.కె.చౌదరి, సురేష్ కుమార్	9246899843, 9963586339	వరంగల్
24.10.2015	సిర్సూర్ కాగజనగర్, మంచిర్యాల	శాంతిపాండే, రాజాబాబు	9014946434, 9866028692	మంచిర్యాల
25.10.2015	జగిత్యాల, కరీంనగర్, సిరిసిల్ల	బాదం ప్రకాష్, పులి సత్యనారాయణ, రామిరెడ్డి	9440516402, 7416534362	జగిత్యాల
26.10.2015	వేములవాడ, సిరిసిల్ల	బాదం ప్రకాష్, రాజాబాబు	9866028692	మంచిర్యాల
27.10.2015	కామారెడ్డి	శాంతి పాండే, లక్ష్మారెడ్డి	9014946434	కామారెడ్డి
28.10.2015	సంగారెడ్డి, మెదక్, హైదరాబాద్			హైదరాబాద్
29.10.2015	జంటనగరాలు - హైదరాబాద్	ఘోర్సింగ్, గోకుల్చంద్	9392506888, 9848225173	హైదరాబాద్
01.11.2015	సికింద్రాబాద్			
02.11.2015	కొండమనేపల్లి, కొత్తపల్లి వనపర్తి, కర్నూల్	చంద్రమౌళి, హనుమంతరెడ్డి	9441009536, 9440722860	కర్నూల్

నూతన ఆలోచన, నూతన అనుభవం మొదలుకు సరిగ్గా బ్రతకవ్వచ్చి ఆస్తియి

**అశ్వమేధ గాయత్రి మహాయజ్ఞము - కన్యాకుమారి, తమిళనాడు
ప్రచార రథయాత్ర రూల్స్ - ఆంధ్రప్రదేశ్**

తేది	స్థలము పేరు	సంప్రదించవలసిన వ్యక్తి పేరు	ఫోన్ నెంబర్	రాత్రి విశ్రమించే ప్రదేశం
28.09.2015	చిత్తూరు	శ్రీమతి మునిలక్ష్మమ్మ	9848505632	తిరుపతి
29.09.2015	తిరుపతి	శ్రీమతి మునిలక్ష్మమ్మ	9848505632	తిరుపతి
30.09.2015	శ్రీకాకాపాస్వి, గుడూరు, నెల్లూరు	శ్రీమతి భువన	9290979795	నెల్లూరు
01.10.2015	నెల్లూరు, కాపలి, ఒంగోలు	శ్రీమతి భువన, శ్రీమతి ఎల్. రాజ్యలక్ష్మి	9290979795, 9491317670	ఒంగోలు
02.10.2015	ఒంగోలు, వేటపాలెం, చీరాల	శ్రీ డి.వి.ఆర్.మూర్తి, శ్రీమతి ఎల్. రాజ్యలక్ష్మి	9440853603, 9491317670	చీరాల
03.10.2015	చీరాల, బాపట్ల, కొత్తపాలెం	శ్రీ సవాయిసింగ్, శ్రీ డి.వి.ఆర్.మూర్తి	9959944154, 9440853603	కొత్తపాలెం
04.10.2015	కొత్తపాలెం, బాపట్ల, పొన్నూరు, కోడూరు	శ్రీ శ్రీనివాసరావు / శ్రీ వెంకటేశ్వర్లు	9290798588	నారాకోడూరు
05.10.2015	నారాకోడూరు, తెనాలి	శ్రీ కె.సుబ్బారావు, డా॥ శ్రీరాం		కోడూరు
06.10.2015	గుంటూరు, నర్సరావుపేట	శ్రీ డి.లక్ష్మివతి	9440263039	నర్సరావుపేట
07.10.2015	నర్సరావుపేట, కె.వి.పాలెం	శ్రీ పేరిశాస్త్రి, శ్రీ అంకారావు, శ్రీ ప్రసాద్	9440668576, 9394449927	మంగళగిరి
	అమరావతి, మంగళగిరి			
08.10.2015	విజయవాడ	శ్రీ శ్రీరాం లింగం	9246493453	విజయవాడ
09.10.2015	గుడివాడ, భీమవరం	శ్రీ శ్రీనివాస కుందు	9533358181	భీమవరం
10.10.2015	అమలాపురం, కోనసీమ	శ్రీమతి నాగమణి, కుమారి సావిత్రి	9299998579	కోనసీమ
12.10.2015	(రామానందస్వామి ఏరియా)			
13.10.2015	యలమంచిలి	శ్రీ నాగేశ్వరరావు	9948708999	వైజాగ్
14.10.2015	వైజాగ్	శ్రీ అవతారం రాజు	9490132923	వైజాగ్
16.10.2015		శ్రీ నర్సింగ్ రావు	9704778451	
17.10.2015	విజయనగరం	శ్రీ కె. విశ్వేశ్వరరావు	9490791629	విజయనగరం
18.10.2015	పార్వతీపురం	శ్రీ ఆదినారాయణ	8374719009	పార్వతీపురం
19.10.2015	కురుపాం, రావాడ, శ్రీకాకుళం	శ్రీ శంకర్ రావు, గురుమూర్తి	9492543267	కురుపాం
20.10.2015				
21.10.2015	వైజాగ్, జంగార్లెహాడెం, భద్రాచలం			
03.11.2015	కర్నూలు	శ్రీ రామకేశవులు		కర్నూలు
04.11.2015	నంధ్యాల, కడప	శ్రీ రామకేశవులు		కడప
05.11.2015	కడప, ప్రొద్దుటూరు	శ్రీ ప్రసాదరాజు	9493121457	ప్రొద్దుటూరు
06.11.2015	ప్రొద్దుటూరు, ధర్మవరం	శ్రీ ప్రసాదరాజు	9493121457	మదనపల్లి
07.11.2015	మదనపల్లి	శ్రీ చంద్రశేఖర్		బెంగుళూరు

పాపం తప్పించుకొనుటకు, పాపములు తీరవలయుననుకూలముగా ప్రార్థనలు చేయుటకు

రాష్ట్రంలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు

గుంటూరు జిల్లాలో

30 ఆగస్టు 2015న ధాన్యకటకము లేక ధరణికోటగా పేరుగాంచిన అమరావతి పట్టణము, గుంటూరు జిల్లాలో 108 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞము శోభాయమానంగా జరిగింది.

దాదాపు 70 గ్రామాలలోని గాయత్రీ పరివార్ పరిజనులు, 4 కోట్ల గాయత్రీ జపమాచరించి, 1000 మంది సాధకులు దీనిలో పాల్గొనినట్లు యజ్ఞ నిర్వాహకులలో ప్రముఖులైన డాక్టర్ శ్రీరామ్ గారు తెలిపారు. ఈ మంత్ర జపాన్ని సాధకులు రెండు మాసముల పైచిలుకు చేయుట జరిగింది.

వాతావరణ కాలుష్య నివారణతోపాటు దేశములో శాంతి, ప్రగతి మరియు విశ్వకళ్యాణాన్ని కాంక్షిస్తూ ఈ యజ్ఞాన్ని చేపట్టుట జరిగినదని ప్రకటించుట జరిగింది. అమరావతి పట్టణము ఒకనాటి ప్రముఖ బౌద్ధక్షేత్రము. బౌద్ధమత ఆరామముగా పేరుగాంచింది. దాదాపు ఒక దశాబ్ది క్రితము బౌద్ధమత టిబెట్ గురువు శ్రీ దలైలామా సారథ్యంలో ఇచ్చట వారం రోజులపాటు మహా కాలచక్ర క్రతువు వేలాది బౌద్ధుల సమక్షంలో నిర్వహించారు. తదుపరి 100 అడుగుల పై చిలుకు ఎత్తైన బుద్ధుని విగ్రహాన్ని ఆ ప్రదేశంలో స్థాపించుట జరిగింది. ఆ బుద్ధదేవుని విగ్రహానికి ఎదురు అంతటి మహిమాన్విత స్థలములోనే ఈ 108 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞాన్ని జరిపించుట జరిగింది. “యద్భావం తద్భవతి” అన్నదానికి నిలువెత్తు ఉదాహరణగా ఆ పవిత్ర స్థలములో యజ్ఞము నిర్వహించిన నిర్వాహకులు, ముఖ్యముగా డా॥ శ్రీరామ్ మరియు శ్రీ అప్పలమస్తాన్ రావుగార్లు మిగుల అభినందనీయులు. పూజ్యశ్రీ దలైలామా సారథ్యంలో భువికి దిగిన ఆధ్యాత్మిక శక్తిని, ఈ భువిపై వ్యాప్తిగావించుటలో భాగంగా, ఆ చైతన్యశక్తిని పరిరక్షించెడి దిశలో భాగంగా ఈ యజ్ఞము జరిగినదని భావించుట సమంజసము.

ఈ యజ్ఞములో భక్తి శ్రద్ధలతో పాల్గొన్న వారంతా

ధన్యజీవులే. ప్రతిఫలాపేక్ష లేకుండా తమ తమ సహాయ సహకారాలందించిన వారంతా చక్కని భగవంతుని పొలములో నాటుకొన్నారు. వీరు కూడా ధన్యజీవులే.

శాంతికుంజ్, హరిద్వార్, శ్రీ వేదమాతా గాయత్రీ ట్రస్టు ప్రతినిధులుగా శ్రీ ఉమేశ్వర్య దంపతులు యజ్ఞాన్ని నిర్వహించగా, శాంతికుంజ్ చిరంజీవులు భక్తిగీతాలతో ఆహుతుల రంజింప జేశారు. శ్రీ జొన్నలగడ్డ రామమూర్తి తమ గాన మాధుర్యంతో దీపయజ్ఞాన్ని పరిజన రంజకంగా చేశారు.

శ్రీ కె. శ్రీనివాసరావు, గాయత్రీ డెవలపర్స్, గుంటూరు 20 క్వింటాళ్ళ బియ్యమిచ్చి యజ్ఞానికి తోడ్పడ్డారు. వీరితోపాటు అనేకులు తమ తమ శక్తి సామర్థ్యాల అనుసరించి సేవలు, అంశదానము అందించారు. భోజన ప్రసాద వితరణతో యజ్ఞ క్రతువు పరిసమాప్తమైంది.

ఆదిలాబాద్ జిల్లాలో

గోదావరి నదీ పుష్కర సందర్భంగా 12 రోజుల పాటు, ఆదిలాబాద్ జిల్లా మంచిర్యాల గోదావరి నదీ తీరాన గాయత్రీ పరివార్ పుష్కరఘాట్ ను ప్రారంభించారు. దీనిలో నిత్య పితృ తర్పణాలు, గాయత్రీ యజ్ఞము, దీప యజ్ఞము మరియు భోజన ప్రసాద వితరణ జరిగింది.

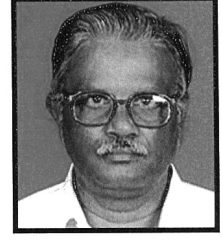
శ్రీ ఆడెపు రాజాబాబు-లత దంపతులు మంచిర్యాల సంకల్పంతో ఈ కార్యక్రమాన్ని చేపట్టుట జరిగింది. ఈ కార్యక్రమంలో రాజబాబుగారితో చేదోడుగా నిలచి ఈ క్రింది గాయత్రీ పరివార్ సహాయ సహకారాలనందించి కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించుట జరిగింది.

పూజ్య గురుదేవుల సాహిత్యమును శ్రీ వేద గాయత్రీ ప్రజ్ఞాపీఠము, వేములవాడ శ్రీ పులి సత్యన్నారాయణగారి సారథ్యంలో చేపట్టి విక్రయించారు.

గడ్డం సుధాకర్, దేవేందర్, వెంకటేశం, లక్ష్మారెడ్డి, బాదం ప్రకాష్, సత్యహరి, శ్రీధర్, ముకుందం, మనోహర్ మున్నగు వారు పాల్గొని సహాయసహకారాలందించారు.

శ్రద్ధ మట్టిని సైతం గురువుగా మారుస్తుంది - రాయిని సైతం దైవంగా మార్చుతుంది

యుగ వ్యాస స్మృతి

యుగ సాహిత్య సృజన సన్మానం

గాయత్రీ తీర్థం - శాంతికుంజ్ గౌరవనీయులైన ఎమ్. రత్నాకర్ గారికి యుగ వ్యాస్ (మన పరమపూజ్య గురుదేవులు) పావనమైన స్మృతిలో మూడు రోజుల గురుపూర్ణిమ మహోత్సవ సందర్భమున “యుగసాహిత్య సృజన సన్మానం” ప్రదానం చేసి గౌరవిస్తున్నాము.

శ్రీ రత్నాకర్ గారు 1980వ సంవత్సరంలో మొదటిసారి శాంతికుంజ్ వచ్చారు. పరమ పూజ్యగురుదేవుల వందనీయ మాతాజీల పావన దర్శనం చేశారు. వీరిని శ్రద్ధేయ డా॥ ప్రణవ్ పండ్యాగారు బ్రహ్మవర్చస్విని అంతా చూపిస్తూ ఆధ్యాత్మిక ప్రయోగశాల గురించి వివరంగా చెప్పారు.

గవర్నమెంట్ ఉద్యోగరీత్యా వీరి ట్రాన్స్ఫర్లు దక్షిణ భారతంలోని విభిన్న రాష్ట్రాలలో జరిగాయి. అన్ని చోట్ల గాయత్రీ పరివార్ కార్యక్రమాలు శ్రద్ధతో, సమర్పణతో చేశారు.

2009వ సంవత్సరమున శాంతికుంజ్ లో యుగశిల్పి సత్రములోను, 2011లో జన్మశతాబ్ది సమారోహంలో పాలు పంచుకున్నారు. దీని తరువాత పూజ్యగురుదేవుల సాహిత్యమును తెలుగులో అనువదించటానికి ప్రేరణ కలిగింది. శ్రీ రత్నాకర్ గారి ద్వారా అనువదించిన పుస్తకములలో గాయత్రీ యొక్క పంచముఖీ సాధన, సంజీవనీ విద్య చెప్పదగినవి. 2009వ సంవత్సరం నుండి గాయత్రీ చేతనా కేంద్రం, హైదరాబాద్ వారి “యుగశక్తి గాయత్రీ” (అఖండజ్యోతి హిందీ పత్రిక యొక్క తెలుగు ప్రచురణ) కొరకు అనువాదములు, ఇతర పనులలో మనస్సు-ప్రాణం పెట్టి నిమగ్నమయ్యారు.

మేము శ్రీ రత్నాకర్ గారికి దీర్ఘ ఆయుష్షు, విమల యశస్సు, యుగ సాహిత్యం యొక్క ప్రచార, ప్రసారములలో ఉత్తరోత్తర ఇంకా ఎక్కువగా యోగదానము ఇవ్వగలగాలని కోరుతున్నాము.

త్రివివసీయ
గురుపూర్ణిమ మహోత్సవం
శాంతికుంజ్
30 జూలై 2015

www.awgp.org

డా॥ ప్రణవ్ పండ్యా
ప్రముఖ్

అఖిల విశ్వగాయత్రీ పరివార్
శాంతికుంజ్, హరిద్వార్

విగ్రహానికి ప్రాణం శ్రద్ధ ద్వారానే పోయాలి